ځانگو

ناول

Ketabton.com

2013 ۱۳۹۲
AFGHAN NATIONAL MOVEMENT

یار محمد سهار

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځانګو

(ناول)

لیکوال:

یار محمد سهار

۱۳۹۴ل کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

کتاب پېژندنه :

د کتاب نوم: څانگو

لیکــوال: یارمحمد سهار

خپرونـدی: د افغانستان ملي تحریك، فرهنگي څانگه

وېـبپـاڼـه: www.melitahrik.com

ډیـزایـن: ضیاء ساپی

پښتۍ ډیزاین: فیاض حمید

چـاپشمېـر: ۱۰۰۰ ټوکه

چـاپـکـال: ۱۳۹۴ ل کال/ ۲۰۱۵م

د تحریك د خپرونو لړ: (۱۱۷)

یادونه: د چاپ حقوق له ملي تحریک سره خوندي دي او د کتاب د محتوا مسولیت لیکوال پورې اړه لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

دا کتاب خپلې خدای ښښلې مور ته چې د لومړي ځل لپا ره يې زما زانګو ځنګولې ده او خپل خواږه عــز تمــن خــدای ښښلي عالم پلار ته چې د لومړي ځل لپاره يې زما په ګوتــو قلم او په لاس کتاب راکړی او هم هغو يتيمــا نــو تــه چـــې پلرونه يې په کارتوسو، بمونو او ځانمرګو له خــوا شــهيدان شويدي او هغو خلکوته چې د قلم او کتاب خاوندان دي او همدارنګه يې هغوی ته ډالۍ کوم چې د خپل مور، پلار، د هېواد د يتيمانو د قلم او کتاب د خاوندانو په چوپړ کې دي.

په ډېر درنښت

يارمحمد سهار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تحریك یادښت

د افغانستان ملي تحریك د (۱۳۹۳ ل) کال په پیل کې له خپلو ګرانو هېوادوالو سره ژمنه کړې وه چې د دې کال په بهیر کې به (شل عنوانونه) بېلا بېل دیني، علمي، ادبي او ټولنیز اثار خپلې ټولنې ته وړاندې کوي. ملي تحریك دا ژمنه د یاد کال د کب پر (۲۸)مه نېټه پوره او د یوې پرتمینې غونډې په ترڅ کې یې شل عنوانونه علمي اثار هېوادوالو ته وړاندې کړل. ملي تحریك په یاده غونډه کې ژمنه وکړه چې د (۱۳۹۴ ل) کال په بهیر کې به انشاء الله د خدای (ج) په نصرت ټول ټال سل (۱۰۰) عنوانه بېلابېل علمي اثار ټولنې ته وړاندې کوي. طبیعي خبره ده چې دا اسانه کار نه دی، ډېر زیات زیار او زحمت ته اړتیا لري، خو ملي تحریك ټینګ هوډ کړی چې خپله دا ژمنه به هم د تېرې ژمنې په څېر عملی کوي. دا اثر چې ستاسو په لاس کې دی د همدې (سل عنوانونو) ژمنه کړو اثارو له جملې څخه دی، چې د چاپ جامه اغوندي. ملي تحریك هیله لري چې له دې اثر څخه به زموږ هېوادوال په زړه پورې ګټه پورته کړي. ملي تحریك له ټولو هغو لیکوالو، ژباړونکو، سمونچارو، مالي او معنوي مرستندویانو او چاپ چارو څخه چې ددې اثارو د چاپ په دې ټول بهیر کې یې یو بل سره مرسته او ملګرتیا کړې او دا فرهنګي بهیر یې بریالی کړی، د زړه له کومې مننه کوي او کور ودانی ورته وایي.

د هېواد د فرهنګ د ښېرازۍ په هیله

د افغانستان ملي تحریك فرهنګي څانګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځانګو

د هغې اصلي نوم شاه پیری وه خو مور او پلار یې له ډېره نازه ورته شـــاه پرو ویل د هغې مور او پلار خپله یوه دانه لور داسې ساتله لکـــه د ګـــلاب ګل.
شاه پرو هم په ښکلا او ښا یېست کې نوم درلود تورو بادامی ستر ګــو او تورو زلفو یې په سیمه کې ا نګازی خپری کړی وی .
شاه پرو و پیغلتوب ته د رسیدو سره سم یې دیوه ښا یسته ،ښـــکلی او د ښو اخلاقو در لو دونکې یوه ځوان سره چې نوی د انجنیری له فـــاکولتی څخه خلاص شوی وه واده وکړ .
د شاه پرو دواده پنځه کاله تیر شوه چې یوه لور او یو زوی یې درلودل په هېواد کې هم جنګ او جګړو زور اخیستی وه ، د شا ه پرو مېړه هم ډېری هلی ځلې وکړی چې له کلی څخه ښار ته لاړ شی خو بخت او وخت یاری ورسره ونکړه ، جګړه په قراره ، قراره زور ونیو ان تر دی چې دا جنګ او جګړې د شاه پرو تر کلی ورسیدی .
ددې سیمې قوماندان څو ځلې پخوا د شاه پرو مېړه جنګ ته را بللـــی وه خو د شاه پرو مېړه پوهیده او تل به یې د خپلې مېرمنې ســـره ددې بـــې مانا او بې ګټې جنګو په باره کې دیوه او بل سره خبرې کولې نو ځکـــه د شاه پرو مېړه د سیمې د جنګي قوماندان د جنګ او جګړو خبرې ردولې او ورته ویل به یې دا جګړه نه ده دا ورور وژنه ، زوی وژنه، قـــوم وژنـــه او هېواد وژنه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه وه چې په ډېر لیږ وخت کې په سپینه ورځ د شـاه پـرو پـر کلـي د سیمې قوماندان او د هغه جګړه ماران ننو تل په کلي کې اول د شاه پـرو پر کور چپه ولوېده.

د شاه پرو مېړه یې په دې ګناه چې ګواکې فا کولته یې ویلې او په جګړه کې برخه نه اخلی نو قوماندان په خپلو کسان امر وکړ چې لا ورته ګوری، شاه پرو چې هر څومره عذر او زاری ورته وکړې ، قران کریم یـې ورتـه پیش کړخو د سیمې د قوما ندان پر ېکړه او امر د قران څخـه دلتـه ډېـر بهتره او با لا تره وه او دغو ټو پکېانو قران کریم ته پـه سـپکه سـترګه وکتل او قران کریم یې ټوټې ،ټوټې کړ او په څو کارتوسو یې د شاه پـرو مېړه سوری ، سوری کړ .

خو کله چې دغه جګړه ماران د شاه پرو له کوره وتل یو وار یو نـا څاپـه یوه جګړه مار غږ کړ قوماندان صیب په ځانګو کې د شـاه پـرو کـوچنی ماشوم چیغې او بغارې وهي قوماندان یو ځل په خپله خیرنه ږیره لاس را کش کړ د ځانګو خواته یې رډ، رډ وکتل او وه یې ویل هغـه هـم وو ژنـئ ځکه چې غټ شي هغه هم فاکولته وایي او انجنیر کېږي.

د قوماندان ټو پکیانو په ځانګو کې پراته ماشوم باندې ډزې پیل کـړی او ددې تنکې ماشوم تنکې او پاکې وینی د ځانګو څخه څک، څک تو ییـد لی .

شاه پرو چې یوې خواته د خپل مېړه شهید جسد ته کتـل او بیـا یـې د خپل کوچنی ماشوم د ځانګو څخه د پاکو ، معصومو او نازکو وینو ته کتل بنه یې تکه ژیړه لکه زیړه ناړی یر له اوښتی داسې ښکاریده تا بـه ویـل

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د جنت حوره ده او ددې پاکو شهیدانو له وینو په خپل مخ خا لونــه وهی.
شاه پرو د خپل معصوم کوچنی زوی او د خپل مېړه تودی وینی پــه دوو کو چنیو بوتلانو کې جلا ، جلا واچولی او سرونه یې کلک ور وتړل .
شاه پر و څو شیبې د خپل شهید مېړه جسد ته او د خپل ماشوم زوی بې ساه او بې نفسه جسدو ته په ځیر ، ځیر کتل ژړا او واویلا ورځېنی هیــره وه په یوه بله دونیا کې گر ځیدله هیڅ نه پوهید له چې څه وکړی یــوازې یې دومره وکو ل چې د خپل معصوم زوی جسد له ځانگو را کوز کــړی او د خپل شید مېړه په سینه یې وا چاوه د دواړوویني یو ځــای بهیــدلی او شاه پرو خپل دواړه لاسونه په دواړو جسدو داسې اچولی وه لکه چې پــه دواړو لاسو یې د گلاب گلونه نیولی وی کله به یې دیوه گل نندار ه کولــه او کله به یې د بل گل ننداره کوله او د شاه پرو په زړه او خیال کې داسې راتله چې گواکې زما کورته د اسمان ملکې ځي او راځي او کله چې بــه د فکرونو په دریاب کې ولویده داسې به ورته ښکاره شوه چې لــه اســمانه ملایکې راځي او دا دواړه جنازې په خپلو اوږو د اسمان پــه لــور پورتــه کوي.
د شاپر و کوچنی لور چې تازه په خبرو راغلی وه او خبــرې یــې داســې ښکلی او خوږې وې لکه مینا چې خبرې کوي خو اوس، اوس چې یــې د تږ پکو دږ هار د کوچنی ورور او مهر بان پلار یې په وینو کې لژنده ولیدل بلکل یې زبون وهل شوی یوازې دوو شیدو جسدو او مورته په فکر کــې دوبه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښه ځنډ نه وروسته نوره شاه پرو هم د فکرونو لــه دریــابو څخــه بــل دریاب یعنی د بې هوښی په دریاب کې ډوبه شوه .
د کلی خلک تر اوسه لا هیڅ نه وه خبر خو کله چې دسیمې قوماندان له کلی ووت او د خوښی ، خوشحالی ډزی یې پیل کړی دوی ته ډېــره خــو ښی وه دوی ته خوشحالی وه چې نن یې بیا یوه خور کونډه ، بوره او یــو ماشوم یې بې وروره او بې پلاره کړ دا دوی ته یو افتخــار وه او دا دلیونــو زمرو ستر ګی سری پرله او ښتی وی . ټول
کلیوالو چې دا ډزی واو ریدلی او د سیمې قومانــدان او د هغــه ټــو پــک ماران یې ولیدل و پو هیدل چې بیا یې د چا په کور ټکه اچولی ده .
خو په دی وخت کې چک ،چکه شور او زوږ جوړ شو چې انجنیر صیب او د هغه زوی یې شهیدان کړیدی د کلی سپین ږیری او سپین سری د شاه پرو کورته ورغلل ګوری چې زوی او پلار دواړه لکه د ګلاب ژیړ ګلان پــه سرو وینو کې لژنده پراته ده کوچنی لور او شاه پرو بې هو ښه دی .
ځوانان هدیری ته لاړل چې قبرونه جوړ کــړی ، ملایــان د کلــی ســپین ږیری او سپین سری د کفن او کفن کولو سره بوخت شول هغــه وه چــې ددواړو ژیړو ګلا نو جنازې د شاه پر و له کوره د کلی د هدیری پــه خــوا پورته شوی .
څو ساعت وروسته شاه پرو په هوښ راغله د زوی او مېړه جنازې یې نــه وی هغه یې څو شیبې مخکې د کلی په هدیره کې خاوروته سپارلی وی .
یواز ی د کلی څو سپین ږیری او په عمر پخې ښځې ددې په شامخوا پــه لمدو او سرو ستر ګو

(c) ketabton.com: The Digital Library

نا ستی وی .

د کلی څو ښځې څو ورځې د شاه پرو سره د غم شریکۍ پــه ډول ورتــه کښته پورته کېدلې .

درې یا څلور ورځې لا نه وې تېرې شوې چې د شاه پرو مور او پلار هم را ورسېدل او همدا نن بیا د شاه پرو پر کور یې بیا د مېږه او زوی غم نــوی شو د کلی سپین سری او سپین ږیری

دشاه پرو مور او پلار ته راغلل.

نن بیا دشاه پرو په کور ان لکه چې د هغې اولی ورځې په ډول بیا داســې چېغې او بوغې جوړې وی لکه چې همدا اوس هر دواړه جنازې د شاه پرو مخته ایښې وی د شاه پرو ستر کې بیا د خپل وړوکې شهید ماشــوم پــر ځانګو چې لا هم داسې ځړیدله وکتل او خپلې مور ته یــې پــه چېغــو او بغارو کې وویل مورې ؟ځانګوته وګوره زما ماشــوم شمشــاد ارام او قــرار بېده دی په زوره خبرې مکوي چې شوشاد زوی می را ویښ نشی .

مورې هغه بېده نه دی ؟ هغه نه را ویښیږی هغه خوب وړی؟

خو د شاه پرو لور که څه هم په هر څه پو هیږی خو هیڅ نه وایــې ، کلــه خپلې مورته ، کله دکلی ښځو او کله هم خپلې انا ته په خپلو بــادامي او ږلۍ وهلو ستر ګو وګوري .

خو شاه پر و لکه لېونی همدا یوه خبره کوي ، شمشاد پروتدی پــام چــې هغه ویښ نشی مورې ریښتیاهم هغه بېده دی ؟

د شاه پرو مور چې خپلې لور او خپلې لمسی ته وګوری لــه زړه یــې یــو خدای خبر دی چې ددې خوارکي په زړه څه تیریږي زړه یې بې سیخه او بې اوره کباب کباب شي ،خو د خپلې لور شاه پرو د ډاډینی د پــاره یــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه خبره له خولې ځخه نه وزي یوازې دومره وايې خدای دې په خپله په غم اخته کړي .

کله چې د شاه پرو مور دوه یا دری شپې تیری کـړی شـاه پـرو د کلـی پیغلی او سپین سری سره را ټولی کړی هیڅو ک نه پو هیده چې ولی یې مورې را غوښتی یو کله چې د شاپرو کور د پیغلو او سپین سرو ځخـه ډک شو شاه پرو هغه دوه بولتان چې د خپل مېړه او زوی وینی یـې پکښـی اچولی وی د کلی پیغلو او سپین سرو ته ور و ښو دل او ورته یې وویل دا زما د شمشاد

او د شمشاد د پلار وینی دی ټولی راغلی پیغلی او مېرمنې هکـې پکـې شوی چې دا وینی نو څه کوي .

هغه وه چې شاه پرو ددواړو بوتلا نو وینی د رانجو سره ګـډی کـړی او د خپلې لو پر تنندی یې ورته خال وواهه د کلی پیغلو او سپین سرو وویـل شاه پرو دادی څه وکړل د وینو ځخه هم څوک خال ږدی .

شاه پرو د زړه له جوشه په داسې حال کې چې د خپل شهید ماشوم زوی ځړیدلی زاګو یې وزنګوله داسې وویل ؟

خال به یې د پلار او ورور له وینو ورته کېږدم
چې ټول وطن کې ټو پکښان و شر مو ینه

بس د شاه پرو د لور په تندی د وینو خال کېښودل شو او د کلی پیغلو او سپین سرو په او ښکو ډکو ستر ګو یوی اوبلی ته وکتل .

د شاه پرو لور چې اصلي نوم یې مرغلره وه له دی شیبې ټولو په یو ه اواز سره شینخالی دی خدای درته شمشاد کړی پس د مر غلری نوم نور نـو شینخالی شوه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځو ورځو په تیر یدو نور نو شاه پرو او د شاه پرو لور شـــینخالی تــه دا کور او دا کلی سور اور شول او د کور هغه کالی چې د قوماندان حضــر ت خان او د هغه د ټو پکېانو نه په کور کې ورته پا تی شوی وه را ټــول او د ولایت پخوا رهی شول کله چې دوی له کوره و وتل د شمشــاد ځــانګو لا هما غسی ځړیدله او د هغې ځانګو په زنګولو سره یې د خونــو دروازی را وتړلی او د شمشاد ځړیدلی ځانګو یې همداسې ځړ یدلی پر ینبوده او د کلیوالو نه په پټه له کلی ووتله .

د ځو ورځو نه وروسته دادی ولایت ته را ورســیدل د شــینخالی مــور او شینخالی دلته په ولایت کې د یوه چا په کور کې په یوه خونه کې داســې ګذاره کوله چې د کور د خاوند د میر منی سره به یې د کالیو په مینځلــو او د کور په نورو کارونو کې یې ور سره مرسته کوله شاه پرو خپله لور هم ښو ونځی ته شامله کړه .

د ورځو نه یوه ورځ د کور د میر منی سره شاه پرو بازار ته لا ړه او د کــور مېرمنې په ښار کې ځو ښا یسته تعمیرونه او ودانی ورته په ګوته کړی او وه یې ویل دا ودانی وینی دا ودانی ټولی دلته یو انجنیــر وه چــې کبصــر خان نو میده هغه یې نقشه کړی او هغه جوړې کړیدی.

د کور مېرمنې نوری هم خپلې خبرې زیاتی کړی او وه یې ویــل انجنیــر کبصر خان ډېر پوخ ، با تجربهاو ډېر لا یقه انجنیر وه په ټولو ښــار یــانو ډېر ګران وه او ټولو یې قدر کاوه ، دا نیمه ودانــی ګــوری دا ودانــی هــم انجنیر صیب کبصر خان جوړه کړی خو کله چې هغــه کلــی تــه لاړ ټــو پکېانو هغه په ګولیو سوری ، سوری او شهید یې کړ دا ودانی اوس نیمــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ودانه پا تی ده کوم د مور بل زیږولی که پیــدا شــی او دا ودانــی ســر ته ورسوی .

په دی وخت کې د کور میر منی چې شاه پروته وکتــل ، د شــاه پــرو لــه دواړو ستر ګو په لپو ، لپو او ښکې روانی دی او زړه یې په جوش راغلــی وه .

د کور میر منی ورته وویل شاه پرو ولی ژاړی څه پیښه ده مور او پلار خو به دی نه وی در په یاد شوی .

شاه پرو ورته وویل انجنیر کبصر خان زما مېړه وه هغه یې زمــا تــر مــخ وواژه زما ماشوم زوی شمشاد چې په ځانګو کې وه هغه یې هــم وواژه او نوره خپله ټوله کېسه یې د کور مېرمنې ته وکړله.

د کور میرمن چې کله کورته راغله د شاه پرو ټوله کېسه یې خپل مېــړه ته وکوله د کور څښتن چې د شاه پرو څخه خبر شــو چــې شــاه پــرو د انجینیر کبصرخان کونډه ده نو شاه پرو ته راغی او داسې یې ورته وویل ؟

شاه پرو ښه غوږ ونیسه انجنیر کبصر خان زما د ښوونځی اند فاکولتی تر خلا صیدو پوری دواړه سره یوځای وهغه پــر مــا ډېــر ګــران وهلــه دی وروسته په دی کورکې داسې اوسه لکه چې خپل کوردی وی کبصر خان زما د ورور غوندی وو نور نو ته کو ښښ وکړه چې په شینخالی ښه تعلیم وکړی .

شاه پرو په شینخالی ډېر کو ښښ کاوه چې یو څه زده کړی د نورو خلکو جامی به یې په مزدوری مینځلې په ښار کې به یې سوال هم کاوه خــو د هغو ودانیو خواته به ډېره ورتله کومی چې د شاه پرو مېړه انجنیر کبصــر

(c) ketabton.com: The Digital Library

خان جوړې کړی وی په ډېر لیږ وخت کې ډېر خلک خبر شــول چــې دا سوالګره د انجنیر کېصر خان میرمن ده ډېــر و دوکانــدارانو او د ودانیــو خاوندانو به ورته په ډېر ه ښه سترګه کتل .

خو شاه پرو دا ټولی خواری او زحمتونه د شینخالی د پاره کول په ځــو ، ځو وارو د ښار

ښو ونځی د قوماندان حضرت خان او د هغه د ټو پکېانو لخوا و سو ځــول شول خو شینخالی هم خپل درسونه په ډېر شوق سره ویل هر کال به په خپل ټولګی کې اول نمره بر یالی کېدله او

شینخالی به به د شپی لخوا له خپلې مور سره هم مر سته کوله ځکه چې د شینخالی د مور

خو لیکل او لوستل نه وه زده نو ځکه شینخالی به خپلې مورته لیکــل او لوستل ور زده کول .

د شینخالی مور شاه پرو به هر کال په هغه ورځ چــې مېــړه او زوی یــې شهیدان شوی وه هغه ورځ به یې کلی ته رسوله ، د خپل کور دروازه بــه یې خلاصه کړه د شمشاد ځړیدلی ځانګو به یې و زنګوله او بیابه دکلی د سپین سرو پو ښتنی ته ورغله د کلی پیغلو سپین ســرو او د شــینخالی همزولو به د شینخالی پو ښتنی ور ځینی کولی د شــینخالی د لیاقــت او ادب خبرې له ښاره ان تر کلی را رسیدلی وی .

د شینخالی نورو همزولو هم غو ښتل چې لکــه شــینخالی غونــدی ښــو ونځی ووایېاو داسې ښه نوم ځانوته پیدا کړی او داسې لکه شینخالی نــا مورې او مشهوری شی ، خو چېــری دوی کــولای شــولځکه دلتــه خــو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټوپکپانو ښوونځيو ته اورونه اچول ، انجونی څه د هلکانو ښوونځيوته بــه يې اورونه ور اچول.
بس همدا شاه پرو پر ځان يو نذر ايښی وه چې په کال کې يو وار کلی ته راشی د شمشاد ځانګو وزنګوی او د کلی په هديره کې د خپل ماشــوم او خپل مېړه قبر ته لا سونه پورته کړی هغه هم په پټه راتله که قومانــدان حضرت خان او يا دده نور ټو پکپان ور باندې خبر شوی وای وينه به يــې ځمکې ته لا نه وای رسيدلی .
څو کاله تير شول چې شينخالی له دوولسم ټولګی څخه خلا صه شوه او د کانکور په ازموينه کې تر ډېرو بريالی شوه او د ډاکترۍ فاکولتی ته بــر يالی شوه په ټول ولايت ، کلی او بانډوکې يوه داسې چک، چکــه جــوړه شوه چې شينخالی د ډاکترۍ بيا د مرکز يعنی د پايتخت د طب فاکولتی ته بريالی شويده دا اوازه په ټول ښار ، ولايت ان د شينخالی د زيږيــدنی تر کلی پوری ورسيدی.
کله چې د شينخالی همزولی خبرې شوی ديوی او بلی سره به يې کېسی کولی ان تر دی چې په ګودر باندې هم د پيغلو همدا کېسی او خبرې وی چې شينخالی ډاکټره کېږی .
د شينخالی کليوالی همزولی خو دومره خوښی او خوشــحاله ښــکاريدی چې د شينخالی په نوم باندې به يې فخر کاوه او د نورو کليو پيغلو پوری يې ځانونه يو بل ډول احسا سول او د نورو کليو پيغلو ته به يــې داســې ويل چې ز موږ کليواله زموږ زموږ همزولی شينخالی ډاکټره کېږی.
د شينخالی ټولو کليوالو همزولو به خپلو پلرونو ته ويل ګــوره شــينخالی چې کوچنی له پلاره پاتی شوه د سهار او ماښام ډوډی يې نه درلوده مور

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې ښوونځی ورباندې ووايه هغه ده نن سبا به ډاکټره شی مور چې پلرونه درلودل ښوونځی خو لا څه ليکل او لوستل خو لا څه قران شريف مــو لا نکړ زده چې د قران شريف لوســتل او تــلاوت کــول څــومره ثوابونــه او اجرونه لری.

قوماندان حضرتخان چې دا اوازی واوريدلی چې د شاه پرو لور شينخالی د طب فاکولتی ته بريالی شويده په ټوله سيمه کې يې اعلان وکړ چې نور شاه پرو خپل کور او د خپل مېړه او زوی قبر تــه هــيڅ نشــی راتــلای د قوماندان حضرت خان دا پر يکړه ان تر شاه پرو ورسيده نور نو شاه پــرو هم خپل کلی او د کلی هديری ته نشوای تلای او نه يې شوای کولای چې د شمشاد او د خپل شهيد مېړه قبر ته ددوی د شهادت په تلين لاړه شی او يا دشهيد ماشوم شمشاد ځړيدلی ځانگو وزنگوی.

د شاه پرو لو ر شينخالی د هېواد مرکز کابل ته لاړه او د ليلی په ډول يې خپله زده کړه کوله

د ډوډی، اطاق، قلم،او د کاغذ ټول مصر فونه ددولت په غاړه وو.

شاه پرو چې د خپلې لور څخه ليکل او لوستل زده کــړی ووهغــه هــم د خپل ولايت په مرکز کې د سواد د زده کړی په ښوونځی کې د ښــوونکې په تو گه مقرره شوه او دومره تنخوا ورته ورکېدله چې ددې گوزاره ښــه ورباندې کېدله او کله کله به يې خپلې لور شينخالی تــه جــامی او نــور سوغاتونه هم ليږل د شينخالی او ددې دمور شاه پرو تــر مــنځ د ليــک استولو او ليږلو اړيکه ټينگه وه او د ليک په وسيله يېــديو اوبلــی څخــه احوال اخيسته او د ليک په وسيله يې ديوی او بلی سره ارتباط ساته .

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دی وخت کې څوکا له تیر شول شینخالی خپلې زده کړی پای ته نــه وی رسولی چې ددوبې د ګر می په رخصتی کې د خپلې مــور شــاه پــرو کورته لاړه دری ورځې وروسته شاه پرو د خپلې لور شــینخالی ســره د خپل پلار کورته چې د ښار نه یو څه لیری په یــوه کلــی کــې او ســیدل لاړلی د شاه پرو مور د روغ اوجوړ څخه وروسته وویل شــاه پــرو لــوری ښوونځی دی پری ایښی د خلکو د زامنو سبقونه نه پاتی کېږی.

شاه پرو وویل مورې څنګه چې شینخالی ددوبې د ګرمی رخصــتی لــری زموږ ښو ونځی هم همداسې د ګرمی ر خصتی لری ماهم وخت غنیمــت وګاڼه دا ډیر وخت مو نه وه سره لیدلی در پسی خفه شوی وم او بلدا چې وروسته له ډیری مودی شینخالی هم راغلی وه ما ویل چې دواړه سره یو ځای د تاسو زیارت وکوو ، مور یې وویل داسې چې ده او رخصت یا ستی نو هر کله راشی هر کله .

په هغه شپه چې شینخالی د خپل نیکه کورته ورسیده د کلی لــوی، واړه سپین سری او پیغلی چې یوازې یې د شینخالی نوم اوریدلی وه او خپله شینخالی یې نه وه لیدلی د شینخالی د لید و دپاره راغلی .

ټولو پیغلو او سپین سرو ښځو یوازې اویوازې د شینخالی خلی ته کتل او شینخالی هم د کلی د پیغلو او سپین سرو سره یې په کلیوالی ژبه خبرې کولی د کلی پیغلی او سپین سری د شینخالی دی خبرو ته هکــې پکــې وی او دیوی او بلی سره به یې ویل دا خو زموږ په شان خبرې کوي او پــه هره خبره یې موږ ټول پوهیږو دا اوازی چې خلکو به ویل چې شــینخالی کافره شویده او یا په ښار کې ژوند کوي بل ډول ده دادی ښــه لمونځــاو اودس کوي د خدای (ج) ، رسول او د قران له ټولو مسلو خبره ده او پــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر څه پو هیږی د کلی پیغلی خو ان تر نیمــو شــپو د شــینخالی ســره ناستی وی خوږی خبرې او مرکې یې سره کولی .

د کلی د پیغلو اول وار وه چې شینخالی یې لیدلی وه خو شــینخالی پــه خپلو نر مو، نازکو او ښو،ښو خبرو د کلی د ټولو پیغلو په زړه کې داســې ورته ګرانه شوی وه چې هری پغلی غو ښتل چې شینخالی یــوازې ددې سره خبرې وکړی.

نیمه شپه وه چې در وازه وټکېدله د کلی پیغلــی او دشــینخالی مــور او نیکه ډېر وار خطا شول د شاه پرو پلار ، مور او د کلی پیغلی خــو داســې شوی ادی چاخبره زبون یې ووهل شو او په زړونو کې وایې چــې حتمــی قوماندان حضر ت خان خبر شوی او خپل ټو پکېــان یــې را وســتی دی ځکه قوماندان او د هغه ټو پکېانو یوه اونی مخکې د ولسوالی کلنیک ته اور اچولی وه او هغه یې دخاورو سره خاوری کړی وه نو ځکه ټــول هــک پک ودریده خو د شاه پرو پلار ددروازنه ورته غږ کړ چې څوک یاستی او د څه د پاره راغلی یاستی .

ددروازی د باندې لخوا یوی سپین سری غږ وکړ د خــدای د پــاره دروازه خلاصه کړی چې نږور می په اولاد نا روغه ده که د شاه پرو مــور راســره کومک وکړی .

ځکه چې د شاه پرو مور ســپین ســری ښــځه وه د ښــځو د اولادونــو د زیږیدنی کې یې ښه تجر به درلوده په کلی او شاوخوا سیمه کــې د شــاه پرو مور د هر ماشوم ز یږیدنی ته خلکو وړه او یا یې هــم دلتــه ورتــه را وستلی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شاه پرو پلار په خپلې مېرمنې غږ وکړ هله ژر شه کومه میــر مــن پــه اولاد ناروغه ده کومک وکړه .
د شاه پرو پلار دروازه خلاصه کړه ناروغه میرمن یې بلی کــوټی تــه ننــه ایستله د شاه پرو مور ژر را ولا ړه شوه ناروغه میر من یې وکتله .
نو یې ورته وویل د ناروغ وخت کم دی ماشوم یــې پــه نــس کــې چپــه شویدی ژر یې ولسوالی یا ولایت ته ورسوی چې عملیات کېــږی او کــه عملیات نشی ماشوم هم له منځه ځی او د ماشوم مورهم .
د شاه پرو پلار له در وازی را ووت د ناروغی مېرمنې سره چــې کــوم نــا رینه راغلی وو هغوی ته یې همدغه د شاه پرو د مور خبره وکړه دوی یوه اوبل ته سره وکتل چې ځنګه کوو د ولسوالی کلنیک خو هم یــوه اونــی وړاندی مورږ سو ځولی دی .
په دی وخت کې د شاه پرو مور په شینخالی غږ وکړ کله چې شــینخالی راغله نو یې خپلې انا ته وویل څه خبره ده د شاه پرو مور شــینخالی تــه وویل لوری دا میرمن په اولاد ناروغه ده او زما له وسه نه کېــږی ماشــوم دمور په نس کې چپه دی هر څه چې می وکول هیڅ نه کېږی .
شینخالی ژر په ناروغه میر من تاو را تاو شوه د ناروغی میر منی نس یې وکوت ، فشار یې هم وکوت، د شینخالی سره چې کومی سره چې کومی دواوی او نور ډېر لیږ د طب سامان الات وه، شینخالی د ناروغی مېرمنــې خوابنی ته وویل ورشه له مېړه څخه یې اجازه واخله چــې میــرمن یــې عملیات کړو توکل په خدای (ج)اول دواړه ژوندی پاته کېږی کنــه انشــا الله و تعلی یو خوبه وژغورل شی سپین ســری هــم لاړه او د خپــل زوی څخه یېاجازت تر لاسه کړ .

(c) ketabton.com: The Digital Library

شینخالی هم په ډېرو لیږو سامانو سره په داسې حال کې چې ځـودانی ګیسونه یې په کوټه کې ولګول ، سپینی ټو ټی ، صـابون او ځینـی نـور ضروری شیان یې سره برابر کړل یواز ی خپله انا یې له ځانـه سـره پـه کوټه کې پر یښودله او ناروغه میرمن نوری ټولی یې له کوټی و ایسـتلی شینخالی په څو د قیقو کې خپله انا داسې پوهه کړه ته به وایې چې د نر سی کورس یې ویلی وی ؟

شینخالی خپله پزه او خوله په سپین ټو کر وتړله یوازې دوی سـتر ګـی یې ښکاری او بس

ناروغی ته یې د بېهو ښی پیچکاری کولو څخه څو ثنی وروسته عملیا ت پیل شول .

شینخالی هم داسې ژر؟ژر او په چټکې سره لا سونه ښوروی ته به وایـې چې د څو کسانو لا سونه دی چې کته پورته کېږی .

هلته ددروازی شاته ولاړ کسان د شینخالی مور ، نیکـه ، او د شـینخالی همزولی هم لاس په دوعا ولاړدی .

لیږ شیبه لا نه وه تیره شوی چې شینخالی د باندې را ووتله او د ناروغی مېرمنې په خوا ښی او خپلو همزولو پیغلو ته یې د عملیاتو د بریالی پای ته رسیدو او د هلک د پیداکېدو زیری یې ورکړ .

د باندې ولاړ کسان چې د هلک پیدا کېد ل د هلک او د مـور د دواړو د ژوند خبره او د عملیاتو د کا میابې خبره واوریدله خپلو د ټو پکو خولوته یې کارتو س ور تیر کړل داسې ډزی وشوی تا به ویل چـې د کـوم ښـه جشن شپه وی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ناروغی مېرمنې خوابنی د شینخالی له انا څخه پو ښتنه وکړه چــې دا پیغله څوکده چې په دا خپل کم عمر باندې داسې پوهیږی د شــاه پــرو مور وویل دا زما لمسی شینخالی ده ، هغه دداکتری په فاکولته کې ده دا یو یونیم کال وروسته له فا کولتی څخه خلا صیږی د نــاروغی مېرمنـــې خوابنی چې دا خبره واوریدله پټه خوله شوله او هیڅ یې ونه ویل ځکــه دا پوهه شوه چې دا د انجنیر کبصر خان لور ده چې انجنیر کبصــر خــان زما زوی قوماندان حضرت خان هغه وواژه او د شـــینخالی کــوچنی ورور شمشاد یې هم ورسره شهید کړ.

په دی وخت کې شینخالی په ډېره خوشحالی داسې را ووتله چې خپــل لستونی یې پور ته کړی وو او سپین تندی یې ورین نیولی وه او شینخال یې په تندی ځلېده د ناروغی مېرمنې خوا ښی چې شینخالی او بیا ددې شین خال ته وکتل له ډېره شرمه یې کښته و کتل او داسې شــر میدلــه چې له ډېره شرمه یې پورته نه کتل .

د شینخالی همزو لی پیغلی هم داسې خوښی او خوشحاله وی چــې دوی په خپلو منځکې یوی اوبلی په غیږو کې کلکې سره نیولی وی او کله چې شینخالی ددوی منځته راغله ټولو پیغلو د مخ په یوه او بله خوا ښکلوله .

شپه تیره شوه سهار په ټول کلی کې او نژدی ســیمو کلیــو کــې داســې اوازی خپری شوی وی

چې د شاه پرو لور دیوی ناروغی مېرمنې نس خیرلــی ماشــوم یــې روغ رمټ را ایستلی او د ناروغی مېرمنې د نس پر هار یې ببرته ګنډلی ټولــو خلکوته یوه نه منو نکې خبره وه هغه ورځ تر مازدیګره پوری ناروغه میر من د شینخالی تر څارنی لاندی وه او مازدیګر یې خپل کورتــه رخصــت

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړه په د ریمــه ورځنــاروغی مېرمنـــې یــوه دســرو زرو د لاس ګــوتمی شینخالی ته ددې د پاره چې ددې سره یې مرسته کــړی دا اوددې زوی یې له مرګه بچ کړی د سوغات په ډول ورته راوړه ، خــو شــینخالی ددې دغه سو غات نه مانه اخیر وروسته له ډېرو زاریــو شــینخالی شــینخالی ګوتمی وا خیستله او کورته ننو تله د شینخالی مور شاه پرو له خپلې لور څخه و پو ښتل چې په دروازه کې څــوک در ســره ولاړه وه ، شــینخالی وویل د هغې بلی شپی ناروغه میرمن وه دا دسرو زرو ګوتمی یې سوغات راوړی وه ما نه اخیستله خو ډېری زاری یې وکړلی نو ځکه می واخیستله .

شاه پرو چې ګوتمی واخیستله دی خوا ها خوا یې پر له واړوله له ستر ګو څخه یې او ښکې د سپینو مر غلرو په څیر را توی شولی، شینخالی فکر کاوه چې د مور می دا او ښکې د خوښی او خوشحالی او ښــکې دی چـــې ګواکې زما په بریالیتوب او زما په کمال او پوهه باندې چـــې زه دومــره لا یقه شوی یم او نن دادی چې تر اوسه له فاکولتی څخه خلاصه شوی هــم نه یم تر اوسه می لا تنخوا هم نده اخیستی چې دومره ښه تحفه زما پـــه برخه شوی ده نو یې مورته وویل څنګه ښه ګوتمی ده ډېره دی خو ښـــه شوه .

د شینخالی مور شاه پرو په داسې حال کې چې په لپو، لپو او ښکې یې له ستر ګو تو یېدلی خپلې لور شینخالی ته یې په ډک ستونی وویل هوکې.

هوکې دا ګوتمی می ډېره خوښه شوه.

مورې نو ولی ژاړی،؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوری ځکه ژاړم چې دا ګوتمی زما وه ســتا پــلار د خــدای و بخښــی دا ګوتمی ستا پلار انجنیر کېصر خان ماته د واده په اوله ورځراوړی وه .
شینخالی وویل مورې دا نو څنګه کېدای شی دا ګوتمی تا په چا خر څــه کړی وه ؟
نه لوری دا ګوتمی ما په چا نه وه خر څه کړی ما بــه ســتا د پــلار د لاس نشانی څنګه خر څوله دا ګوتمی هغه ورځ چې قوماندان حضر ت خان او د هغه ټو پکېان زمونږ کورته راغلل او د کور هر څه یې یو وړل او ستا پلار او ستا ورور شمشاد یې شهیدان کړل د کور پیسی ، کالی ، او ګا ڼی یــې یو وړی همد غه ګو تمی هم په هغو کې دوی وړی وه.
شینخالی وویل مورې دا ګوتمی ددې ښځې لاس ته څنګه رسـیدلی ده ؟
شاه پرو وویل لوری دا ناروغه میرمن د قوماندان حضرت خان میرمن ده ، نه دی لیده په هغه شپه چې ددې ښځې زوی پیدا شو د ټو پک ډز هــار د نه اروېده دا ډزی چې یې کولی داد قوماندان حضر ت خان ټو پکېان وه .
شینخالی چې د خپلې مور څخه دا کېسه واوریدله څو شــیبې چــو پــه پاتی شوه او په فکرونو کې ډوبه ولاړه خدای خبر چې شینخالی بــه څــه فکر کاوه چې د شینخال مور شاه پرو خپله لور د فکر له ټاله راکوزه کړه او ورته یې وویل؟
شینخالی لوری په څه فکرونو کې یې هیڅ فکر مکوه ښــه شــو چــې دا ناروغه میرمن جوړه شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دبدو پر ځای ښه کول د هوښیارانو کاردی او بل دا نه وینی چــې ســتا د پلار د لاس نښانی مو هم ګوتو ته راغله .
شینخالی او مور یې د کوټی په در وازه ننو تلی او هره یوه د ځانــه ســره سوچونه او فکرونه وهی په دی فکرونو کې دواړه ښېده شوی وی او سهار وختی یې له مور او پلار څخه رخصت شولی ، شاه پرو خپلې دندی تــه او شینخالی د هېواد مرکز خپلې د زده کړی ځای ته لاړی .
شینخالی څو اونی که په ټو لګی کې به ناسته وه او کــه د فــاکولتی پــه چمن کې د خپلې مور کېسی به یې په غوږونو کې انګازی کولی نژدی وه چې لېونی شی هغه وچې د خپلو خوررڼو همزولو او هم صنفیانو د هغــې فکر په بله کړ.
اوس نو دشینخالی فاکولته چې پای ته یې ورسوی پوره یو نــیم کــال لا پاتی دی چې د یوه ښایسته
ځوان (میوند)سره چې د شر یعاتو په پو هنځی کې یې تحصیل کاوه او د هغه هم یو نیم کال پاتی وچې خپلې زده کړی پای ته ورسویپیژند ګلوی پیدا کړه .
شینخالی له دی موضوع څخه خپله مور شاه پرو د لیک په واسطه خبره کړه هغه و چې شاه پرو خپلې لور شینخالی ته د لیــک پــه ځــواب کــې داسې ولیکل.
شینخالی لوری دا چې ته خو ښه یې او داچې تا په لیک کــې د میونــد لیا قت او ښه سړ یتوب لیکلی زما هم در خوښه ده خو کــه زمــا نظــر او مشوری ته ګوری یوازې دومره صبر وکړی چــې تحصــیل مــو پــای تــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورسیږی او تنخوا خواره شی او بیا کوزده وکړی نور نو ستا سو خو ښه ده .

کله چې دا لیک شینخالی ته ورسیده نو یې دا خبــره لــه میونــد ســره شریکه کړه نو میوند هم دا خبره ورسره ومنله او د شینخالی دمور خبره یېپه ځای او ښه و بلله .

اخیر یې په دی پریکړه وکړ له چې کله مو زده کړی له خیره ســره خــلا صی شوی په دندو و ګمارل شوبیا به له خیره سره د کوژدی بند وبســت کوو .

او ستا دمور دا خبره ډېره او ډېره پر ځای ده مشران تجربه لری د ژونــد په مسا ییلوتر موږ دوی ښه پوهیږی

او له بلی خوا ستا دمور خبره په دی هم صححده چې که زه او ته همــدا اوس کوزده سره وکړو بیا به له تا هم درسونه پاتی وی او له مــا بــه هــم پاتی وی ، اودا خبره تر دی پوری درته کوم چې زموږ په کلــی کــې یــو ځوان وه او هغه هم همداسې په فاکولته کې وه فاکولتــه یــې دوه کالــه وویله په دریم کال یې پلار ورته کوزده وکړه بس له کوزدی سره تحصیل او فاکولته پاتی شوه او بېچاره اوس موټروانی کوي که یې په هغه وخــت کې کوزده او واده نه وای ورته کړی اوس به دحکومت غټ سړی وای نــو ځکه وایم چې ستا دمور خبره می په زړه کلکه ولګیدله.

شینخالی او میوند دواړه په زده کړو بوخت ول او پــه هــر سمیســتر بــه شینخالی او میوند د یوه اوبل سره سیالی کوله او دا شرط یې سره ایښی وه چې په هر سمیستر کې که د هر یوه نمری ډېری وی هغه بل به ورتــه ملمستیا ورکوي او یا هره تحفه چې وغواړی هغه بل به یې ورکوي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دوی ددواړو تر منځ سیالی روانه وه په دو سمیستر ونو کې ددواړو نمری یو ډول یعنی سره مساوی وی په دریم سمیستر کې د شینخالی نمری د میوند څخه ډېری او زیاتی یې وړی وی .

نو شینخالی میوند ته وویل اوس څنګه شو په خپل قول ولاړ یې او که څنګه .

میوند وویل د میړو یوه خبره ده زه درته حاضر یم ملمستیا غواړی او که تحفه غواړی ؟

شینخالی وویل زه به د ځانه سره فکر وکوم سبا در ته وایم .

دواړه سره جلا شول میوند خپلې لیلی ته لاړ او شینخالی خپلې لیلی ته لاړه .

میوند چې لیلی ته لاړ نو یې له ځانه سره وویل که شینخالی سبا راغله او تحفه یې وغوښتله

او هغه هم داسې تحفه چې ددې په درد وخوری نو ریښتیا هو ښیاره انجلی ده او که یې ملمستیا و غو ښتله نو بیا هسی .....

په دی سبا شینخالی راغله او میوند ته یې وویل د ملمستیا څخه تیره یم خو یوازې او یوازې دری ټوکه د داکتری کتا بونه د کتابو نمونه یې هم ورته ورکړل چې دا راته واخله چې په را تلونکې کال کې هودغه کتا بونه وایو .

کله چې شینخالی د تحفی خبره یاده کړه میوند په خپل زړه کې وویل چې والله انجلی خو

هو ښیاره ده خو چې د کتابو یې ورته وویل نو میوند ډېر،او ډېر خوښ شو او په زړه کې یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وویل شینخالی د هر څه وړتیا لری .
میوند ورته وویل فقط دوه اونی وخت راکړه ، شینخالی ور سره ومنله .
یوه اونی لا نه وه تیره شوی چې د جګړی اور د هېواد تر پا یتخته چېرته چې شینخالی فاکولته وای را ورسیدله دوه ورځې کې د ښار په کوڅو او واټونو کې د ټا نکونو درزهار د څمکې لخوا او د جنګي الوتکو غړ مبهار د اسمان لخوا پیل شو ښار د جنګ په لمبو کې تک سور
ښکا ریده او د اور لو ګی اسمان ته پورتــه کېــدل مکتبونــه او فــاکولتی وتړلی شوی ټول زده کوونکې او محصلین په کورنو کېنا ستل .
شینخالی هکه پکه وه چې اوس څه وکړی په ښار کې خو کــوم خپلــوان هم نلری چې هلته ورشی او د میوند کور هم دلته نشــته چــې د هغــوی کورته لاړه شی او په دی هم نه پو هیږی چې دا جنــګ بــه څــه وخــت دریږی چې د فا کولتی زده کړی پیل شی هغه وو چې د جنګ په دریمــه شپه دولت اعلان وکړ چې د زده کړی مو سسی تر بلــی خبــر تیــا تــړل شویدی .
شینخالی نو اوس په دوه کې ده چې که د خپلې مور خواته لاړه شی پــه مو ټرو کې خو ښځه شرعی محرم ښځه په ښار کې نشی ګرځیدلای نو په لینی موټرو او بیا له مرکزه د مور تر ښاره پوری تګ په یــوازې ســر خــو ښځی ددوی په ژبه او قانون کفر دی کفر اوددې د ولایت چې هلتــه یــې دمور کور دی دهغه ولایت خو په فاکولته کې نه انجونی محصیلی شته او نه هم هلکان چې له هغوی سره یو ځای لاړه شی او دا هم بده وه چې له میوند سره د میوند ولایت او کورته لاړه ته لاړه شی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه و چې میوندته ورغله دواړو دا و پتییله چې میوند به لــه شــینخالی سره ددوی یعنی د شینخالی تر کوره لاړ شی دا به ورسوی او میوند بــه بېرته راشی.

خو دوی دواړو سره وویل چې که کوم چا پو ښتنه کوله چې تــا ســو دوه څه سره کېږی موږ به ورته وایو چې موږ سره خوند او میر من یو .

هغه وه چې د سهار لمنځونه یې اداکړل په مو ټر کې سپاره شول او مخ د شینخالی د مور د ولایت پخوا یې حرکت وکړ د یوی ورځې لاره یــې پــه دریو ورځو ووهله ځکه چې له یوی خوا سړ ک خراب وه او له بلی خوا هر یو میل بېرته پا ټکونه پراته وه په هر پا ټک کې تلا شی وه په یــو او بلــه بهانه به یې یو ساعت یا زیات وکم درولی وه .

کله ، کله به یې ځوانان کښته کړل او په دی پلمه چې ږیره نلری داســې او داسې نور خو کله چې به د سپرلیو او یا دریور لخوا یو څه پیسی د پــا ټک قوماندان ته ور کړل شوی بیا به یې مو ټر ته د حر کت اجازه ورکوله .

کله چې د شینخالی دوی ښار ته را ورســیدل پــه دی ښــار کــې هــم جنګونو زور اخیستی وه ښوونځی تړل شوی وودلته هم هر واټ او هــری کوڅی یو پا چا او څو قوماندانا نو په واک کې وه ،

کله چې دوی د شینخالی کورته را ورسیدل شاه پرو چې د خپلــې لــور څخه دا خبره واوریدله چې دا میوند نومیږی او د شریعاتو په پو هنځــی کې زده کړی کوي شاه پرو پوهه شوه چې دا هــم هغــه هلــک دی چــې شینخالی راته په لیک کې لیکلی وه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور يې يوځه چرتې غوندې شوه چې دوی لکه چې سره کوزده کړې وی ، خو شينخالی پوهه شوه چې زما د مور په زړه کې څه دی نو يې خپلې مورته وويل مورې مورې ستا خبره ومنله له هغه وروسته شاه پـرو پوهـه شوه چې تر اوسه يې ديواوبل سره کوزده نه ده کړې .

ميوند وروسته له دوو شپو ځخه چې ستړيا يې وختلـه د شـينخالی او د هغې د مور ځخه و غو ښتل چې نو ر ده ته اجازت ورکړی ځکه چـې دده مور او پلار هم په انديښنه کې دی د شينخالی مور د ميوند پيسی دده د بو ټو د تلی په منځکې ځای پر ځای کړی يوازې د موټر کرايه او د ډوډی پيسی يې په جيب کې ورته کېښودلی ميوند ورته وويـل ادی جـانی دا پيسی د بوټو په منځ کې ولی راته وګنډلی ؟

د شينخالی مور ورته وويل زويه کا شکې يوه پا چا هی وای بيا نـو چـې هره پيښه شوی وای هغه ته به ورغلی وای او خپل شکا يت به دی ورتـه کړی وای وينی چې په هر واټ کې يو پا چادی نو په دی اوږده لار خو تـر سلو پا چا هيو ځخه هم ډېری دی او بل دا هغـه بلـه ورځ زمـوږ د يـوی معلمی ورور له هغه بل ښار ځخه راته په لاری يې موټر ځو ځايه تلاشـی کړی دده په ګډون د ټولو سپر ليو ځخه يې پيسی او نور قيمتی شيان د پو ستو ولاو ور ځينی اخيستی نو

ځکه می پيسی د بوټو په تلی کې درته و ګنـډلی ، پـه دی وخـت کـې شينخالی وويل ؟

ميونده کله چې ورسيد لی احوال به را کوي چې زړه مو په قرار شی.

ميوند ورته وويل چې ورسيږم دستی ليک درته را ليږم تيليفونونـه خـو خراب دی او لکړی يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نړولی دی خو لیک حتمی درته را لیږم.
شاه پرو وویل زویه پام چې لیک را ونه لیږی ځکه چې په نوم لیکلی کـا غذ له چا سره نه پر یږدی او وایې چې دا لیک وړونکې جاسوس دی نو دا موټروان بېچاره په وهلو او ډبولو مه ورکوه .
شینخالی وویل میونده دا زما قلم واخله کله چـې ښـار تـه ورسـیدلی همدغه موټر وان چې تا وړی هغه به یې موږ ته ببرته راوړی بیـا نـو پـو هیږو چې ته رسیدلی یې.
شاه پرو وویل دادی لا بل غم وایې چې زه دی په دین کې شک لرم او ته راته مو ریدان نیسی
هغوی لیکلی کاغذ نه پر یږدی ته قلم ورباندې وړی اوراوړی قلم چې لـه چا سره ووینی هغه خو بې سواله او بې جوابه وژنی ګوره میونده زویه که ته هم په جیب کې قلم لری هغه دلته
پر یږده او له ځانه سره یې مه وړه او بل دا چې که پر لاری پاټک والا یـا بل چا در نه پو ښتنه کوله چې په لیک لوست پو هیږی ورتـه منکرشـه ځکه د لیک لوست والا خلک ددوی په نظر
غټ کا فر دی پام چې په کومه بله بلا وانه وړی.
اخیر شینخالی میوند ته وویل دا زما د زلفو تار در سره واخله په دی خو ځوک شک نکوي
کله چې ورسیدی همدغه ددې مو ټروان په لاس را ولیږه ، ددې خبـرې په اوریدو سره د میوند تندی تریو غوندی شواو ورته یې وویل زه سـتا د زلفو یو تار ددوی په دی ټوله پا چا هی نه ورکوم او بل زه یو پښتون یم او

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پښتنی شیدی می رودلی دی دومره بې غیرته نه یم چې ستا د زلفو تار د بل چا په لاس ورکړم ؟

شاه پرو پوهه شوه چې د شینخالی دا خبره په میوند بده ولګیدله نو یې وویل میوند ه زویه د شینخالی مقصد دا نه وه یوازې د ځان او مور د ډاډینی د پاره یې دا خبره وکوله .

په اخیر کې میوند وویل زه یوه چاره کوم او تا سوته په هر ډول چې وی ډاډ در کوم چې زه ورسیدلم او ددې ډیور په لاس احوال درته را لیږم.

میوند د شینخالی او د هغې دمور سره مخه ښه وکړه میوند په موټر کې کېنوست شینخالی د خپلې مور سره د موټر له څنګه ودریدلی کله چې موټر حرکت وکړ دوی هم دلاس په ښورولو سره یې یو وار بیا مخه ښه ورسره وکوله په دی وخت کې شاه پرو خپلې لورته تندی تریو غوندی کړ او ورته یې وویل لوری تا زده کړی هم کړی یوه پښتون ته څوک داسې خبره کوي

ودی لید ه چې میوند هم هغه د چا خبره کلک پښتو ن دی څومره بده ورباندې ولګیدله .

مورې زما مقصد دانه وه چې تا او میوند بر داشت ور ځینی وکړ .

لوری بیا دی پا م نیسه چې بله ورځ داسې بېکاره خبره دی له خولی ونه وزی ٠

مورې خبره تیره شوه پوهه نشوم او د ښځې خو ته پوهیږی چې عقل یې کم وی زما عقل هم دومره رسیده او بس .

نه لوری ته د نورو ښځو سره ډېر فرق لری ته خو نو اوس هم تحصیل یافته یې او بل ډاکتره یې سبا به ناروغان درته راځی ته باید له خپلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خولی او ژبې سره ډېر احتیاط وکوي چې کومه خبره ښه ده او کومه بــده خیر په هر صورت میوند هو ښیار سړی دی په زړه کې یې نه ساتی او زیاته یې کړه لوری دا میوند خو ماته ډېر ښه با اخلاقه او پوهه ســړی ښکاری خدای د وکوي چې په خیر سره ور سیږی او ارامی شــی چــې دا ستا واده په خپلو ستر ګو ووینم.

میوند دهغې ګړی نه چې د شینخالی څخه یې رخصت واخیست دلاری د پاټکونو په چرتونو کې شو لیږ ببر ته نه و تللی چې میوند را ولاړ شو او خپله کرایه یې موټروان ته ورکړه ځکه ببریده که په لاری پا ټک چپـان دا پیسی ورنه واخلی او کله چې دریور کرایه و غواړی په هغه ګــړی خــو بوټ نشی څیرلای چې کرایه ورکړی یوازې لیږ پیسی یــې د خــوراک د پاره په جیب کې پر یښودلی .

میوند چې لاری او دلاری پا ټکوته و کتل ر یښتیا هم پــه دی دوو دریــو ورځو کې سړک بل ډول شوی ووپاټکونه ډېر شوی وو او هر پاټــک ډول، ډول امرونه کول او ډول، ډول څیرو څخه یې بد راتله .

یوه پاټک ته به چې راغلو چا چې به رېږه خریلی وه هغه یــې واهــه او ډ باوه بل پا ټک ته به چې راغلو هغه چا چې بیا رېږه درلوده هغه یې وهــل او ډ بول په یوه پاټک کې خو خپله میوند هم څو قنداغه ووهل شو چــې ولی ژیره لری که څه هم دمیوند رېږه کوچنی وه ځکه چې هغه ځوان وه ادی چا خبره په مخ یې اوس نوی د رېږی یو تور خط ښکاریده .

په یوه بازار کې چې سپر لی د ډوډی خوړلو د پاره کښته شــولی میونــد هم کښته شو او د یوه دوکان څخــه یــې د رېــری د خریلــو یــوه چــاړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

واخیستله او ببرته موټر ته راغی په موټر کې کېنوست دمخ نیما یې خما
ږیره یې وخریله او د نیما یې مخ ږیره یې همداسې پریښودله
او خپله لنګوټه یې داسې وتړله چې د مخ خواته شمله یې اوږده کـړه او
مول یې وواهه .
کله چې به داسې پا ټک ته را ورسیدل چې د ږیرې والا به وه ده به هم د
خپل مخ خریلی خوا پټه کړه او د ږیری خوا به یې ښکاره کـړه ، او چـې
داسې پاټک ته به راورسیدل چې ږیری یې خریلی وی ده به هـم دمـخ
خریلی خوا به یې ښکاره کړه تر خو چې ښار ته را ورسیدل هر یـوه کـه
ږیره یې درلوده او که یې نه درلوده په وارو ،وارو یې وهل او ډبول وخړل
خویوازې میوند وه چې یوازې یو وار یې وهل وخو ړل .
وروسته له څلورو ورځو د هېواد مرکزی ښارته را ورسیدل میونـد چـې
کله له موټر څخه کښته شو نو یې دریور ته وویل کله چـې ببرتـه لاړی
هغه زما مورته ووایه چې د تاسو دری ټوکه
کتا بونه پور وړی یم.
کله چې میوند له موټره کښته شو نو منتظیر وه چې کوم تکسی پیداشی
او خپل مقصد ځای ته ځان ورسوی خو یو ه ورته وویل وروره د تکســی
په انتظار مه دریږه ځه خپله لاره وهه تکسی مکسی نـور نشــته او هــر
چېرته چې ځی پلی به ځی .
میوند هم پلی روان شو ګوری چې دلته هم همداسې حال وه لکه د هغــه
اوږدی لاری پاټکونه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

دادی اته ورځې ورو سته هغه دریور چې میوند یې رسولی وه د شاه پرو کورته راغی شاه پرو او شینخالی ته یې وویل چې هغه ستا سو خپلــوان می ورساوه او نښه یې داده ویل یې زه دری ټوکه کتابونه پوروړی یم .

شاه پرو وویل کتا بونه دری ټوکه ؟

شینخالی وویل صحح ده صحح ده خیر یوسی راځه یــوه پیالــه چــای و څښه بیا لاړ شه ډریور ورته وویل نه وخت نا وخته دی تا ســوته د ډاډ د پاره راغلم چې د تاسو خپلوان په خیر سره ورســیده شــینخالی بیــا ور څخه مننه وکوله.

بیا مور له خپلې لور شینخالی څخه وپوښتل کتا بونه د څه شی کتابونــه بیا شینخالی خپلې مورته ددې او د میوند دشرط ټوله کېسه وکوله مــور یې وخندل او په ټوکو یې خپلې لورته وویل بله وار اوبل وخت له چاسره شرط مه وهه چې خدا ی مکړه کومه ورځ به دی له چا سره شرط وهلــی وی او شرط به وبا یلی بیابه پښیمانی کوي .

مورې ته بلی خواته لاړی دومره بې عقله خونه یو چې له هــر چــا ســره شرط ووهم دا خو زما او د میوند تر منځ یوه سیالی وه او بس او تا هم ور ځینی د ادم او درخانی نکل جوړ کړ دادی مورې ستا خبره می په غــوږو واوریدله بیا به تردی چې له تا سره هم په کومه خبره شرط نه وهم چــې مور می یې بل څوک لا هلته پریږده .

اوس نو میوند د خپل مور او پلار سره په یوه ولایت کــې او شــینخالی د خپلې مور سره په بل ولایت کې ژوندکوي .

پوره دری کاله تیر شول چې میوند او شینخالی دیوه او بل څخــه هــیڅ احوال نلری ځکه د تیلیفون لکړی خو لا څو کاله پخوا د غــو ......نړولــی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وی او لیک هم د یوه او بل ځای ښځه نه وړل کېده او نه هم چا ددې وس
درلود چې کوم لیکلی کاغذ په خپل جیب کې وا چوی ځکه چې پـا چـا
هی دی داسې خلکوپه لاس کې وه چې د قلم ، کاغذ،سواد،زده کړی،علم
او فر هنګ
 دو ښمنان وه .
پوره دری کاله او څو میاشتی تیری شوی چې د مر کزی دولـت لخـوا د
ی‌و ونځیو او د لوړو موسیسو د زده کړو دبیا پیل خبر ورکړ .
شینخالی هم له دی خبر تیا خبره شوه او میوند په دی سبا د خپل کـور
او کلی ښځه د هېواد مرکز ته ځان را ورساوه دری ورځـې تیـری شـوی
شینخالی معلومه نشوه .
میوند ته دا اندیښنه پیداشوه چې شینخالی تـه حتمـی کـوم مشـکل
پیداشوی او یا هم خدای مکړه کومه پیښه نه وی ورته رسیدلی د هغـې
خو د زده کړی سره ډېره مینه درلوده نه چې چا خطا استلی نه وی چـې
تحصیل په درد نه خوری خو شـیطان ډول ، ډول فکرونـه پـه زړه کـې
وراچول او کله به یې بیا وویل هغه خو عاجزه ده له چا سره راشی .
هلته شینخالی هم په دی فکر کې وه چې څنګه لاړه شم د لاری پاټکونه
خو همداسې لا په خپل ځای پراته دی د ډېری خواشینی ښځه یې چـې
درسونه ور ښځه تیر نشی د ډېرو اندیښنو ښځه یـې شـونډو تنها کـې
وکړی (شونډی یې ووتلی).
په ښلورمه ورځ میوند تصـمیم ونیـو پـه هـر ډول چـې کېـږی بایـد د
شینخالی ولا یت او ددوی کورته ورشی که کومه پیښه خدای مکړه نه وه
شینخالی به له ځانه سره راولی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

بله ورځ شينخالی او مور يې په دی بحث او خبرو کې وی چې څنګه او د چا سره شينخالی مرکز ته لاړه شي چې دسرای در وازه وټکېدلــه کلــه چې شاه پرو دروازه خلا صه کړه ګوری چې ميونــد ددروازی شــاته ولاړ دی .

شاه پرو د ميوند په ليدو سره ډېره خو شحاله شوه بېله دی چې له ميوند سره روغ او جوړ وکوي په شينخالی يې غږ وکــړ ، لــوری راشــه وګــوره څوک راغلی هله ژر شه شنخالی په بېــړه راغلــه دروازی تــه لا نــه وه رارسيدلی د مور څخه و پو ښتل مورې څوک دی مور يې ورته وويل ستا ستا د کتا بوپور وړی دی پوروړی.

شينخالی راغله په ميوند يې ستر ګی ولګيدلی د روغبړ په وخت کې يې ورته وويل ميوند جانه

څه در باندې شوی څنګه خراب شوی يې.

ميوند ورته وويل دا انقلابونه نه وينی دا انقلابونه په يوه حال پاته شــوی چې زه بيا په خپل

حال پاته شوی وای او تا هم خپل ځان ته په اينه کــې کتلــی چــې تــه څنګه شوی يې شونډان دی داسې تڼاکې لکه د بزګر لاسونه .

په دی وخت کې د شينخالی مور ميوندته ادی چا خبــره د ســوداګر پــه ستر ګه په خير ، خير وکتل چې څنګه زما دلور او دده جوړه بــه څنګــه وی .

خير په هر صورت د شپی ميونــد تــه مــخ را واړاوه او ورتــه يــې وويــل شينخالی سبا بايد وختی حر کت وکوو ،د شينخالی مور وويل زويــه نــن

(c) ketabton.com: The Digital Library

راغلی يې سترې يا چې دی خلاصه شوه بیا به لاړ شی ،خو میونـد ټینگـار وکړ چې باید لاړ شو چې درسونه پیل کېږی .
سهار د خدای په امانی په وخت کې د شینخالی مور يو څه وچـه ډوډی ، پراټې ، او يو پوخ کړی چرگ چې په یوه کڅوړه کې يې اچولی وه میونـد ته ورکړل او ورته يې وويل دا په لاری بیا سره وخوری .
میوند وويل مورې اوس هغه پخوا وختونه نه دی چې يو څوک به په سفر تله د کور والا و به ډوډی او خوراکې شیان ورکول چې په لاری وږی شی بیا يې وخوری اوس خو هر چېر ته هو ټلونه دی هر څه پکښی پیداکېږی .
د شینخالی مور ورته وويل دا د غم هو ټلونه يې کړی په ټولـو کـې یـا د سپیانو غو ښی پخوی او یا د کار غانو غوښی بیا وایې چې دا د پسه غـو ښی دی یا هم د چرگ غو ښی دی مسلمانی چېری پاته ده مقصد پیسی پیداکړی نور سر نه پسی گرزوی چې حلالی دی که حرامی .

٥ ٥ ٥ ٥

٥ ٥ ٥ ٥

دادی د څو ورځو نه وروسته میوند او شینخالی خپلـې فـاکولتی تـه را ورسیدل
شینخالی چې خپله فاکولته او د فاکولتی چمنونه ولیدل هکه پکه شـوه، د فاکولتی دیوالونه په کارتو سو سوری، سوری شوی وه د کړ کېو شیشی خو يوه لا روغه نه وه پا تی دروازی ځینی جوړې ، ځینی ورکې او ځینـی نوری دړی وړی پرتی وی د فاکولتی په چمنو کې هم لو حی درول شوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وی او ور باندې لیکل شوی وه پام چې د ما ین خطر دی لنډه دا دا د زده کړی

مو سسه د زده کړی د مو سسی په ډول نه بلکې د کر بلا د جنګ د ډګــر په ډول ښکا رید له

شا وخوا سیمه ټوله ډارونکې او له وهمی ځخه ډکه وه او شاوخوا کورونو کې هم څوک نه ښکاریدل او سیدونکې یې ټول بلی خواته مها جر شوی وه او ټوله فاکولته د هدیری په ډول ښکا ریدلــه او هــره ورځ بــه یــې د فاکولتی له چمنونو څخه یو یا دوه د مړیو جسدونه له خاورو را کښل.

د فاکولتی درسونه پیل شول خو داسې درسونه نه وه لکه هغه دری کاله وړاندی ځکه چې له یوی خواډیر استا دان مهاجر شوی وه ،محصلین هم لکه د استادان په ډول یا مها جر شوی وه او یا هم د جنګ له ببــری فــا کولتی ته نه راتله دوی هم ګرم (ملامت) نه نه وه هره ګــړی د جنــګ د پیل امکان وه همداسې څو واره پیښه هــم شــوه خپلــه ځینــو ، ځینــو محصلینو هم سلاح ګانی درلودی او په خپل منځکې به سره پــه جنــګ شول په یوه نا چیزه خبره به چې لیږ سره لاندی او باندې به شوه مړی او ټپیان به د لیلی په دهلیزو کې په وینو سره ، سره پراته وه څوک وه چې پو ښتنه وکوي هر محصیل په یوه تنظیم او حزب پری تړلی وه نــو ددې له مخی هم ډیر استادان او محصلین خپلو درسوته نه حاضریدل موږ ډیر لیږ شمیر محصلین او استادان چې بل ځای مو د شپی د تیــر ځــای نــه درلود له مجبوریته مو شپه په لیلیه او ورځې مو په صنفونو کې تیر ولــی د رسونه هم هغه د پخــوا پــه ډول نــه اســتادانو تشــریح کــول او نــه محصیلینو زده کولای شول ځکه چې دفاکولتی کتا بخانی د کتابو ســره

(c) ketabton.com: The Digital Library

په جګړه کې داور په لمبو کې ایری ، ایری شوی وه دا پا ته یـونیم کـال تحصیلی دوره یې ادی چا خبره د زړه په وینو پای ته ورسوله

په دی وخت کې شینخالی خپلې مور ته احوال ولیـږه چـې یـوه اونـی ورسته زموږبری لیکونه ویشل کیږی او دی مراسموته د ټولو محصـیلنو پلرونه راځی د میوند پلار هم راځی ،کله چې شـینخالی لـه دی خبـرې خبره شوه دستی یې تصمیم ونیو او وه یې ویل شینخالی خو پلار نه لری په هغه ورځ چې بری لیکونه ویشل کیږی زما دلور غاړی ته به څـوک د ګلو نو امیل ور اچوی نو یې و پتیله چې خپله لاړه شی او د شـینخالی دبری لیک دا خیستلو په وخت کې باید دهغې غاړی ته په خپلو لاسـونو د ګلونو هار ور واچوی.
دا دی هغه ورځ را ورسیدله چـې شـینخالی او میونـد خپـل تحصـیلی سندونه تر لا سه کوي
په هغه ورځ چې د شینخالی او میونـد بـری لیکونـه و یشـل کیـدل د شینخالی مور شاه پرو هم په دی مراسمو کې ګډون وکړ دمیوند مور او پلار دواړه ودی مراسموته راغلی وه میوند د شینخالی مور خپل مـور او پلار ته ور وپیژندله دوی دری واړه دیوبل سره د پیژنکلوی څخه خـوښ او خوشحاله شول او شنخالی وویل دادی د خپلو اولادو له برکته مـوږ او تا سو وکولای شول چې یواو بل سره و پیژنو میونـد لکـه چـې پخـوا د شینخالی په باره کې خپلې مورته ویلی وه
په دی وخت کې د میوند مور د شینخالی مورته په خندا کې وویل خدای د وکوي چې زموږ دا پیژند ګلوی مو په اوږده دوستی بدله شی د میونـد

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلار که څه هم یوی خواته ولاړ وه او نه یې غو ښــتل چــې د ښـځو پــه مجلس کې ځان ور ګډ کړی د میوند دمور ددې خبرې په اوریدو چــې د میوند مور د شینخالی مور ته وویل چې دا پیژنــدګلوی د ی خــدای پــه اوږده دوستی بدله کړی غوږنه یې ځک شول او په زړه کې یــې یــو څــه ورتیر شول او له ځانه سره یې په زړه کې وویل چې والله تــر دی کاســی لاندی کومه بله نیم کاسه شته ځکه دلته خونور هم د محصیلینو پلرونه او میندی ډېر راغلی دی له نورو سره خو یې موږ معرفی نکړو او یــوازې یې دشینخالی سره و پیژندلو،دلته خو حتمی یوه خبره شته خیر په منــا سب وخت کې به ورنه تپوس وکړم دلته شاپرو د خپلې لور خواته ورغله او په خبرو ورسره بوخته شوه .

دمیوند پلار دخپلې مېرمنې څخه و پوښتل چــې ای دمیونــد مــورې د شینخالی مورته دی داخبره څنګه وکړه چې دا زموږ پیژندګلوی دخدای په اوږده دوستی بدله کړی هغې ورته وویل سړیه او س ددې خبرو وخت نه دی بیابه په ارامه او قراری دا خبره درته وکړم.

د شینخالی مور شاه پرو د بری لیکونو د ویش په مرا سمو کې د خوښــی او خو شحالی او ښکې تو یولی او په ز ړ ه کې بــه یــې ویــل کاشــکې د شینخالی پلار ژوندی وای او په دی مــرا ســمو کــې ناســت وای او د زړه ارمان یې ختلی وای .

د بری لیکونو د ویش په مهال د لوړږو تحصیلا تو وزیر وویل د هر څه نــه مخکې هغو ته چې نن د بریالیتوب بری لیکونه اخلــی ټولوتــه د زړه لــه کومی مبا رکې وایم او داهم باید ووایم هغه چا چې لوړی نمری اخیستی د بری لیکونه سره یو ځای دویته د مقرری مکتوب هم ورکولی کېږی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې د بری لیکونو لړی پیل شوه د شینخالی د نوم په ویلو سره شــاه پرو راغله او د شینخالی په غاړه کې یې دګلو هار واچاوه ورپسی میوند د میوند مور او پلار هم د شینخالی په
غاړ ه کې د ګلونو قطارونه یو په بل پسی ور و ا چول.
بیا د میوند نوم واخیستل شو دهغه په غاړه کې اول دمیوند مور ، پلار او بیا د شینخالی مور او خپله شینخالی یې غاړی ته ګلان ور واچول .
کله چې شینخالی خپل د بری لیک او ورسره د مقــرری مکتــوب ولیــد میوند او خپلې مور شینخالی ته یې وویل دادی زه دپا یتخت د زیژنتــوی په روغتون کې مقرره شوی یم او میوند هم خپل مکتوب وکــوت ګــوری چې میوند هم د پایتخت په یوه محکمه کې د قــاّ ی پــه تــو ګــه مقــرر شویدی ټولو په ډېره خوښی او خوخوشحالی دواړو ته دمقرریو مبارکې هم وویله.
په دی سهار شینخالی د خپلې لو شینخالی او میوند ځخه رخصت شوله او خپل ښار ته چېری چې د سواد د زده کړی په کورس کې د ښونکې په تو ګه دنده درلوده لاړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د میوند مور او پلار خو لا د بری لیکونو د ویش نه څو ساعته وروســته د خپل کور او کلی په خوا تللی وو خو هغه وخت چې دوی کورته ورسیدل او دشپی ډوډی وخو ړله شوه د میوند پلار خپلې مېرمنې ته وویــل ښــه اوس نو ووایه ، د میوند مور ځان نا خبره واچاوه او وه یې ویل څه ووایم ؟ د میوند پلار ورته وویل څنګه بیا دی هیر شول هغه د شینخالی مورتــه چې دی وویل دا پیژندګلوی دخدای په دوستی بدله کړی ، د میوند مــور وویل سرېه یوه خبره وه تیره شوه
نا رینه می نه لید او دومره په خبرو پسی ګر زیدل می نه لیدل.
د میوند پلار ورته وویل ښځې بار اوښ می تر سترګو په پټه مه تیــره وه اخیر زه هم انسان یم ډوډی خولی ته وړم نه غوړوته.
دمیوند مور ورته وویل چې پو هیږی حاجت نه شته چې په دی نیمه شپه له سره تر پا یه ټوله کېسه در ته وکوم او که ډېر شله یې او غواړی چــې درته ووایم نو غوږ ونیسه میوند او شینخالی مینه ســره لــری او غــواړی چې کوزده او واده سره وکړی او میوند تر اوســه دیتــه معطلــه وه چــې خپلې زده کړی پای ته ورسوی او وروسته بیا له تا سره په دی باره کــې سلا او مشوره وکوي اوس چې یې زده کړی پای تــه ور ســولی کــه د ی خوښه وی نودا ګز او دا میدان دا سبا ورشه او میوند ته دا انجلی وغواړه .
د میوند پلار وویل بیا ونه وایې چې بزرګ نه یم زه په هغه ګــړی لا پــوه شوم چې حتمی کومه خبره شته او که ریښتیا در ته ووایم ما خپله چــې دا انجلی څه نومیده نوم یې رانه هیر شو هو شینخالی که هلتــه خلــک ډېر نه وای په هغه محفل کې می ورته خواستګار ی کړی وای

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چې د میوند خوښه ده زما لا پرون خوښه وه .
څو ورځې تیرې شوې د میوند پلار دکلي ځخه راغی او د میوند دفتر تــه ور غی وروسته له روغ او جوړ ځخه د میوند پلار خپل زوی ته وویل ؟
زویه ستا مور د ستا او دشینخالی په باره کې ماته څه وویل چې ستا رضا وی زموږ هم خو ښه ده خودا کار که ژر وشی ښه به وی تر اوســه مــوږ لا ژوندي یو اوبل دا چې په ژوند هیڅ باور نشته بیا پــه دی خــدای وهلــی جنګ چې لانده او وچ یعنی ګناه کار او بې ګناه ته نه ګوری ړندی مرمی دی د هر چا په تقد یر چې برابره شوه هغه له منځه وړی که خدای وکړی ی ستا سو ما شومان په خپلو سترګو ووینو دا به لا بله خو شحالی وی .
میوند وویل پلار ه ستا خبره بلکل ټیک ده خو یو څو موده صــبر وکــړو چې موږ خپلې تنخوا ګانی مخواګانی واخلواو خپــل بــار پــه خپلــو اوږو پورته کړو نه دا چې زموږبار ستاسو په اوږو بارشی ، زویه دا کوم بــار نــه دی چې موږ یې نشو پورته کولای خدای (ج) دومره د حلا لو راکړی چې دا بار پورته کړو او بیا دا چې هر زوی په پلار حق لری چې خپل زوی پــه کوزده او واده کړی ، زویه زه او ستا مور دواړه ارمان او هوسونه لرو نــودا یو هوس خو ته کولای شی چې زموږ دا هوس ته پوره کړی .
میوند وویل پلاره چې داسې ده نو له خیره سره دبلی میا شتی په اخیره کې به داکار وکوو زه په له شینخالی سره وګورم چې هغــه پکښــی څــه وایې که مخی یا وروسته مو پر یکړه سره وکوله تاسوته حتمــی خبــر در کوو تلواره د شیطان کاردی .
پلار یې وویل هغه دی نه دی اروېدلی چې وایې په ښو تلوار پــه بــدو تــا مل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

میوند وویل پلاره تر هر څه یې خیر بهتر دی زه حتمی تا سوته خبر در کوم .

زویه زه خپله له شینخالی سره یو ځل ونه وینم ؟

نه پلاره له هغې سره مه وینه هغه بېچاره ډېره بې جرا ته ده او په دی خبره شر میږی او له بلی خوا هغې ته کومه نا امیدی ونه دریږی او په زړه کې ونه وایې که زما پلار ژوندی وای هغه به هم زما خواستګار کونکې هلک ته ورغلی وای او د هلک سره به یې خبرې کړی وای نه پلاره چې ور نشی ښه به وی .

د میوند پلار هم د خپل زوی سره ومنله او د شینخالی له لید وځخه تیر شو او د خپل زوی سره یې مخه ښه وکړله او د خپل کلی پخوا روان شو .

ما زد یګر نا وخته میوند د شینخالی دکار ځای ته ورغی ځکه چې شینخالی په ښار کې کور نه درلود شپه ور ځ په روغتون کې وه نو یه شینخالی ته یې دخپل پلار دراتګ په باره کې ورته وویل شینخالی ورته وویل ډېره ښه خبره دی ورته کړی دادوه میا شتی تنخوا چې مو واخیستله بیا به نو له خیره سره دا د خیر کار سره پر لپسی کړو او تر هغو به موږ هم ځینی ،ځینی د اړتیا وړ شیان واخلو هر څه چې تیار شول بیا به دوی ته خبر ورکړو .

ه ه ه ه

ه ه ه ه

پوره یوه میاشت وروسته میوند خپل پلار ته تیلیفون وکړ چې د را تلو نکې جمعی په ورځ له خیره سره زموږ د کوژدی ورځ ده مګر که را تلی یوازې راشه مور دوی می مه په تکلیفه وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

او بل دا ډېره ګنه ګوڼه مو نه خو ښیږي او بل دا چې دلته نه زه کور لرم او نه یې شینخالي لري یوازې څو کسه همصینفیان دی او بس ځکه د شینخالي مور هم نه راځي ځکه هغه هم دولتي دنده لري وخت نه لري چې راشي او همدا ددې لاره هم اوږده ده .

هغه وه چې میوند خپل یوځو د محصلي دوری انډیوالان خبر کړل او شینخالي هم څو همصینفیاني خبرې کړی د جمعې په ورځ دمیوند پلار د خپل کوچني زوی سره راغلل او

دښار په یوه هوټل کې سره کېنا ستل د شینخالي همصینفیاني دیوی او بلي سره ویل ګوه د چا چې خدای سموی هغه ده شینخالي او میوند هم دولتي دندي پیداکړی او هم اوس دادی کوژده سره کوي موږ خو تر اوسه لا دندي ندي پیدا کړی هری اداری او وزارت ته چې د دندي د غو ښتلو د پاره ورځو یا کمبود نه لري او که ویهم واسطه او پیسي غواړی ، د میوند همصینفیان هم همدا ډول خبرې کوي

د میوند پلار خپل زوی ته وویل زویه دا څنګه کوژده ده د ساز او سروز شته نه هم خپل او خپلوان.

پلاره دومره ببر وبار ته ضرورت نشته نو که خلک ډېر وی له یوی خوا مصرف ډېر یږی

نو دومره ډېر مصرف ته اړتیا نشته او بل موږ او تا سوباید د اسلامي شریعت سره ځانونه برابر کړو او بل بې ځا یه او ډېر مصر ف د شیطان کار دی لکه چې وایې المصر فون اخوان لشیا طین.او له بلي خوا که هر څومره خلک زیات راشي او ډېر مصرف وشي والله که څوک خیر یوسي درته وواېي نو له خپل وس او طاقت سره باید کار وشي نه دی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارویدلی چې وایې سړی باید له خپلې بړستنی سره پښې و غزوی زه چې بل څوک بې ځایه مصرف کوي
په ماغزو می ورته په درد کېږی نو دا خو می خپله معا مله وه غیر د خپلې معا ملی موږ او تا سو باید دا بې ځایه رواجونه او دا ملا ماتونکې رواجونه باید او باید له منځه یوسو .
همدغه بې ځا یه رواجونو دلاسه مو ځوانان او پیغلی بې ودنو پاته دی .
کله چې د کوژدی مراسم خلا ص شول د میوند پلار د شینخالی مورته د مبا یل د تیلیفون له لاری اړیکه ونیوله او یو او بل ته یې مبارکې سره وویله .
وروسته د میوند پلار خپل زویته وویل میونده زویه واده به څه وخت وی له خیره سره
میوند وویل پلاره نور نو په دی بې ځایه مصرفونو موملا مه را ماتوه دادی نکاح وتړله شوه حجاب او قبول وشو خوشحالی مو وکوله بس همدا واده دی بل واده ته ضرورت نشته .
دمیوند پلار وخندل او په ټو کو کې یې وویل که داسې اسانه واده وی ماته هم یو داسې اسانه
واده وکړه چې داسې بې جنجاله وی .
پلاره هر کار د سړی په خپل لاس دی که یې په اسانی کوي اسانه دی او که په جنجال کوي یې په جنجال کېږی تا سو او نور ټول خلک واده نه کوي بلکې جنجال ځان ته جوړوی.
دمیوند پلار شپه د خپل زوی سره تیره کړه په سهار د خپل کور او کلی په خوایې حرکت وکړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې کورته ورسیده د میوند مورته یې دروغبږ په وخت کې ورته ووېل مېرمنې دزوی د کوزدی او واده مبارکې درته وایم ، کله چې سره کېنا ستل د میوند مور ورته د چای څخه پیاله ډکه کړه دمیوند مور ورته ووېل سړ یه خنګه مبارکې دی راکړه ستا دی مبارکه وی .

هو مېرمنې درته می ووېل د زوی کوژده او واده دی مبارک شه ؟

سړ یه واده له کومه شو دا خویوازې کو ژده وه کو ژده .

د میوند پلار ووېل میر منی مورږ او تا سو د پخوا زمانی خلک یو په دغو کارونو نه پو هیږو

دوی وای چې د ډېرو خلکو خبرول په واده کې ، بې ځا یه مصرفونه د شریعت خلا ف کار دی هغه وه چې کوژده او واده دواړه یو ځای سره وشول .

د میوند مور لیږ په لوړ اوز سره ووېل ای میونده زویه لاس می توروه مخ می پری تور شو

څه کونډه خودی نه وه کړی چې بې له سازه ، جوش ، خروشه او زما په نه موجودیت کې دی داسې کار وکړ ، د میوند پلار ورته ووېل ډېر ښه کار یې کړی مورږ خو نا پامه خلک یو په یوه

واده کولو مو کو لمی ووزی او اخیر هم له ځانونه د شیطان ورونه جوړ کړو تر خیر مو ځان ته شر ز یاتیږی او د خدای په قهر او غضب ځانونه اخته کوو ، ریښتیا ووایه دا دواده دا دومره مصر فونه په کوم کتاب کې راغلی هم د خدای بې امری کوو په لکونو ولور اخلو دزوم کورنی د ولور په خاطر پټی خرڅوی ځانونه وږی تږی کوي او د نورو خلکو د ګیډ و د ډکولو په خا طر دواده په ورځ ان خپلې د شیدو غوا حلا لوی خلکو چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډوډۍ وخوړله په خپله مخه ځی نور يې په زوم خيلو پسی بـلا چـې لـه لوړی مری او که پاتيړی ددوی نسونه خو يوه ورځ ماړه شول.

د ميوند مور وويل ای زما ميونده زويه څنګه دی خطا کړو يوازې دومـره شوی وای چې ستا په واده کې می يواز ی او يوازې خپله نـږور تـر لا س نيولی وای او د مخ په دواړو خواو می ښکل کړی وای زما څومره ارمانونه دی په زړه کې راه ته پريښودل خير خدای دی خير کړی دا چـې تـه او شينخالی سره خوشحاله ياستی ستا سو خوشحالی زموږ خوشحالی ده .

په دی وخت کې يې دميوند پلار ته مخ راوړاوه ورته يې وويل سبا به می حتمی ميوند ته ورولی چې خپلې نا وکې ته يې خپله بر خه ورکړم .

يوازې دوه کوټی په کرايه نيولی دی په يوه کوټه کـې خپلـه ميونـد او شينخالی اوسيږی او بله کوټه د ميلمنو د پاره دی

د ميوند مور وويل زما هغه يوه کوټه بس ده څه شالی خو پکښی نه کرم .

مېرمنې مقصد می دادی چې دوی نوی واده کړی ددوی ملګری دوی تـه د مبارکې دپاره راځی

په هغه يوه کوټه کې به ته کښينی او که به ددوی ميلمانه ؟

سړيه ته ما ورسوه هلته به د يوی کپی ځای پيداشی څه د پـا چـا هـی تخت خو نه غواړم چې ماته دی د پا چاهی تخت جوړ کړی چې زه هلتـه کښينم، يو ديدن به يې وکوم خپله نږور به يو وار په غيږ کې و نيســم او خپل زوی به وګورم چې اوس به هغه د پخوا څخه هم ښـکلی شـوی وی که نور هيڅ نه وه خپل زوی او نږور خو به يو ځای سره ووينم شپه هم نه کوم بېرته را ځم يوازې له دوی سره دوه کلمی خبرې کوم .

(c) ketabton.com: The Digital Library

مېرمنې لېونى شوى يېليږ يې سړه خوره دومره توده يې هم مه خوره دا چې ددوى خبرو ته دى زړه كېږى وا خله دا زما مبا يـل خبـرې ورسـره وكوه اوس خو دادى په يوهٍ ثانيه كې ورسره په خبرو كېږى دوه كلمى نه سل كلمى خبرې خو ورسره وكوه .
سړيه دا شيطان ډبلى دى خداى ور ک کړى که دا نه واى بيا به دى ځـه پلمه كولاى راكړه ، راكړه دا د شيطان ډبلى چـې د خپلـې نـږور او زوى سره مى خبرې وكړم .
د ميوند پلار د خپل زوى نمره ووهله روغ او جوړ يې سره نه وه كړى چې مېرمنې يې ورته وويل
بس ده بس ده لا په خبرو نه يې موړ شوى راكړه چې زه ورسـره خبـرې وكړم .
زويه د خداى په امان مور دى شله ده نه مى پريږدى چې در سره خبرې وكړم څنګه شينخالى هم ښه ده هو پلاره هغه هم ښه ده دادى له خپلې مور سره خبرې وكړه .
مورې يې هغه ددې په خبره د شيطان ډبلـى واخيسـت او وه يـې ويـل ميونده زويه تر تا جار شم تر تا قر بان شم مبارک دى وى سل واره نه زر واره د مباركوي درنه خفه يم خفه يم داسې خو څوک نه كوي اخيـر تـه مى زوى يې نهه ميا شتى مى په خپله ګيډه كې ګر زولى يـې زحمتونـه مى در سره ګا للى مور څه د ميرى په ستر ګه دى لا راته ونه كتل .
مورې خفه كېږه مه له دى ځايه د لا سونه ښكلو مه ، نه مى غو ښتل چې په دى خرابه لارهاو په دى جنګو كې تا سوته زحمت در كړم كه ژوند وه بيا به موږ دواړه ستا خدمت ته دالته درشو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دی و خت کې شینخالی کو تې ته را دننه شوه میوند ته یې په قــراره وویل څوک دی له چا سره خبرې کوي ، میوند د ګوشی د خبرو په ځــای لا س کېښود ا هسته یې وویل مور می ده مور ، شینخالی د خپلې پــزی په نیما یې ګوته کېښوده او په قراره یې وویل پزه مــی پــری شــوه پــزه میوند خپلو خبرو ته اوږد والی ورکړ مورې خفه نشی لا ســونه او پښــی دی ښکلوم.

زویه پروا نلی چې تل سو دواړه ســره خــو شــحاله یاســتی مــوړ خوشحاله یوچېری ده شینخالی لور می ،مور جانی داده ســلامونه درتــه وایې زما له څنګه ولاړه ده .

الله د څنګ له دریدو یې لا ځار شم.

بلی، بلی مورې غړ دی ښه نه راځی سم ځای ودریږه ، مــور بېچــاره نــه پوهیده چې سم ځای څنګه وی نو یې وویل زویه دادی سم ځای سات د پلار له کټه سره ولاړه یم .

موی سم ځای مقصد لیږ په لوړ ځای ودریږه.

مور یې د بام په ځینو لیږ پورته شوه ، زویه اوس مــی غــړ اوری هــوکې مورې او س صح شو.

په دی وخت د میوند مور وویل زویه شینخالی تــه ووایــه چــې راســره خبرې وکړی .

مبوند د شینخالی خواته داسې وکتل چې یعنی راسه له مــور ســره مــی خبرې وکړه شینخالی لکه چې شر میدله د لاس پــه ښــورولو یــې د نــه ځواب ورکړ .

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا يې مور وویل زویه شینخالی چېری ده ورکړه چې خبرې ور سره وکړم.
خو خیر شینخالی مجبره شوه تیلیفون يې واخیست نو يې په قراره میوند ته وویل څه ور ته ووایم ، میوند په قراره دوه ځلې ورته وویل سلام . سلام وکړه .
مورې سلام ، سلام .
د هغې خوانه د میوند مور وویل ، وی لوری ته يې سل واره وعلیکم سل واره ، واره څنګه ښکلی غږ دی دی لوری جوړه خو يې ګوره ، ګوره ماته د خوابښی په ستر ګه ونه ګوری زه دی موربم مور خدای په تعویزو لور نه را کوله دا دی دلور مور هم شوم ، خو کاشکې
ستا سو په واده کې زه وای او هغه ارمان چې می په زړه کې وه هغه ارمان می ختلی وای خیر چې تیر شوه هغه تیر شوکه خیر وه بیا به وګوری چې زه دی خوابښی یماو که په ریښتیا ستا موربم ،
مورې له مانه خفه نشی میوند ته می ډېر وویل چې تا واده ته راولی ولی را سره يې ونه منله ما ملا مته نکړی .
په دی وخت کې د میوند پلار وویل مېرمنې د مبا یل پیسی دی ټولی خلا صی کړی ما ته هم وار را کوي چې د شینخالی سره خبرې وکړم، د شینخالی او د میوند د مور خبرې لا نه وی خلا صی شوی چې تیلیفون د میوند پلار ور ځینی واخیست .
د میوند پلار شینخالی ته وویل څنګه يې لوری خفه شوی خو نه يې څو دقیقی يې خبرې لا نه وی سره کړی ببله دی چې د یوه او بل سره مخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه وکړی چې د تیلیفون پیسی خلا صی شوی د میوند پلار وویل د تیلیفون پیسی خلا صی شوی .
د میوند مور وویل خاوری دی دا دشیطان په ډبلی شی دا هم لکه ددې دولت ما مو رین بې پیسو خبرې لا نکوي . د میوند پلار وویل اوس زمانه د پیسوده د میوند مور یې خبرې پری کړی او ورته یې وویل له یاده مې ووتل چې درته ووایم د شینخالی مور په واده کې دوه ؟
نه ، نه د شینخالی مور هم نه .،نو څنګه بیادی د شیطان په ډبلی کې خبرې ورسره وکړی .
نه با باهغه وخت می له ډېری خوشحالی ته لا له یاده وتلی وی ته دشینخالی د مور خبره کوي .
سړیه ولاړ شه ودی د شیطان ډبلی ته پیسی واچوه چې زه ور سره خبرې وکوم . میر منی د هغې لمبر راسره نشته چې ورته زنګ ووهم ،.
سړیه لمبر به یې له شینخالی واخلو ته لاړ شه پیسی ور واچوه .
د میوند پلار له کوره د وتلو په وخت کې وویل ریښتیا یې ویلی چې د واده نه په ډلو ډېری لاړی .
میر منی یې ور پسی غړ کړ فکر دی ونیسه چې ډېری پیسی ور وا چوی چې زه ډېری خبرې ورسره کوم ، هغه بېچاره کونډه ښځه ده په زړه کې کومه ګیله مانه ورته ونه دریږی .
وروسته د میوند پلار راغی د شینخالی مورته یې زنګ وواهه اول د میوند پلار خبرې ورسره وکړی ، وروسته بیا د میوند مور د شینخالی له موره سره تر هغه خبرې وکړی تر څو هغه ددې په خبره چې د شیطان په ډبلی کې پیسی خلا صی شوی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ه ه ه ه

ه ه ه ه

دلته نو پوره یوکال او څو میاشتی تیری شــوی چــې شــینخالی خپلــې مورته تیلیفون وکړ او ورته یې وویل چې په دی څو ورځو کې مور کیــږم ددې خبرې په اوریدو سره شاه پرو ډېره خو شحاله شوه ډېر ژر لاړه او د خپل زوی شمشاد په کارتوسو سوری ، سوری شوی ځانگو یــې راوړه او دوه ورځې وروسته د خپلې لور شینخالی کورته یې ځان را ورساوه .

په دوهمه ورځ یې خپلې لور شینخالی ته وویل لوری دا دوه ورځې چــې درته گورم د ماشوم زیږیدو ته ډ یره وارخطا راته ښکا ری هــیڅ فکــر او اندیښنه مکوه باور وکړه له هغې ورځې چــې ســتا د امینــد واری څخــه خبره شوی یم هره چار شنبې د بابا صیب زیارته ته تلم ســتا او ســتا د ماشوم د پاره می د با باصیب په زیارت کې کا کونه پخول او خیراتول می باباصیب ډېر ښه شخص تیر شوی له خدایه را دوری په ده باندې عقیده لرو یوازې زه نه ټول خلک یې ننگوی د هر چا مشکل حل کوي هر څوک خپل مراد ته رسوی زما خو په زړه کې هیڅ اندیښنه نشته هر څــه مــی باباصیب ته پری ایښی خدای مهر بانه دی .

څلور ورځې تیری شوی په پنځمه شپه د شــینخالی زوی پیــدا شــو، د سهار د لمر ختلو نه وروسته شاه پرو ملا ر اوست او د کوچنی ما شوم په غوږ کې یې اذان وکړ شاه پرو هم ملا ته برابر کړی سوغات ورکړ.

د ماشوم د پیدا ینښت په دریمه ورځ باید ملا راغلی وای او پر ماشوم یــې نوم ایښی وای خو د شینخالی مور نور د ملا د راتــگ ســره مخــا لفــت

(c) ketabton.com: The Digital Library

وښوده او وه یې ویل چې پر ما شوم زه خپله نوم ږدم هغه وه چې میونــد او شینخالی ورسره ومنله .
شاه پرو په کوچنی ماشوم لمسی د خپل شهید ماشوم زوی شمشاد نوم ورباندې کېښوداو ماشوم یې را وا خیست د شمشاد په کار توسو ، سوری شوی ځانګو کې یې پری با سه پیغلو ، ا نجونو او سپین ســرو د نــوم پــه ایښودلو سره داریا و ته چمبې ور واچولی داسې داریاوی و هلی کېــدلی او داسې سندری ویلی کېدلی چــې د شــینخالی د روغتــون همکــارانی داکترانی او داکتران هم راغلی وه او د میوند د فتر انډیوالان او قا ضــیان هم راغلی وه د خو ښی او خو شحالی سازونه غږیدل او په بله کوټه کــې ملا یانو او هغه چا چېقران کریم لو ستلای شوای د قران کریم ختم پیل شوی وه.
وروسته له څو شپو او ورځو شــاه پــرو د خپلــې لــور شــینخالی او زوم میوندځخه رخصت واخیست او د شمشــاد د مــخ پــه ښــکلولو ســره د شینخالی له کوره ووتله او خپل ولایت او سیمې په خوا یې حرکت وکړ .

٥ ٥ ٥ ٥
٥ ٥ ٥٥

کله چې شمشاد پنځه کلن شو نو یې خپلې مورته وویل دا هلکــان چــې ښو ونځی ته ځی ماته ډېر خوند راکوي زه به څه وخت ښونځی تــه ځــم مور یې ورته وویل زویکه کله چې له خیره سره اوه کلن شوی ښــوونځی ته شا ملوم تر اوسه لا کو چنی یې، خوشمشاد به داخبره هر وخت ورتــه کوله خو کله چې شپږ کلن شو مور او پلار یې ډېر په تکلیف کړل اخیــر په شپږ کلنی یې په لمړی ټو لګی کې شامل کړ په ټول ټــولګی کــې تــر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولو هم کوچنی وه او هم په ونه تر نورو ټیټ وه ، شمشاد ښوونځی ته تر ټولو پاک ، پاک کالي اغوستل او تر ټولو به وختی یې ځان ښــوونځی تــه رساوه هغه د لمړی ټولګی څخه تر اتم ټولګی پوری تر ټولو لا یقه او هــر وخت به اول نمره او د د رسی کال په اخیر کــې بــه د اداری لخــوا ســتا ینلیک هم ور کول کېده.

په اتم ټولګی کې وه کله چې شمشاد د ښوونځی پــه لــور روان وه چــې دلوی واټ منځ کې

ځا نمرګی برید وشو او شمشاد هم په پښه باندې سخت ټپی شو مــور او پلار یې تر ناوخته خبر نه وه خو کله چې ما زدیګر کورته را نغلی د هغــه نه وروسته یې مور او پلار په لټه کې شول چې وروسته لــه ډېــرو منــډو ترړو یې شمشاد د ښار په روغتون کې د بې هو ښی په حا لت کــې پیــدا کړ په دوو ، دریو ورځوکې دمیوند مور ، پلار او دشینخالی مور هم خبرې شوی وی دادی

بر ابر روغتون ته ورغلی ښه وو د شمشاد روغتیا یې حالت د پخوانه ډېر ښه شوی وه .

دشینخالی مور وویل کوم ځای یې ټپی شوی دی د میوند مور وویل کېښه پښه یې ټپی ده .

څو اونی شمشاد په روغتون کې وه وروسته له دریو اونیو څخه یې کورته یووړ خو پښه یې

ښه نشوه اخیر یې بهر ملک ته یووړ دوه دری میاشتی هلته تر درملنــی لاندی وه او چې کله ښه شو ببرته خپل هېواد ته راغلل کله چې شمشاد

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل کورته راغی او د شاه پرو زړه صبر شوچې شمشاد اوس ښه دی بیا نو خپل کلی ته لاړه .
کله چې شمشاد له بهر څخه راغی د ښوونځیو کلنی ازمــوینی خلاصــی شوی وی په راتلونکې کال کې ببرته په اتم ټولګی کــې خپلــو درســوته دوام ورکړ په دی کال کې هم اول لمبر بریلی شو
او په ژمی یې د نهم ټولګی کتا بونه وویل او د لیقت ازموینه یــې ورکــړه بریالی شو او د خپلو پخوانیوهم ټو لګیانو سره یو ځای شو.
شمشاد څو کاله وروسته له دوولسم ټو لګی څخه خلاص شو او د کانکور ازمو ینه یې هم په بری سره تیره کړه او د انجنیری پو هنځی ته بر یا لی شو
شینخالی خپل زوی شمشاد ته وویل دادی بیا هم زما د پلا ر ګنی نښــی نښانی په تا کې لیدلی کیږی دادی ته د خپل نیکه کبصر خــان غونــدی شوید انجنیری فاکولتی ته بریالی شوی خدای(ج) د وکوي چې تــه هــم لکه خپل نیکه کبصر خان داسې لایقه انجنیر شی او د خپل نیکه نوم را ژوندی کړی .
شمشاد هم هروخت که به په ټولګی کې ناست وه او که به یې لــه ځانــه سره مطالعه کوله او یا یې درس وایه د خپلې مور دی خبرو چــې خــدای وکوي چې ته هم د خپل نیکه په خیر لایقه انجنیرشی په مغزو کې ســره ګر ځیدله او را ګرځیدله تر څو چې د انجنیری فا کولته یې د لوړو نمــرو په اخیستلو سره پای ته ورسوله.
شمشاد په هغه ښار کې چې یې انا یعنی د شینخالی مور او ســیدله پــه هغه ښار کې د انجنیر په تو ګه مقرر شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شمشاد په هغه ښار کې داسې نقشې جوړې کړې او داسې تعمیرونه یــې جوړ کړل چې ښار بلکل بل ډول شو ښار داسې ښکلی شو لکه پیغله چې دواده په شپه په سینګار ښکلې شوې وي

ډېر سیلا نیان له نورو ښارونه دې ښار ته د سیل د پاره را تلل.

انجنیر شمشاد په ټول ښار او سیمه کې داســې مشــهور شــوچې ټولــو ښاریانو پېژا نده هر ځا ی او هر چېرته چې به دوه کسان سره ناست وه د انجنیر شمشاد صفتونه او تعر یفونه به یې کول او همدا رنګه کله چې بــه د ښاریانو په منځ کې د انجنیر شمشاد صفتونه کېدل د نا ســتو کســانو څخه به ضرور یوه نه یوه ویل انجنیر شمشاد به ولې لا یقه ، پوهه،او ښــه سړی نه وي اخیر د انجنیر کېصر خان لمسی دی .

انجنیر کېصر خان که دغو ټو پکېانو او بد ماشا نو نــه وای شــهید کــړی زموږ ښار به لا پخوا داسې ښکلی شوی وای .

نو څکه هر سوداګر او یا هر هغه چا چې به نوی مغازه ، مارکېټاو یــا هــم کور جوړاوه نقشې به یې انجنیر شمشاد ورته جوړولی نــو ددې ښــار او ددې سیمې ټولو وړو او زړو انجنیر شمشاد پیژانده که یې مخا مخ نــه وه لیدلی خو د نوم سره یېښه اشنا وهاو پیژانده یې .

خو د ورځو نه یوه ورځ انجنیر شمشاد د ښار په منځنی برخه کــې یــوه ودانی ولیدله چې د ښار په منځ کې نیمګړی ولاړه ده ډېــر خــوا ښــینی شوخو ددې ودانی له څنګه یې له یوه دوکانداره و پوښتل، حاجی کاکا دا ودانی د چاده او ولی نیمګړی پاته ده څنګه خاوند یې پیسی نلری او کــه بله کومه کېسه ده ؟

دوکاندار وویل ښه ته انجنیر صیب شمشاد خان یې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

انجنیر شمشاد وویل هوکې حا جی کا کا زه انجنیر شمشاد یم.
دوکاندار ورته وویل، انجنیر صیب دا نیمګړی ودانی چې تــه وینــی ددې ماڼی نقشه هر څه ستا د خدای بخښلی نیکه کېصر خان جوړه کړی ، دا نیمګړی ماڼی یې هم جوړه کړی ډېر کلونه د هغه وخت نه را په دی هــوا تیر شول ددې ماڼی نقشه هم ستا د شهید نیکه سره وه هیڅوک په دی نقشه نه پو هیږی چې دا نیمګړی ودانی ودانه کړی .
انجنیر شمشاد چې دا کېسه واوریدله ډېر خوا ښینی شو او تما مــه ورځ په فکرونوکې تیره کړه او ما ښام نا وخته د شینخالی مور د شمشــاد انــا چې شمشاد ته وکتل یو څه خفه او اند یښمن غوندی ورته ښکاره شونو یې خپل لمسی شمشاد ته وویل شمشاده زویه نن ناوختــه هــم کورتــه راغلی او خفه غوندی ښکاری په خپل مور او پلار پسی خفه شوی یېــاو که دی د خپلو همکارانو سره کومه خبره لاندی باندې کړیده.
شمشاد وویل نه می له چا سره جنګ کړی نه په مور او پلار پســی خفــه شوی یم یواز ی اویوازې می نن په ښار کې یوه نیمګړی ودانی لیدلی نــو دهغې نیمګړی ودانی په لیدو سره یو څه پر یشانه شوی یم.
د شمشاد ان ورته وویل هغه د ښار په منځکې نیمګړی ودانی راته ښــی ،زه خپله چې هغه ووینم راته ژړا راځی د هغې ودانــی نقشــه خــو ســتا شهید نیکه کېصر خان جوړه کړی کله چې دا ودانی نیما یې ته ورســیده ستا نیکه شهید شو او دودانی تر اوسه نیمګړی پاته ده ځکه چې له یوی خوا دی خدای وهلی جګړی چاته وخت ورنکړ، واکدارانو هم څومره ســر پسی ونه ګرځاوهاو له بلی خوا ټول خلک د یوی ګولی ډوډی د پیداکولو پسی ورک او مها جر وه او همدارنګه یو یا څو کســه انجنیــران چــې وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی ته ددولتی کارنه په مو یسیسو او انجو ګانو کې ښه تنخوا ورکوله په دولتی ادارو کې انجنیر په دم او تعو یزنه پیداکېدهچې نمونړی نیمګړی ودانی نقشی مقشی یې سره برابری کړی وای او نور د ښار واکداران یې هم ځومره په کېسه کې نه وه ځکه چې دوی هم د خپلو جیبونو د ډکولو او د ډالرو په پیدا کولو پسی یې پښی را لوڅی کړی وی د ښار دابادولو، هېواد او خلکو ته د خدمت په خوا بلا وهلی ووچې قدمونه پورته کړی وای یوازې خپلې شپیاو ورځې یې تیرولی او په خپله ښه پسی ګر ځیدل همدا ادی چا خبره لو ته یې ایښودله او تیریدلد هېواد دراتلونکې په کېسه کې نه وه په هغو کارونو کې چې ډالری ورته پیدا کېدلی هغه کا رونه یې کول نو ددې مانی په جوړولو کې به څه خاوری ورته پیدا شوی وای نو ځکه یې په فکر کې لا نه وه ،.

اوس چې ته راغلی یې د خپل نیکه په پله پل کېږده دا بهادری ته وکړه .

شمشاد خپل سر یو څه راپورته کړاو خپلې انا ته یې داسې وکتل چې نوزه یې دا دومره وخت نه خبرولم بیا یې د چای پیالـه راپورتـه کړهاو خپلې انا ته یې وویل ښه ته چې ددې نیمګړی ودانی لـه کېسی څخه خبره وی زه دی ولی نه خبرولم ؟

د شمشاد انا په دی چې ګواکې زما لمسی ته په زړه کې څه ور ونه ګرزینو یې ورته وویل .

شمشاده زویه زه اوس سپین سری شوی یم د شپی چې ډوډی وخورم سهار می بیا په یاد نه وی چې تیره شپه می څه خوړلی وه خیر په هر صورت شمشاد هم د خپلې انا په خبره یو څه پوهه شواو و پو هیدهچې دانا می دا خبره د خولی وه نه د زړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شمشاد هغه شپه تر سهاره و یښه تیره کړه او په دی سبا هیڅ خپلې دندی ته لاړی نه کله چې یې انا له کوره د سواد دزده کړی دندی تله نو یې شمشاد ته وویل زویه نن څنګه دندی ته تر اوسه لا نه یې تللی ؟
شمشاد ورته وویل نن می سر یو څه خوږیږی نن دندی ته نه ځم.
کله چې د شمشاد انا له کوره ووتله شمشاد پنسل،خط کش او کاغذ را واخیستل او د خپل نیکه نیمګړی ودانی یې په مغزو کې را وګرزوله او د نقشی په جوړولو یې پیل وکړما زدیګر لا نه وه شوی چې انا یې راغله او شمشاد نقشه جوړه کړی وه ښبله دی چې انا خبره کړی په دا بله ورځد هغه ښاروا‌کمن ته ورغی او د نیمګړی ودانی نقشه یې تر مخ ورته کېښوده هغه وه چې ددولتی لوړو چار واکو څخه امر او د ودانی د مصرف امرونه واخیستل او د ښار د منځ د نیمګړی ودانی په جوړولو پیل وشو څو میاشتی نه وی تیری شوی چې دا نیمګړی ودانی د جوړېدو کار سرته ورسیده ټول ښاریان هک، پک پاته شول دا نیمګړی ودانی چې سرته ورسیده او جوړه شوه داسې ښکلی او ښا یسته ښکاریده چې په ټول ښار او سیمه کې یې ساری نه درلود په ټول ښار کې چوک، چوکه شوه ، اوازی شوی چې د انجنیر کبصر خان نیمګړی ودانی د انجنیر شمشاد لخوا جوړه شوی ده او داسې ښکلی ده چې ددې ودانی د ښکلیتوب خبرې د هر ښاری په ژبه پرتی وی ددې ودانی د پرانیستلو د پاره د ولایت واکمن را غو ښتل شوی وواو د ودانی ددروازی په دیوال کې یوه ډبرینه لیکله شوی وه او یوه سره ټوټه ور باندې ځړ یدله نو ددې ودانی د پرانیستلو مراسیم یوازې ددې سری ټوټی په ټولولو سره کېده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې د ښار واکمن د پرا نیستلو په مراسیمو کې ګـډون وکـړاو ددې سرې ټوټې په ټو لولوسره یې ولیدل چې په ډېرینه داسې جملـې لیکـل شوې وې.

ددې ودانې مهند سی او نقشه د شهید انجنیر کېصر خان لخوا تر تیب او دیزاین شوی او دده دلمسی انجنیر شمشاد پـه واسـطه جـوړه او ګټـې اخیستنې ته چمتو شوه .

بس همدومره.

د پر ا نستلو د مرا سمو نه وروسته د ولایت واکمن لخوا انجنیر شمشـاد ته یې یو ستا ینلیک او یو څه نغدې پیسې یې د انعام په ډول ورکړې .

په همدې ورځانجنیر شمشاد ما زدیګر وختی په داسې حال کې چـې د خو شحالی څخه په جامو کې نه ځا ییده کورته راغی شاه پرو چې خپـل لمسی ولیده حیرانه شوه چې انجنیر شمشاد نن څومره وختـې کورتـه راغی او شمشاد خو ښاو خو ښحاله په ستر ګو ورته ښکاره شو.

نو شاه پرو ورته وویل؟

شمشاده زویه نن خو راته ډېر ښا یسته ، ښکلی او خوښ ښکاری .

شمشاد ببله دی چې خپلې انا شاه پروته څه ووایې او یا خپـل بـو ټونـه وکاږید تلو یزیون خواته ور تیر شو تلو یزیون یې چالانه کړڅو دقیقی لا نه وی تیری شوی چې د تلویزیون د ماښام خبرونه پیل شول نو شمشاد خپلې انا شاه پرو ته وویل راشه غوږ شه چې خبرونه څه وایې ؟

د شمشاد انا شاهپرو وویل زویه د تلو یز یون په خبرو می سر مه خـوږ ه وهداسې خبره خو والله که واورو چې پـری خوشـحاله شـوببله د اسـی خبرو چې پری خفه ، پریشانه او جګر خونه شو، اوس به بیا پـه خبرونـو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې زموږ د هېوادوالو د مړینې او ژوبلې خبرې وی خدای را وستی ده څه وکړو له هری خوا چې وژل کېږی بیا هم همدغه افغانان دی چې یو د یوه په نوم بل د بل په نــوم ســره وژنـــی دوی تــه دی خــدای (ج) ســمه لار وروښیی او یا به یې هم مکتب ســو ځــولی وی او یــا بــه یــې روغتــون سوځولی وی او یا به یې هم کوم پل وران کړی وی او یا به یــې د ســړک جوړولو موټران په غنیمت وړی وی یا به یې هم د کوم هېواد وال تریــاک او چرس نیولی وی ولا که داسې خبره واوری چې زړه مو پــری را پورتــه شی.

خو انجنیر شمشاد خپلې انا ته عذر او زاری وکړی او ورته یې وویل همدا نن زما د پاره خبرونه واوره او هغه مازدیګر چې دی راته وویل چې ولــی نن دومره خو شحاله یې پریږده چې ستا ددې خبرې ځواب نن تلویزیون در کړی .

شاه پرو د شمشاد انا هم راغله تلو یزیون ته نژدی کښینا ستله که څــه هم په ستر ګو خو اوس لیږ ضعیفه او درنده شوی وه خو پــه غــوږو کــې اوس هم لا تکړه وه او خپل دوه غوږونه یې د تلو یزیون خبرونو ته څلور کړی وه . کله چې د تلو یزیون خبرونه پیل شول د خبرونو پــه لــړ کــې داسې یو خبر واو ریدل شو، نن د ښار د واکدار لخــوا د ښــار د منځنـــی برخی هغه ودانی چې د انجنیر کېصر خان لخوا څو کاله پخــوا نقشــه او دیزاین شوی وه او انجنیر کېصر خان شهید شود هغه د لمســی انجنیــر شمشاد په لاس یې نقشه دیز این جوړه او د ګټې اخیستلو د پاره چمتــو او پرانیستله شوه چې نموړی ټکې د نموړی ودانی د پرانستلو پــه ډېــره

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم لیکل شوی انجنیر شمشاد ته ددې خدمت په وياړ يو ستا ينليــک او يو څه نغدی پیسی هم د انعام په تو ګه ور کړلی شوی.
انجنیر شمشاد هغه ستا ينليک او نغدی پیسی خپلې انا ته ور وښــودلی ...
شاه پرو د شمشاد انا چې دا ستا ينليک وليد او دا خبره يې د تلويزيــون له لاری واوريدله ولاړه شوه شمشاد يې مخ په دواړو خواو ښکل کړ او د خپل بکس څخه يې يوه د سرو زرو ګو تمی را واخيستله او ششمشاد تــه يې وويل دا سوغات زما له خوا و منه .
شمشاد چې د سروزرو ګوتمی ته وکتل نو يې وويل ؟
انا دا ګوتمی خو ښځينه ګوتمی ده په دی زه څه وکړم دا واخله دا بېرتــه زما لخوا تا ته سوغات ده قبوله يې کړه .
شاه پرو وويل زويه خير دی چې ښځينه ګوتمی ده د ښځې څښتن بـه شی بيا به يې هغې ته ورکړی او دا ګو تمی ډېره تا ريخــی ګــوتمی ده دا ډېره ياد ګاری ګوتمی ده دا لوروني درکوم او دا به له خيره ســره ســاتی هر وخت چې دی واده وکړدا به ستا د کو ژدنی وی او خپلې مورته به يې لا هم نه ورکوي ، ځکه تا د خپل نيکه نوم را ژوندی کړدا ګوتمی هم ستا د نيکه انجنير کبصرخان د لاس ده چې ماته يې راکړی وه او بيــا يــې د ګوتمی د غلا کېدو چې ټو پکېانو غــلا کــړی وه د انجنيــر کبصــرخان د شهادت د خپل زوی د شهادت او د قوماندان حضرت خان د مير منــی د ناروغی او بيا د هغې جوړېدل او بيا د ګوتمی د سوغات په توګه يې ســتا مور ته او ستا مور بېرته ماته راکړه ټوله کېسه يې ټکې پــه ټکــې ورتــه وکړه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

شمشاد چې د ګوتمې دا کېسه له سره تر پا يه واوريدله نو بېله ځنډه يې ګوتمې واخيستله او په خپل بکس کې يې قلف کړه.
په دې وخت کې د شمشاد انا شاه پرو خپل لمسی شمشاد ته وويـل تـا خپل پلار ميوند او خپلې مور شينخالی ته تيليفون ونه کړچې داسې برې مې په برخه شويدی.
شمشاد وويل نه ما ورته تيليفون نه دی کړی دوی به يې هم په خبرو کې واورې شاه پرو يووار شمشادته مخ راواړاوه او ورته يې وويل ته د مـور او پلار په قدر څه پو هيږې دوی چې خبر شی څومره به خو شـحاله شـی زوی نلری ځکه د مور او پلار په قدر نه پو هيږې .
شاه پرو شمشاد ودی ته و هڅاوه چې خپل مور او پلار ته تيليفون وکړی کله چې شمشاد خپل پلار تـه تيليفـون وکړمبـا يـل د شمشـاد مـور شينخالی واخيست او ورته يې وويل د انا سره خبرې وکړی شـاه پـرو د خپلې لور شينخالی سـره د روغ او جـوړ ښخـه وروسـته ورتـه وويـل شينخالی لورې ميوند دشمشاد پلار چېرې دی شـينخالی ورتـه وويـل دادی دلته ناست دی د تلويزيون خبرونـه خـو دلتـه اوس پيـل شـول خبرونه اروی.
شاه پرو ورته وويل ستا سو د زوی شمشاد د بريـاليتوب مبـارکې درتـه وايم هغه د خپل نيکه کېصر خان نوم ژوندی کړ .
په دې وخت کې شينخالی په تيليفون کې په خپلې مور شـاه پـرو غـږ وکړهغه دی دلته يې هم په تلويزيون کې ښکاره کوي ، مورې هغه دی يو نفر چې ښکلی دريشی يې په ځان کې ده شمشاد زوی ته مې يـو کاغـذ ورکوي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

هوموريې مورې يې هم وينو دا سړى څوک دى چې شمشاد يې په غيږ کې کلک نيولى دى ؟

د شينخالى مور ورته وويل دا ددې ولايت والى دى چې شمشاد ته ستا ينليک ورکوي نغدى پيسى يې هم ورکړيدى.

په دى وخت کې د تيليفون غوږى د شمشاد پلار قاضى ميوند وا خيستله د خپلې خوا ښى يعنى د شينخالى له موره سره يې د روغ او جوړ نه وروسته يې له خپل زوى انجنير شمشاد سره په تيليفون کې سره په خبرو شول د انجنير شمشاد پلار قاضى ميونددا لاندى ټکې خپل زوى ته وويل.

زويه ددې بريا توده مبارکې درته وايم د تلويزيون په خبرو کې مى ستا دبريا خبر واوريده د ولايت والى او نورو ښاريانو چې ته په غيږ کې نيولى وى او تا ته يې مبارکې در کوله ما د تلويزيون خبرونه پوره واوريدل زما شمله دى لوړه کړه زه له ډېرى خو ښى په جامو څه په ټوله کوټه کې لا نه ځاييد لم ستا د بريالیتوب سره زما شمله د شمشاد د غره له څوکې لوړه راته بريښيده ، زويه په تا او ستا غوندى د وطن با غيرته، با همته ، صا دقه او ريښتينو ځوانا نو چې د وطن او خاورى په ريښتنى خدمت کوي وياړم تا ته او ستا غوندى د نورو ځوانانو د لا زياتو بر يا ليتو بونو په هيله د خداى په امان ستا دعمر د اوږدوالى او خوشحاله ژوند په هيله.

د انجنير شمشاد مور شينخالى د تيليفون غوږى وا خيستله خپل زوى انجنير شمشاد ته يې دده د بريا او برياليتوب د مبا رکې هيلى ورته څر ګندى کړى .

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپه تیره شوه په دی سهار د هېواد پــه ټولــو ورځ پــاڼو کــو د انجنیــر شمشاد نوم او عکسونه چاپ شوی وه .
هلته د سواد دزده کړی په ښوونځی کې د انجنیر شمشادانا شاه پروته د ښوونځی زده کوونکــو، ښــوونکو،دلته پــه زيژنتــون کــې د شــینخالی همکارانواو قاضی میوند ته هم د دفتر همکارانو ، اشنا یانو ان تردی چې د انجنیر شمشاد همدوره او همصنفیانو چې دا ورځپا نې ولیدلی له هری خوا د شمشاد انا شاه پرو ، دشمشاد پلارقاضی میونداو د شمشــاد مــور شینخالی ته تردی چې د هېوادله نورو ښــارونود مبــارکې تلګرامونــه او تیلیفونونه کېدل.
څواونی وروسته قاضی میوندد خپلې مېرمنې شینخالی سره د خپل زوی شمشاداو د شینخالی د مور د لیدلو دپاره ځکه چې انجنیر شمشــاد تــه ددولت لخوا یو کور ورکړل شوی وه د کور د مبارکې دپاره او دده د بریاد مبارکې دپاره ورغلل.
قاضی میونداو شینخالی د خپل زوی شمشاد دبریااو د کور دمبارکې پــه ویاړیوه ښه دریشی د سوغات په ډول شمشاد ته جوړه کړی وه اوخپــل زوی شمشاد ته یې ورکړه .
د دوو ورځو په تیرولو سره خبر راغی چې د شاه پرو مور چې د شینخالی انا کېږی د هغې سختی نا روغی خبر راورسیده شاه پرو، میوند،شنخالی او شمشاد ټول په یوه ځای او ګډه سره
د شاه پرو دمور پو ښتنی ته روان شول.
کله چې دوی د شاه پرو د مور کورته ورسیدل د شاه پرو د مور پــه کــور کې د ښځو او نارینه و داسې ګنه ګونه وه چې د تیریــدو او را تیریــدو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاره د پښې ایښودلوځای نه وه ،شاه پرو، شینخالی ،میونداو شمشاد ټول و پو هیدل چې څه خبره ده .

شاه پرو او شینخالی چې د ښځو کوټې ته ننو تلې د شاه پرو پر مور کفن غوړیدلی وه

د شاه پرو او شینخالی له خولی نا څا په چیغیا بغاری ووتلې.

په دی وخت کې د کلی د ملا صیب غږ شو او وه یې ویل هله ژر شی چې مازدیګر نژدی دی

جنازه د مازدیګر له لما نځه نه مخکې باید خاورو ته و سپارله شی هغه و چې څو شیبې لا نه وی تیری شــوی چــې د شــاه پــرو دمــور جنــازه وا خیستله شوه ان تر هدیری پوری د نارینه و ســره یــو ځایشــاه پــرو او شینخالی د خپلې مور جنازه بد رګه کړه .

کله چې جنازه خاورو ته و سپارله شوه کلیوال لــه هــد یــری را غلــل د مازدیګر د لما نځه اذانونه وشول ټولو خلکو او کلیوالو د مــازدیګر د لمــا نځه د ادا کولو نه وروسته خپلو کورونو ته ستا نه شول.

شاه پرو او شینخالی د خپلې مور او انا د غــم پــه ټغر(کمبلــه) لا نــه وی کښنستلی چې په کلی کې چو ک چوکه شوه چې هله د کلی ښوو نځــی ته یې اور اچولی د کلی سپین ږیری او ځوانان په منډه ، منډه د کلــی د ښوو نځی خواته لاړل کله چې کلیو ال ښوو نځی ته ورسیدل ګوری چې ښوونځی په تورو لو ګیو پټ دی د ښوونځی خد متګار هم په وینــو کــې تک سور پروت دی ښوونځی ته نژدی د ټو پکو ډز هار دی ، ملی پولیس سا حی ته ننوتی وو د ملی پو لیسو یو څو سربازان د ښــوونځی داور پــه وژلو بو خت وو او ځینی یې له مخا لفینو سره په توده جګړه لګیا وو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پو ليسو امبو لانس راغی او د ښوونځی خد متګار چې ټپی وهغــه يــې روغتون ته وليږ داوه

د ما ښام تياره لا نه وه خپره شوی چې د ښوونځی اور هــم د پوليســو او کليوالو په مر سته مړ شو او جنګ هم ارام شــود مخــاليفينو څخــه دوه کسه وژل شوی وو او دری کسه يې ژوندی دپوليسو لاســته ور غلــل او نور مخا لفين په تيښته بر يالی شوی و.

دری کسه مخا ليفين چې ژوندی نيــول شــوی وه پوليســو د تحقيــق او پلټنی د پاره له ځانه سره وړی وو.

د ښوونځی خد متګار په روغتون کې کله چې دده له ورانــه څخــه يــې کارتوس و کېښ او وينه يې ودريده وروسته له څو سا عتونو پــه هــوښ راغی تر دی وخته پوری د پو ليسو د پلټنی کار کوونکې ورته ناســت وه کله چې ټپی شوی د ښوونځی خدمتګار په هوښ راغی پــو ښــتنی او در ويزنی ورنه پيل شوی .

د ښوونځی خدمتګار د پوښتنو په ځواب کې داسې وويل ؟

د ا ټو پکبان پوره لس کسه د ښوونځی انګړ ته را ننوتل په اول کې يې زه د ټو پکو په قنداغونو ووهلم خو کله چې ما قر انکريم ورته را واخيســت قران مې ورته ونيو دوی هغه ټوټه ټوټه کړ

بل قران شريف ورته راواخيست هغه يې هم ټوټه کړاو پر ما يې د ټوپک ډز وکړ اول يې د ښوونځی کتا بتون ته اور واچاوه او نور نو زه هم په ځان نه يم پوه شوی او بې هوشه شوی وم او دادی چې اوس په هوښ راغلم او تاسوته مې خپل د ستر ګو ليدلی حال ووايه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دی وخت کې د پولیسو د جنايې امر ورتــه وويــل هغــه كســان چــې ښوونځی ته يې اور واچاوه او قرانکريم يې خيری،خيری کړهغــه كســان چې اوس وويني پيژني يې او كه نه ؟
د ښوونځي خدمتګار وويل هو ولی يې نه پيژنم د هغو ځناورانو هغــه بــد مخونه می تر اوسه په ستر ګو كې ګرځی او را ګرځی ، د پولیسو جنــايې امر دښوونځی خدمتګار په خپل موټر كې خپل دفتر ته يووړ چې په دی وخت كې شپه هم ډېره تيره شوی وه او چرګانو د سهار باكونه و ووهل.
د پولیسو جنايې امر چې دفتر ته ننوت د ښوونځی خدمتګار په چــوكې كېنوست د جنايې امر خپل عسكر ته وويل ورشی هغه جګړه ماران چې مو نيولی دری سره راولی .
څو دقيقی لا نه وی تيری شوی چې دری كسه د جنايې د امر پــه دفتــر ننوتل لاسونه يې ولچک او عسكر يې شاته وو عسكر ددروازی څخه غږ وكړ د جنايې امر صيب دادی رامی وستل.
كله چې دوی په دروازه ننوتل د ښوونځی د خــد متګــار ســترګی پــری ومښتلی نو بله دی چې د جنايې امــر ورځخــه و پــو ښــتی د ښــوونځی خدمتګار وويل .
امر صيب هودغه ځناوران وه چې قرانكريم يې ټوټی، ټوټی كــړ همــدغو دريو واړو د قرانكريم پاڼی وشكولی او باد.. باد يــې كــړی هــو همدغــه لېونيان وه.
څوكسه نور هم ورسره ووزه يې ښه پيژنم ددغــو ليونــو پــر مــاهم ډزی وكړی، د ښوونځی خدمتګار كو ښښ وكړ چې ولاړ شی او دوی ووهی خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښنو يې ياری ورسره ونکړه بېرته کېنوست، د جنا يې امـر ورتـه وويـل وروره بې غمه اوسه دا چې دوی قرانکريم ته په سپکه
ستر ګه کتلی او ته يې ټپی کړی يې او ښونځی ته يې اور اچـولی ددوی سزا ډېره سخته ده هغه ددوی نور ملګری هم يا په سزا رسيدلی او يا به هم ورسيږی.
د جنايې امر په څو ساعتو کې ددوی د تحقيق او پلټنی جريان بشـپړ او دوی يې له دوسيو سره لاس تړلی د هېواد مرکز ته ولېږدول.

ه ه ه ه

ه ه ه ه

اوس نو شاه پرو ، شينخالی، ميونداو شمشاد همدا نن څلورمـه شـپه ده چې د شاه پرو د پلار په کورکې د شاه پرو د پلار سره د غـم پـه کمبلـه ناست دی په همدغه شپه قاضی ميوند او انجنير شمشاد دواړو وويل چې سبا به له خيره سره ټول ځو ځکه چې رخصتی مو په خلا صيدوده او موږ څلور واړه دولتی دندی لرو نه چې زموږ په دنده کې کوم وروسـته پـاتی والی راشی دوی دا کېسی سره کولی چې سبا ځو او د شاه پرو پلار ورته وايې چې يوه شپه لا بله هم له موږ سره تيره کړی په دی خبرو اترو سره پوخت وه چې شپه تر نيمايې تيره شوی وه دوی نو نور د خـوب د پـاره تياری نيوله چې بېده شی چې په دی وخت کې د کـلا در وازه پـه ډېـر خرپ و ټکېدله ، شمشاد او ميوند يوه او بل ته سره وکتل او وه يې ويـل خدايه خير پيښ کړی دوی دواړه له جګړه مارانو څخه په ويـره کـې وو چې د شاه پرو پلار ددوی په زړونو پوهه شو نو د شاه پرو پلار وويـل وار خطا کېږی مه هيڅ خبره نده اوس اوس ددې سيمې امنيتی وضع ښه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټو پکېان او جګړه ماران نشته دا خبره یې یوازې ددوی د ډا ډینی د پاره وکوله ولی وضعیت هیڅ ښه نه وه ځکه یوه ورځ دوه مخکې یې ښوونځی هم سوځلې وه .

په دی وخت کې شینخالی وویل ولی قوماندان حضرت خان ؟

د شاه پرو پلار وویل هغه اوس قوماندان نه دی هغه اوس قا چاقبری کوي چرس، تریاک، او هیروبین یوی او بلی خواتــه وړی او راوړی ، هغــه اوس هغه د پخوا څخه سل واره پیسه داره شوی دی ، چې په دی وخــت کــې بیا در وازه څو واری کلکه ، کلکه و ټکېدله د شاه پرو پلار ورغی او د کلا له منځه یې وربانديې غږ کړځوک یاستی دا خپل غم ته مو هم نه پیــږدی چې خپل غم سوړ کړو ،ددروازی د باندې لخوا غږ وربانديې وشو، خپل یو خپل.

د خدای د پاره دروازه راته خلاصه کړی چې تباه شولو تباه .

دشاه پرو پلار دروازه خلاصه کړه او د راغلو کسانود هر یوه مخ تــه یــې ځراغ ونیوو پوهیده چې د قوماندان حضــرت خــان کســان دی ،خــو د قوماندان حضرت خان کسانو ورته وویل هله کورته ننوزه چــې حضــرت خان په ګو لیو سوری، سوری شوی ، د شاه پرو پلار ددوی ونځ ته وکتــل ګوری چې حضرت خان په وینو کې لژنده او تک سور پروت دی ، د شــاه پرو پلار وویل زه څه کولای شم ؟

د حضرت خان ټو پکېانو ورته وویل ته هیڅ نشی کولای موږ خبر یو چې شینخالی دلته ده که هغه څه وکوي .، د شاه پــرو پــلار دوی تــه اجــازه ورکړه چې کلا ته ننوزی د کلا په منځ کې یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټپي حضرت خان کېښوده ، د شاه پرو پلار پر خپلې لمسی شینخالی غږ وکړ او ورته یې وویل شینخالی زویه قوماندان حضرت خان سخت ټپـــی شوی دی څه کو مک ورسره کولای شی.

شینخالی هم ډېر ژر جامی بدلی کړی د داکتری چې کوم سامان یې لــه ځانه سره راوړی وه هغه یې راواخیستل په حضرت خــان و ګــر ځیــده ، ټپونه یې وکتل که څه هم د شینخالی مسلک د ولادی او نسایې ځانګــه وه او دا ناروغ جراحی داکتر ته اړ تیا درلودهخو شینخالی ولیــدل چــې ګولی (کارتوس) د حضرت خان په بدن کې بند پاتی دی ډېر ژر یې د کار توسو ګولی د حضرت خان له لاسه او ورنو څخه و کښلی ټپونه یې ورتــه وګنډل او د وینو د ضا یع کېدو مخنیوی یې وکړ ، یو څه دوا یې وربانډې وکړه نور یې ناروغ د کلا په منځ کې پر چپرکــټ پریښــود او د حضــرت خان ټو پکېانو ته یې وویل پام چې ونه ښوری ځکه چې ټپونه یــې تــازه دی که کوم مشکل وه وماته ووایاستی .

د حضرت خان ټو پکېانو چې شنخالی ولیدله ددې غیرت ، همــت اوددې زړه سواندی زړه ته وکتل ګوته یې په غاښ نیولی وی او د شینخالی شنه خال ته چې به یې وکتل له ډېره شرمه به یې کښته کتل ځکه همدغه ټو پکېان وو چې د شینخالی پلار انجنیر کېصر خان او ددې کو چنــی ورور شمشاد یې شهیدان کړی وه .

کله چې شینخالی کوټی ته ننوتله شاه پرو د شینخالی مور خپلــې لــور شینخالی ته وویل همد غه قوماندان حضــرت خــان او دده همدغــه ټــو پکېان وه چې ستا پلار او ستا ورور یې شهیدان کړل همدغه دی وخــت

(c) ketabton.com: The Digital Library

وو د خپل پلار اوورور غچ به دی ورنه اخیست بېله هغه ددولت پـه تـور تورن دی.
شینخالی وویل ، مورې دا د خدای بنده دی ، یو انسان دی او بیا یو بشـر دی زما دنده یوه پاکه او سپیڅلی دنده ده زه بایـد د یـوه انسـان ژونـد وژغورم نه چې ژوند ورځېنی واخلم داچې دولت، حکومت، او خلکو تـه تورن دی دا د دولت دنده ده چې محکمی ته یې کش کړی .
په دی وخت کې د سهار اذانونه وشول ټول اودسوته لاړل شینخالی هـم اودس تازه کړ څلور رکعته لمونځ یې ادا کړ بیانو د ناروغ خواته راغلـه د ټپی حضرت خان سر او پښو ته دده ټوپکیان ناست وه شینخالی د ناروغ فشار وکوت ټپو نه یې ورته وکتل نو یې ناستو کسانو ته ډاډ ورکـړ چـې ناروغ مو ښه دی او ښه کېږی .
د حضرت خان ټو پکیانو خپل سرونه لوڅ کړل او شینخالی تـه لاس پـه دوعا شول.
شینخالی ورته وویل فرق نلری دا زمادنده ده چې د ناروغانو پا لنه وکړم که هغه هر څوک وی
په دی وخت کې شینخالی له نا ستو سړو له یوه څخه و پـو ښـتل چـې قوماندان حضرت خان څنګه او چېری ټپی شو؟
د حضرت خان له ټو پکیانو څخه یوه داسې وویل ، مورې په څو موټرو کې ، چرس، تریاک ،هیر و یین، قاچاق بار کړی وو چې ټـول تقریبـا پـنځلس ټونه کېدل د ښار نه لیری په یوه غرنی سیمه کې روان وو چې دولت تـه راپور رسیدلی و او زموږ لاره یې نیولی وه ما ښام نا وخته مـوږ وربانـدې ورغلو هغه وه چې ددولتی قواو په منځکې و لویدلو ډزی پیل شوی زموږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

څو کسان يې ژوندی ونيول ، څو کسان مو مړه شول ،چرس، تريـاک، او هيرو يين ټول ددولت لاسته ورغله موټری او قاچاق يې ټولـه لـه ځانـه سره يووړل او قوماندان حضرت خان چې دا مالونه هم ټول دده وه او موږ ورسره ګرځو ، دادی وينی يې چې حضرت خان ټپی شو تر څو مو تا تـه راورساوه تا او ستا زوی شمشادته دی خدای خيردرکړی چې زموږ سـره مو کومک وکړ، په دی وخت کې قوامندان حضرت خان سـترګی روڼـی کړی شينخالی ته يې وکتل وی ليدل او پو هه شو چې د شاه پرو د پـلار په کلا کښی په چپرکټ پروت دی خپلو لاسونو او پښوته يې وکتل چـې پلستر دی او په کټ پوری يې کلک تړلی دی و پو هيده چې شينخالی له مرګه ژغورلی دی ځنګه چې څو کاله پخوا يې دده مير من هم شينخالی له مر ګه ژغورلی وه په دی وخت کې شينخالی دده له ټوپکيانو سره پـه خبرو اخته وه او شينخالی د حضرت خـان ټوپکيـانو تـه وايـې دا زمـا اسلامی ، دينی ، او افغانی دنده ده تر څو چې زمـا تـوان ورسـيږی زه د ناروغانو سره مرسته او کومک وکوم که د دونيا له هر ګوټ څخه وی او يا د نړی په هر ګوټ کې وی ځکه چې زه يوه ډاکتره يم او زه دا خپله دنده بولم چې د ناروغانو مرستی ته ور و دانګم او هر ناروغ ته د خپل تـوان ، قدرت او پوهی په اندازه ور سره مرسته وکړم که هر څوک وی ولـو کـه زما دوښمن هم وی او که زما ډېر خوږ دوسـت هـم وی ، دا زه اوس ښـه پوهيږم چې حضرت خان د دولت ، قانون ، اسلامی شـر يعت او دسـيمې خلکوته يو تورن سړی دی مګر نه زه خپله دنده لـرم چـې بايـد دده د ناروغی پالنه وکړم دا چې ددولت او قانون منګلو ته ورشی هغه بيا ددوی کار دی چې د قانون سره سم چلند ور سره کړی او که څنګـه زه خپلـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه ډاکتره يم او خپله انساني دنده سرته رسوم ځکه ټول مخلو قـات د خداى بنده ګان او زه خداى د خپل بنده ګانو د پاره لويه کـړى يـم او د خپلو بنده ګانو د پالنې د پاره يې دا د داکترى علم را زده کړى او ښوولى دى .

قوماندان حضرت خان په داسې حال کې چې د شينخالي هيڅ ورته پـام نه وه د شينخالي دا ټولي خبرې يې يوه، يوه اوريدلي او په سوچونو کـې ډوب تللى وو او د ځان سره يې ويل دى کم عمره انجلي ته ګوره څنګـه خبرې کوي ټولي خبرې لکه چې د خداى تعلا کلام له قرانکـريم څخـه کوي او په زړه کې له ځانه سره وايې پوهه ، زده کړه ځومره ښه متا ع ده ځومره ښه ده ، موږ خو چې له موره پيدا شوى يو يـوازې ټوپـک ،غـلا ، سړى وژنه ، قاچاق، مکتبونه

سو ځول ،روغتونونه سوځول ، سړک خرابول او نور ټول بـد بـد کارونـه داسې راته ښکارى لکه چې جنت د همدغو په ورانولو کې وى .

کاشکې موږ هم مکتب ويلاى واى ، کاشکې مدرسه مو ويلې واى او يا مو هم په خپلو اولادونو زده کړى کړى واى ، ګوره دا انجلـي دا ښـځه ده دا يوه مور ده دا په هر څه پو هيږى دخداى په لاره په حقه او نـا حقـه لاره په ښه او بد پو هيږى موږ چې نارينه يو ، موږ چې پلرونه يـو مـوږ چـې مشران يو دخداى لاره مو پرى اينبى ده حلال مـو پـرى اينبـې دى پـه حرامو پسې سرګردانه يو ، د پيسو د پيداکولو خو نورى حلالې لارى هـم ډيرى دى موږ خو هغه پرى اينبى او په حرامو باندې مو سرونه سـپين او اولادونه مو هم په حرامو لوى او روږدى کـړل خـداى خبـر چـې زمـوږ اولادونه به حلالي وى او که به حراميان وى حتمي که د ملايانو خبروتـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځیر شو هر څوک چې په حرامو لوی شــی حرامــی دی ، او بیــا دی تــه وګوره چې مور هغه د پخوا پښتنو خبرې چې ویلی یــې دی (دبــدو پــر ځای ښه کول د هوښیارانو کاردی) مور خو هغه هم نه دی کړی هر وخت مو د ښو په مقا بل کې بد کړی .

دی شینخالی ته ګوره دا یوه ښځه ده دا یوه میرمن ده او دا هم مور وایو چې د ښځې عقل

نا قص دی که د ښځو عقل نا قص وای نو همدا اوس ، اوس زمــا ژونــد د شینخالی په لاس کې دی هغه هر څه کولای شی چې همدا اوس د خپــل پلار او ورور غچ له مانه واخلی ؟

مګر نه دا هو ښیاره ده ، دا زړه سوانده ده دی ته دی خدای (ج) رســول (ص) او قران لار او لیکه معلوم دی او هم د پښتنو دا متل چې د بدو پــر ځای ښه کول د هو ښیارانو کار دی .

دا ټولی خبرې د قوماندان حضرت خان په مغزو کې سره دی خــوا او هــا خواته تا ویدلی او راتاویدلی چې په دی وخت کې قوماندان حضرت خان پر شینخالی غږ وکړ .

شینخالی لوری؟

شینخالی قوماندان حضرت خان ته وکتل او ورته یې وویل.

قوماندان صیب حضرت خانه هیله لرم چې ماته لور ونه وایې او زه ببلــه کومی طمی او هیلی ستا د ناروغی علاج کوم.

په دی وخت کې قوماندان حضرت خان شر منده غوندی شو او شینخالی ته یې پورته نشوای کتلای نو په پټو ستر ګــویې لــه شــینخالی څخــه و پوښتل ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

شینخالی ولی داسې راته وایې ته زما دلور په ځای یې او بل دا چې زما لور له ما سره وا لا که دومره ښه کړې وی او یا یې وکړی لکه تا چې راسره وکړه ؟

شینخالی وویل زه دداسې سړی وژونکو ، بې رحمه ، قاچاقبرانو لور نه یم دا زه چې له تا سره کښته پورته کېږم او درملنه دربانـدې کـوم دا زما انسانی دنده ده او ته هم یو انسان یې او بیا د خدای (ج) بنده یی د هغه ذات بنده ییچې زه هم د هغه ذات بنده یماو دا بار هغه لوی څښتن تعـلا زما په اوږو ایښی دی چې زه او ته او ټوله نړی هغه پیداکړی.

کله چې شینخالی قوماندان حضرت خان ته دا خبرې کولی او قومانـدان حضرت خان هم له ډېره شرمه ستر ګی پټی نیولی وی د شینخالی مـور شاه پرو هم ولاړه وه .

شاه پرو چې قوماندان حضرت خان ته وکتل نو یې په زړه کې وویل چې؟

خال به یې د پلار او ورور له وینو ورته کېږدم

چې ټول هېواد کې ټوپکېان و شرموینه

په دی وخت کې قوماندان حضرت خان په پټو سترګو شینخالی تـه پـه ډېره نیولی ساه او نفس

په ورو یې شینخالی ته وویل .

شینخالی بس کړه همدا یوی خبرې دی نور زه ډېر و شرمولم زه ډېر مـلا مت یم زه په دا خپلو کارونو او بیا چې می ستا پلار او ورور شهیدان کړی ډېر پیښمانه یم .

زه د خدای(ج)، رسول او خلکوته ډېر شرمنده یم نور می تو بـه ده کـه خدای(ج)را سره مرسته وکړی او له دی واری جوړ شم بیا به یـې درتـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وښیم چې زه څه کوم ا نشا ا لله بیابه په خپل اولاد حــرام ونــه خــورم او ورانی، قتل ، وژنه او قاچاق به نه کوم ، ستا دا خبرې چې راته ودی کــړی او راته دی وویل چې زه ستا او ستا په شان داړه مارانو لور نه یــم او لــور راته مه وایه باور وکړه چې دی خبرې پر ما دومره اثر وکړ لکه ډک ټوپک چې دی زما پر زړه تش کړی وی او داهم درته وایم چې زما دا پر هارونــه چې د ټوپکو په کارتوسو شوی دی دا به جوړ شی مگر دا ســتا دا دیــوی خبرې پر هار تر څو چې ژوندی یم روغ به نشی .

په دی وخت کې د شینخالی مېړه قاضی میوند خپلې خواښی شاه پرو ته غږ کړ مورې نا وخته ده ورځ تیریږی ځی چې ځو خو د شاه پرو پر ځــای شینخالی ورته وویل نن نه ځو سبا به لاړ شو نن ورځ هــم ددې نــاروغ د پاره پاته کېږو تر ما ښام پوری به ورته وگورو که څه هم وضع یې ښه ده خو بیا هم احتیاط په کار دی .

قوماندان حضرت خان په کټ کې پروت دی د شینخالی دا خبــرې چــې یې واوریدلی چې همدا نن ددې ناروغ د پاره باید پا ته شو په زړه کې یې نوری خبرې پیدا شوی او سو چونه وهی او په زړه کې وایې ؟

اخ؟ زه نه پو هیدلم کا شکې می په خپلو لورانو او زامنومی مکتب ویلای وای مورې خو یې غلط کړی وو او راته ویل به یې چې څوک مکتب ووایــې هغه کافر کېږی ته وگوره چې شینخالی مکتــب ویلــی دی څــومره زړه سوانده او مهر بانه ده ددې څخه پاکه او سپیڅلی مسلما نی خو ما ولاکه په ډېرو، ډېرو خلکو کې لیدلی وی .

په دی وخت کې د قوماندان حضرت خان یو ټوپکې راغی او د شینخالی تر مخ ودریده او ورته یې وویل ډاکټر صیب دادی دوا می راوړه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

شینخالی ددوا پا کټ خلاص کړ دوا یې کښته پورته کړه او وه یـې ویـل هوکې همدا دوا ده
پیچکاری ګانی یې ورته ولګولی او د نورو ګولیو او شربتو د خـوراک ډول او طریقه یې وروښودله.
شپه تیره شوه سهار وختی شینخالی راغله او په ټپی حضرت خان و ګـر ځیدله د وینی فشار یې وکوت او د قوماندان حضرت خان لـه ټـو پکـې څخه یې و پو ښتل څنګه د شپی خو ناروغ په تکلیف نه وه ؟هغـه ورتـه وویل نه ډاکتر صیب د شپی ډیر ارام وه کـه پـه تکلیـف وای حتمـی او ضروری به مو زحمت درکړی وای او تا ته به مو ویلی وای خدای پاک دی تاته په دی دونیا او هغه دونیا اجرونه او ثوابونه در کړی .
نوره شینخالی ورځېنی رهی شوله د اوداسه او لما نځه نه وروسـتـه یېـد خپل نیکه څخه ټولو رخصت وا خیست غو ښتل یې چـې لـه کـلا ووزی قوماندان حضرت خان ورته غږ کړ ؟
شینخالی ځی دا یو څه پیسی در سره واخله ستا او سـتا د مـور قاضـی صیب میوند او ستا د زوی انجنیر شمشاد د موټر کرایه ده څومره نه دی خو ته یې په ډیر څه ومنه .
شینخالی ورته نژدی شوه د جوړ تیا ډاډ یې ورکړ چې ا نشا ا لله جوړ ېږی پر هیز کوه وروسته له لسو پنځلسو ورځو په خپلو پښو کـو ښـښ کـوه چې ډیر و ګر ځی د لاسو او پښو ګوتو ته دی حرکت ورکوه او پیسی دی زه نه غواړم په دغو پیسو ځان ته دوا واخلـه او بـل دا چـې دا حرامـی پیسی دی او زه حرامی پیسی نه اخلم او کـه یـې تـه دا پیسـی زمـا د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدمت په پاداش کې راکوي نو دا درملنه زما یوه انساني او مسلما نـــی دنده ده کوم احسان او منت نه درباندې باروم.
شینخالی، شاه پرو ،قاضی میوند،او انجنیر شمشاد یو ځای لـه کـوره را ووتل شپه یې د خپل زوی انجنیر شمشاد په کور کې تیـره کـړه او پـه دابله ورځ شینخالی د خپل مېړه قاضی میوند سره یو ځای د خپلې مـور شاه پرو او خپل زوی شمشاد سره مخه ښه وکړه او دخپل کـور او ښـار پخوا رارهی شول.
په دی ورځ چې قاضی میوند او شینخالی هر یو خپلـو دنـدو تـه لاړل د خپلو همکارانو له خوا ورته توده ستړی مشی وشوه .
خو کله چې قاضی میوند د خپلو همکارانو سره روغ او جوړ وکړ وروسته د میوند همکارانو ورته وویل ؟
قاضی صیب میوند خانه تا ته د نوی او لوړی دندی د سپارلو مبا رکې وایو قاضی میوند لیږ وارخطا غوندی شوخو یوه همکـار یـې یـو مکتـوب را واخیست او مکتوب یې داسې ورته ولوست، ددولت د لوړ مقـام لخـوا د محترم قاضی صیب میوند نوی مقرری چې د قضا د لوړ مقام په وړا نـدیز او د دولت د لوړ مقام لخوا تا یېد او منظوری چې قاضی میوند یو صـادق دینداره او په وطن مین او دده د ښو کارونوپه نتیجه کې ده تـه دا مقـام منظور دی.
قاضی میوند هم مکتوب را وا خیست او په نوی دنده یې پیـل وکـړ څـو اونی لا نه وی تیری شوی چې قاشی میوند ته یوه دوسـیه راغلـه چـې قاضی میوند ددوسی پاڼی راواړولی و پو هیده چـې دا دوسـیه همغـه د

(c) ketabton.com: The Digital Library

دریو کسانو دوسیه ده چې د مکتب خد متګار یې په ګولیو و یشــتلی وه او څو ټوکه قران کریمونه یې څیرلی او په سپکه ستر ګه یې ورته کتلی .
قاضی میوند څو اونی دا دوسیه ښه تر غور او څیړنی لاندی نیولی وه تــر څو یې یوه فیصله و لیکله او د قضا لوړ مقام ته یې پیشنهادکړه.
د قضا لوړ مقام چې دوسیه وکتله او د قاضی میوند فیصله یې ولیدلــه د قضا لوړ مقام هم د قاضی میوند پر یکړه تا یبد کړه او ببرته یــې دوســیه قاضی میوند ته راغله .
قاضی میوند هم تورن کسان او نور خبر نګاران او نــور مینــه وال د پــر یکړی د اعلان په خاطر د محکمی تا لار ته را و غو ښتل پــه هغــه ورځ د محکمی په تا لار کې د خبر نګارانو او
د ښا ریانو څخه ځای نه پیدا کېده چې تا لار ته ننــوزی تــا لار د خلکــو څخه ډک وه ان تر دی چې خلک ددې تورنو کسانو د محکو مولو د پــاره د محکمی د تا لار نه د باندې و لاړ وو او د محکمی د تا لار په څلورو کــو نجونو کې او د محکمی د باندې لاد و سپیکرونه درول شوی وو.
قاضی میوند د محکمی د تا لار د میز شاته لاړ په داسې حال کې چــې د قضا جامی یې په ځان کې وی ودریده او د محکمی پریکــړه یــې داســې واوروله .
دوستانو ، وطنوالو، اود اسلام په دین مینو مسلمانو ورونو، دادری کسان چې د ښوونځی خد متګار یې ټپی کړی ، ښوونځی ته یــې اور اچــولی او قرانکریم ته یې په سپکه سترګه کتلی ، او د ښوونځی خد متګار دوی ته ابرا ورکړی او ددوی ګناه یې بخښلی او دولت هم د ښوونځی د سوځیدلو له ګناه تیر شوی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو دوی ته یوازې په دی خاطر چې قرانکریم ته یې په سـپکه سـتر ګـه کتلی او د قرانکریم څو ټوکه یې څیریلی او ټو ټه کړی دوی هر یو .

۱. غلام ربانی د غلام نبې زوی په شل کاله قید.

۲. سیف الله دحاجی نو را لله زوی په شل کاله قید.

۳. عطا محمد د عبد الر شید زوی په اتلس کاله قیدمحکوم شول.

د محکمی ددې پر یکړی په اعلانولو سره په تا لار کې نا ستو کسا نو او د محکمی د باندې ولاړو خلکو په یوه اواز سـره وویـل تـل دوی اسلام ژوندی د وی قاضی میوند.

محا کمه شوی دری کسان پو لیسو زندان ته ولیږدول نور نو په تالار کې داسې زوږ جوړ شو او د محکمی د باندې خلکو هڅه کوله چې د محکمی تا لار ته ننوزی او د قاضی میوند

غاړی ته د ګلونو هارونه ور واچوی.

د محکمی په تلار کې په قاضی میونـد بانـدې د ګلانـو د ګیـډیو او ژوندی دی وی قاضی میوند دا ناری سوری وهلی کېدلی.

د شپی د رادیو او تلو یزیون لخوا د محکمی پی یکړه د هغـو دریـو کسانو په باره کې چې قرانکریم ته یې په سپکه ستر ګه کتلی اعلان شوی .

ټول هېوادوال خوښ او خوشحاله شول شپه تیره شوه په سهار یـې ډېر عا لمان ، سپین ږیری او ښاریان د قاضی میوند دفتر ته ورغللاو دده دا پر یکړه یې ډېره ښه دین ته خدمت او قرانکـریم تـه پـه در نښت کتل یې و بلله او قاضی میوند څخه په مننـی سـره یـې سـو غاتونه او تحفی یې هم د ګلانو د ګیډیو په ورکولوسره یې وستا یه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عالمان، ملا یان او د ښار سپین ږیری ددولت لــوړ مقــام تــه لاړل او ددولت له لوړ مقام څخه ییقاضی میوند ته د ښه قضــاوت او صــادق خد متګار په ویاړ یې دهغه ستا ینه و غوښتله .
ددولت لوړ مقام ، ملایانو ،عالمانو او د ښار ســپین ږیــرو تــه وعــده ورکړه چې قاضی میوند به ددولت لخوا و ستا یل شی.
په څو ورځو کې ددولت دلوړ مقام لخوا وزیرانــو تــه فرمــان ولیــږل شوچې وزارتونه د یو یو تن چې ښه خدمت یې کړی وی ددولت لــوړ مقام ته دی ور په ګوته شی او د یوی اونی په اوږدو کې د دولت مقام ته راوستل شی .

ه ه ه ه

ه ه ه ه

همدا نن هغــه ورځ وه چــې زمــوږ هېــواد ا ســتقلا ل ګتلــی وواو د استقلال د ورځې په ویاړ د هېواد نامتو او د ښو خــدمتونو پــه ویــاړ مډالونه ویشل کېدل دلته د هېواد ریس جمهور او نور د وطن دلاری دازادی نا متو غازیان هم را غونډ شوی وو .
او هغه کسان چې د وزارتونو لخوا د مډالونو د اخیستلو د پاره را غــو ښتل شوی وه
راغلی وه هغه وخت شینخالی او قاضی میوند هم راغلــی وو ګــوری چې انجنیر شمشاداو شاه پرو هم دغه وخت له مو ټر څخه راکښــته شول او ددې محفل په لوری روان دی چې شــینخالی یــو وار خپــل مېره قاضی میوند ته وویل هغه دی زما مــور شــاه پــرو او زمــا زوی شمشاد هم را غلل .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دولت ر یس په ډېرو ښو مراسمو یعنی عسکری مرا سـمو د تقـد یمولو نه وروسته چېر ته چې د مډالونو د ویشلو د پاره جوړ شـوی و راغی .

ددولت ریس وروسته له یوی لنډی وینا ځخه وویل هغه ځوک چـې په دی نن ورځ چې زموږ د هېواد د استقلال او ازادی ورځ ده تاسـو ټولو ته ددې ورځې او مخکې له دی چې مډالونه درته وویشـم ددې مډالونو د اخیستلو په منا سبت خپله د زړه له کومی مبارکې درتـه وایم ، خدای(ج) د وکوي چې تاسو نور هم په خپلو کارونو کې بـری وموومی او زموږ نور هېواد وال هم داسې خدمت وکوي لکـه دا تاسـو چې کړی او وه یې ویل د مډالونو په ویش پیل کوو.

د مډالونو د ویش په لړی کې ؟

شینخالی د کېصر خان لور ته د ښه خدمت په ویاړ د ملالی مډال.

قاضی میوند ته د هېواد دښه قاضی او په دین مین قاضی.

شاه پروته د هېواد د ښی شوونکې مډال او انجنیر شمشاد د قاضـی میوند زوی ته دهېواد دابادی په خاطر د سـید جمـا الـدین مـډال ورکول شول.

دا مډالونه خپله ددولت ریس جمهور په لاس ددوی پـه اوږو ور وتـو مبل شول .

نور نو دوی ځلورو واړو د یوه اوبل په غـاړو کـې د ګلونـو قطارونـه واچول او د غرمی ډوډی ټولو د هېواد ریس جمهور ، د کا بېنی د غړو او دهېواد د نا متو غازیانو سره وخوړله او بیا ځلور سره ، شـاه پـرو، شینخالی، میوند او شمشاد ټول یو ځای د شمشـاد د پـلار قاضـی

(c) ketabton.com: The Digital Library

میوند کورته لاړل هغه شپه هم ددوی په کورکې ادی چا خبره خړی خوښی وی .

شپه ډېره تیره شوی وه د سهار د لما نځه داذان وخترا نژدی شوی و چې شینخالی نا روغه شوه شاه پرو او شمشاد د شـینخالی سـره ز یژنتون ته لاړل دسهار اوه بجی لا نه وی شوی چې د شینخالی لـور پیدا شوه لوړ مازدیګر وه چې څلور واړه یعنی شینخالی ،شاه پـرو ، شمشاد، او د شمشاد کوچنی خور چې همدا نن پیداشوی وه کورتـه را غلل،شاه پرو وشینخالی ته وویل لوری ماته دی هیڅ نه وه ویلـی چې ستا د کوچنی موده دومره نژدی ده دا زما راتګ خو دلتـه یـو ه بې خبرې وه دا که دولت نه وای راغو ښتی زه دی نه خبرولم؟

نه مورې هغه خبره نه وه تا ته می زحمـت نـه درکـاوه اوس خـو زه خپله په همدی روغتون کې کار کوم همکا رانو می راته ویلی وه چې مور ته دی زحمت مه ورکوه سپین ساری ده په عذا بېږی نـو ځکـه می ته خبره نکړی دادی ښه شو چې هم ته راغلی او هم زما ناروغی ښه شوه په ټولو کارو یو خدای ښه پو هیږی دادی په سم وخت کـې خدای راورسولی دخدای تر خدايې جار شم څنګه مـور اولاد تـه او اولا د مور ته رسوی ،قاضی میوند وویل مورې درته ملا متـه ده اوس خپله ملا متی نه منی خدای شاهد دی چې څوواری می ورته وویـل چې د کوچنی د پیدا کېدو شپی نژدی دی مور دی خبره کړه خو دی نه منله ؟

وی میونده زویه ته هم ملا مت یې شینخالی چې نه خبرولم خیر دی تا به یوواری د تیلیفون

(c) ketabton.com: The Digital Library

زنګ وهلی وای ، قاضی میوند و پوهیده چې ملامت خو یـم نـو یـې
وویل مورې تیر په هیر بیا به داسې نه کېږي .
په دریمه ورځ د شینخالی مور د جومات ملا راوست او د شینخالی د
لور په غوږ کې یې اذانوکړ په همد غه ورځ قاضی میوند، شـینخالی ،
شمشاد او شاه پرو ټول په کو چنی انجلی د نوم ایښودلو او په غـوږ
کې یې داذان کولو د پاره په کور کې وو.
ملا صیب وروسته تر دی چې د کو چنی ما شومی په غـوږ کـې یـې
اذان وکړ او د نوم اسښودلو د پاره یې څه ویل ، انجنیر شمشاد وویل
ملا صیب که ،ستا،زما د پلار، زما د مور او زما د انا خو ښه وی زما په
خور زه خپله نوم کېږ دم ټولو ورسره ومنله .
شمشاد وویل زما ددې کوچنی خور نوم ملالی ده ملالی .
ټولو په ډېره خوښی په داسې حال کې چې د ټولو خولی له خنـدا او
خوشحالی ډکې وی په یوه غږ سره یې وویل مبارک، مبارک خنګـه
زموږ د زړه نوم دی ورباندې کېښود.
قاضی میوند، شینخالی ،او شاه پرو په یوه وار خبـرې پیـل کـړی او
هر یوه او هری یوی وویل که مو ماته ویلی وای ما به هم همـدا نـوم
ورباندې ایښی وای.
شینخالی وویل باور وکړی چې دری څلور ورځې مخکې می چې کله
د میوند د ملالی مډال تر لاسه کاوه زما په زړه کې همدا تیـره شـوه
چې که خدای لور راکړه نوم به یې ملالی وی.
هغه وو چې ټول خوښ او خوشحاله سره کښنا سـتل او د جومـات
ملاصیب ته یې یو ښه دستمال چې نغدی پیسی او څه خـواږه هـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

پکښې وه ورکړل ملا صیب دوی ته دوعا وکړه او دوی ته یـې د ښـه ژوندهیله له لوی خدای(ج)څخه وکړه .
وروسته له څو شپو او ورځو شاه پـرو او شمشـادورځېنی رخصـت شولو او خپل ښارته لاړل کله چې انجنیر شمشاد او شاه پـرو خپـل کورته ورسیدل په هغه ورځ نه په دا بله ورځ
چې نژدی ګاونډیان او د دوی همکاران خبر شول چې دوی مډالونـه اخیستی دی د همکارانو او ګاونډیانو لخوا نر او ښځې ډلی،ډلی دوی ته د مبارکې د پاره راتله او د ګلو ګیډی یې دوی ته راوړلی .
ددوی عکسـونه د سـیمې د تلویزیـون، ورځپـاڼو او نـورو رسـنیو لخواچاپاو خپاره شول.
دادی وروسته له څو ورځو قوماندان حضرت خان خبر شـوی وه او د ښه سوغات سره په مـازدیګر ی کـې د انجنیـر شمشـاد دروازه و ټکېدله ګوری چې قوماندان حضرت خان سره د څو کسانو د انجنیر شمشاد په دروازه کې ولاړ دی وروسـته لـه روغبـړ څخـه انجنیـر شمشاد دوی ته بلنه ورکړه او خپل کورته یې ننه ایستل .
کله چې قوماندان حضرت خان په کو ټه کې کېنوست نو یې انجنیـر شمشاد ته وویل ، ښه شو چې په خیر راغلا ستی زمـا عـذر قبـول کړی ځکه چې همدا پرون خبر شوم چې تاسو ، ستا پلار ،ستا مور او ستا انا د ښو خدمتونو په ویاړ بهادری اخیستی دی که وختـه خبـر شوی وای باور وکړی چې وختی به درته راغلی وای زه خو ستا سـو منت باره یم زه خو تاسو ټولو ته ډېر شرمنده یم ربنتیا درته ووایـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس می هم یو زړه سل زړونه کړل چې تاسو تــه د مبــارکې د پــاره راغلم چې زموږ مبارکې ومنی ما ویل چې ما خو کوم ښه درسره ندی کړی نه لکه چې د شینخالی هغه خبره چې یې راته وویل چــې ماته لور مه وایه اوس هم ښږ یدلم چې خدای مکړه تا سو مــا خپــل کورته در پری نږدی زما او زما د ملګرو مبارکې ونه منی بیا به څنګه کوو ، ستا دی کور ودان غله دی ډېره چې موږ د په خپل کور کې پــر ی ښودولو او زموږ دا نلولی قدمونه دی ومنل او مــوږ هــم دغــه یــو کوچنی سوغات تا سوته د مبارکې په نوم راوړی خدای(ج)د وکــوي چې قبول او منظور یې کړی بیا یې هغه بکس چې ددوی د پاره یــې جامی،او د لما نځه جای نما زونه راوړی ود انجنیر شمشاد تر مخ یې کېښودل او وه یې ویل دا حلال دی حرام می ندی راوړی ،

ا نجنیر شمشاد هم ددوی مبارکې ومنله او ددوی څخــه یــې مننــه وکړه دوی ته یې چای راوړی ، او پخپله راغی خپلې انا شاه پــرو تــه یې وویل چې قوماندان حضرت خان راغلی او څه سوغاتونه یې هــم موږ ته د مډالونود مبارکې د پاره راوړی دی .

شاه پرو وویل زویه هله ژر شه حکومت پری خبر کړه داسې وژونکې داړه مار او قاچاق بردی دولت ته یې په لاس ورکړه ، انجینیر شمشاد وویل انا هغه اوس تو به کړی او وایې د هغې ورځې نه چې زمــا مــور څه ورته ویلی دی هغه هم په خپل قول ولاړ دی اوس هغه کارونه نه کوي او که یې بیا کوي دا زموږ د پښتو رسم ندی چې دوښمن د چــا کورته ورشی هم قدر او هم یې عزت کوي نه دا چې په خپل کور کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

انتقام ور ځینی واخلی خیر په هر صورت نور نو د انجنیر شمشـــادانا وویل زویکه څنګه چې ته پو هیږې هغسی وکړه.
انجنیر شمشاد خپلې انا ته سودا راوړه تر څو ما ښام تــه څــه برابــر کړی او په خپله راغی د میلمنو سره په خبرو اترو بوخت شوماښــام نژدی ووچې قوماندان حضرت خان وویل انجنیر صیب نور نو موږتــه رخصت راکړه چې لاړ شو.
انجنیر شمشاد وویل څه کوي چېرته ځی په دی ما ښام خو څوک له هدیری څخه لا نه ځی دا خو بیا ښار دی او بل دا چــې دا مــو خپــل کوردی موږ د هر څه بندوبست نیولی شپه تیره کړی سهار وختی به رخصت درکړو ، خو قوماندان حضرت خان چې هر څه بــانی وکــړی خو انجنیر شمشاد ورته وویل ډېرو ویلو ته حا جت نشته همــدا نــن شپه زما میلمانه یاستی .
انجنیر شمشاد او میلمنو چې ډوډی وخړله او چای راوړلی شوی تــر هغه وخته پوری هغه بکس چې قومانــدان حضــرت خــان دوی تــه سوغات پکښی راوړی وپه هغه خپل ځای ایښودل شوی وتر اوسه لا هما هغسی ایښی وه.
خو د چای خوړلو په وخت کې قوماندان حضرت خان لیږ اشتبا هــی غوندی شواو انجنیر شمشاد ته یې وویل انجنیر صــیب هغــه بکــس راواخله چې زه د تاسو سوغاتونه درته وښیمتاسو خو تر اوسه هــیڅ لا خلا ص کړی ندی بېغمه اوسه دهغه پخوانیو بدو کارو څخه می تــو به کښلی ماین ماین پکښی نشته د زړه له اخلاصه می درته سوغات راوړی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

انجنیر شمشاد لیږ مو سکا غوندی شواو وی ویل نه قوماندان صیبدا خبرې نشتهزه اوس پر تاسو پوره ډاډ لرم.

انجنیر شمشاد بکس را واخیست او قوماندان هغه خلاص کړ او د هر یوه سوغات یې ورته وښوده او بېرته یې په بکس کې ورته کېښودل انجنیر شمشاد ددې د پاره چې ګواکې د تاسو سوغات موږ قبول کړ بکس یې خپلې انا ته وروړ،انجنیر شمشاد او قوماندان حضرت خان یو څه ټوکې ټکالی سره وکولی او وروسته بیا بېده شول.

سهار د اوداسه،لما نځه او چای خوړلو نه وروسته قوماندان حضـرت خان انجنیر شمشاد ته وویل اوس لا سهار ده هوا سړه ده که موږ ته رخصت راکړی خوښ به شو؟

د رخصتیدو په وخت کې قوماندان حضرت خان انجنیر شمشاد تــه بلنه ورکړه چې د جمعی په شپه د خپلې انا سره زموږ کورته میلمانه یاستی راشی خو انجنیر شمشاد ډېر بها نــی او پلمــی وکــولی چــې کارونه ډېردی موږ تر اوسه لا ستړی یو بیا به په قراره ســره ووینــو فرق نلری ستا ملمستیا موږ ته ورسیده دا چې زحمت دی وکېښــاو دلته مبارکې ته راغلی دا هر څه دی ، خــو د خــدای پــه امــانی نــه وروسته کله چې قوماندان حضرت خان یو څو قدمــه واخیســتل او موټر ته پورته کېده انجنیر شمشاد ته یې مخ راواړاوه او ورتــه یــې وویل ښه تاسو چې زما کورته نه راځی او ملمستیا می نه خوری څــو ورځې وروسته زه راځم او درسره یو پټ کار لرم ، انجنیــر شمشــاد لاس په نامه ورته ونیو او ورته یې وویل هر کله راشی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې قوماندان حضرت خان او د هغه د ملګرو موټر حرکـت وکـړ انجنیر شمشاد خپل پـلار او مورتـه تیلیفـون وکـړ او د قومانــدان حضرت خان تبر یکبیې دوی ته وړاندی کړه او د سوغاتونو په بـاره کې یې هم ورته وویل چې د تاسو دپاره یې هم سوغاتونه راوړی هر څوک چې د تاسو خواته درتله بیا به یی در ولیږو.

پوره دوه ورځې لا نوی تیری شوی چې قوماندان حضرت خان یوازې او تنها د انجنیر شمشاد کورته راغی او انجنیر شمشاد ته یې وویـل ،انجنیر صیب ته خو پوهیږی او خبر یې چې ماخو د ټولو بـدو کـارو څخه توبه کړی او غواړم چې ارام او ښه ژوند وکوم او په دی هم پـو هیږی چې زه قوماندان وم او بیا قاچاقبر وم او یو څه درنده او سپکه وسله را سره شته که دا مرسته راسره وکوي چې یـو چاتــه مــی ور وپیژنی او دا سلاح ګانی دولت ته تسلیم کړم .

انجنیر شمشاد ورته وویل راځه کورته ننــوزو یــو چــای وخــورو دا خبرې د منډی نه دی او ستا دا تصمیم او پر یکړه ښه تصــمیمدی د خیر او نیکبپریکړه ده.

قوماندان حضرت خان وویل،نه انجنیر صیب ددې سلاح له غمه مــی خلاص کړه باور دی وشه چې دومره بد می له دی سلاح ګانو راغلــی چې حسابونه یې په کتا بو کې لا نه

ځا یږی په خاصه توګه له هغې ورځې را په دی خوا چې د قومانــدان جلال د کور په زیر خانه کې ساتل شویو سلاح ګانو او بمونو انفجــار وکړټوله کورنی یی تباه او بر باد شولهنو ځکه می دا سلاح ګانی تــر نظره بدی راغلی باور وکوه د هغې ورځې نه را پــه دی خــوادومره لا

(c) ketabton.com: The Digital Library

لها نده یم لکه چې لړم می په کالیو کې ننوتی وی ، نو ځکه وایم چې له خدایه به کېږي له تا به کېږي له دی لړم څخه می خلاص کړه.
انجنیر شمشاد ورته وویل په دی دو ورځو کې خبر درکوم.

ه ه ه ه

ه ه ه ه

هغه وه چې انجنیر شمشاد د هغې سیمې له والی او د پـو لیســو لــه قوماندان سره ولیدل هغــوی ورســره ومنلــه پــه دوهمــه ورځ یــې قوماندان حضرت خان ته خبر ورکړچې مورږ درځوسلاح ګانی او نــور مهمات راوړو ، دسیمې والی د پولیسو قوماندان او انجنیــر شمشــاد سره له امنیتی کسانو او څو مــوټرو او یــو څــه نغـدو پیســو ســره قوماندان حضرت خان ته ور غلل قوماندان حضرت خان خپله ټولــه درنده او سپکه وسله د پو لیسوقوماندان ته و سپارله .
د پولیسو قوماندان چې سلاح او مهمات ولیدل ولایت ته یې مخابره وکړه چې نوری ډېری موټری د قومانــدان حضــرت خــان کلــی تــه راولیږی ځکه چې سلاح او مهمات ډېردی په دی دریو موټرو کې نــه ځا یږی هغه وه چې لس موټری نوری ورغلی او ټولی سلاح ګــانی او نور مهمات چې پوره دیارلس موټری پــری ډکــې شــوی موټرونــو د ولایت په خوا حرکت وکړ او د پولیسو قوماندان هغه پیسی چــې لــه ځانه سره یې راوړی وی قوماندان حضرت خان ته یې د ښه نیــت او غوره کار په خاطر ورکړی،خو قوماندان حضرت خان هغه پیسی نــه اخیستلی خو د قوماندان او د انجنیر شمشــاد پــه ډېــر ټینګــاریې پیسی واخیستلی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو کله چې انجنير شمشاد او د پوليسو قوماندان د حضرت خان څخه رخصت شولو او انجنير شمشاد موټر ته پورته کېده قوماندان حضرت خان په شمشاد غږ وکړ او ورته يې وويل ، انجنير صيب څو ورځې وروسته درځم کار در سره لرم .

انجنير شمشاد په داسې حال کې چې يوه پښه يې د موټر په پايدان کې ايښې وه بېرته ځمکې ته را کښته کړه او ورته يې وويل قوماندان صيب زه هر وخت ستا چو پړ ته اماده او تيار يم نور نو موټر ته پورته شواو حرکت يې وکړ .

پوره دری ورځې تيری شوی چې قوماندان حضرت خان د انجنير شمشاد کورته راغی انجنير شمشاد د قوماندان حضرت خان سره په غيرږ روغبړ وکې ډېر قدر او عزت يې ورځېنی وکړ قوماندان حضرت خان وويل انجنير صيب په کور کې انا ته دی ووايه چې زحمت ونه کاږی تر اوسه لا وختی ده شپه کورته رسوم شپه تا سو ته زحمت نه درکوم زه يوه خبره له تا سره لرم نور ځم. انجنير شمشاد وويل قوماندان صيب نن شپه خو دی هيڅ نه پر يږدم نن ته زما خاص ميلمه يې نن چېری ځی حتمی نن زما سره يې هغه ورځ چې موږ د سلاح د راوړلو د پاره درغلی و زړه می وچې تا له ځانه سره راولم له تا څخه مننه وکړم او ستا دا د ښه احساس درناوی وکړم او تا د ګلو په ګيډيو و ستايم باور ولره چې هغه ورځ چې د تاسو خواته درتلوبلکل می له ياده ووتل چې له ښاره د ګلونو ګيډی له ځانه سره تا ته راوړم او د هغې ورځې په مراسمو کې خو ښه داوه چې تا ته می په غاړه کې ګلونه در اچولی وای خو هغه کار چې ونشو نو د هغې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځې ملا متی خو باید درکړم نو ځکه درته وایم چې نن شپه به لــه ماسره یې ، کورته تیلیفون وکړه اوس خو هغه د چا خبــره دا شــیطا نکان ډېر شویدی په څو ثانیو کې خبر ورکولای شی او ورتــه ووایــه چې زه نن د انجنیر شمشاد سره یم چې په کور کې کــوم تشــویش ونکړی، اوهغه ورځ هغه د سلاح راوړلو په ورځ که رښتیا درته ووایم په کور کې می انا ویلی هم وه چې قوماندان حضرت خان می میلمــه دی د شپی د پاره یو ښه پاخه د خوړلو د پاره تیار کړه زما انا بېچاره ګی ډېر ښه خواړه،خواړه او خوندور شیان پخ کړی و ،خــو پــه هغــه ورځهغه د کلی سپن ږیری

ځوانان او ماشومان چې می ولیدل ځکه می درته ونه ویل چــې زمــا میلمه یې ما ویل ستا سو کورنی او کلیوال ونه وایې چــې قومانــدان حضرت خان ټوله سلاح هم دولت ته ورکړه او خپله حضرت خان یې هم له ځانه سره یو وړماویل دوی ونه وایې چې قوماندان صیب بندی کوي نو ځکه می تا ته ونه ویل چې زما میلمه یې ، اول که می تا تــه ویلی وای چې زما سره لاړ شه میلمه می یې خو ولا چې اول ستا پــه زړه کې هم دا خبره در تیره شوی وای ؟

قوماندان حضرت خان وخندل او ورته یې وویل ، یاره انجنیر صــیب زما دزړه خبره دی راته وکړه زه بېله هغه داسې وارخطاوم چې توبــه او که دی دا خبره هم راته کړی وای باور دی وشه چــې دزړه تکــان راته پیدا کېده او ځای پر ځای به مړ شوی وای خو ستا دپردی خبره هم کور ودان شی چې په هغه ورځ دی ماته د ملمستیا نه دی ویلــی او که دی راته ویلی وای نو باور ولره چې له بېری به اوس هــم ســتا

(c) ketabton.com: The Digital Library

کورته نه وای راغلیځکه مورِ او بیا خصو صا زه خوداسې یوسړی یــم لکه هغه پښتنا نه چې وایې(غل په غره کې نه ځایږی)
که څه هم اوس خو ما توبه کښلی ده د ټولو بدو اوناروااکارو څخه می لاس اخیستی ده او اوس غواړمچې پر غره کې څه چــې پــه هــواره کېځان ته ځای پیداکړم او په هواره ځمکه ځای شم.
انجنیر شمشاد وویل قوماندان صــیب کــور دی ودان زوی دی لــوی ددې سلاح ګانو په تسلیمولو سره دی دومره ښه کار وکړ چې د ښــه والی څخه یې په کتا بو کې لا ځای نه پیداکېږی ځان دی هم لــه دی بلا ګانو خلا ص کړ د سیمې خلک دی هم له لوی غم څخه وژغــورل او بل وګوره چې زما شمله لا څومره لوړه شوه ، دلتــه والــی صــیب ،قوما ندان صیب دغو ټولو زه وبېرولم او راتــه ویــل یــې چــې دا د قوماندان حضرت خان کوم نوی
چل ول ندی غواړی چې په دی تو ګه خپل تریــاک ،چــرس ، هیــرو یین او هغه کسان چې له ده سره یې قاچاق وړل او زمورِ ســره بنــد یان دی د هغو په مقابل کې کومه د برمتی خبره نه وی ، خو ما ډېــر جرات وکړ او بل داچې ما پر تا باندې باور درلود چې ته په صــادقانه ډول سلاح ګانی تسلیموی ، که رښتیا درته ووایم په هغه ورځ چې د تا سو له کوره مورِ ببر ته را وګرځیدلو او زما دا خبره چې قومانــدان حضرت خان نوره توبه کړی او اوس یې ښو کارونو ته مخه کړی ټولو د امنییله قوماندانه نیولی ، افسرانو ، سربازانو او د سلاح د ټولولو کار کونکو ماته ګوته په غاښ نیولی وی او راته ویل یې چې په دی جګړه مار ، قاچاق بر دی څنګه باور پیدا کړ او بیا خپله دا قوماندان څنګــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

حاضر شو چې ټوله سلاح دولت ته و سپاري دا خو ډېر بد جګړه مار او قاچاق وړونکې وو حتی تر دی پوری چې دوی ویل چې دا د نـړی والی ما فیا سره ترلی قوماندان دی او د ما فیا ډېر بـاوری کـس دی یاره قوماندان صیب تا خپل ځان ،سیمه او ټول خلک له غمه خلاص کړل خو شمله دی زما لوړه کړه تا ته دی خدای (ج) تر دی تیرو ګنا هونو، خطاګانو در تیر شی او خدای(ج) دی جنت در کړی.

قوماندان حضرت خان وویل؟

انجنیر صیب دا خبرې دی دلته پاته وی زما دسـلاح پـه تسـلیمولو سره د کلی او سیمې خلک هم حیران کړی او وایې چـې قومانـدان حضرت خان خو ډېر خلک وژلی او ډېر ی غلا ګانی یې کړی او اوس یې سلاح هم دولت ته تسلیم کړه اوس یې والله کـه څـوک ژونـدی پریږدی خو دوی زما په پلانونو او کارونو ندی خبر داسې کارونه بـه وکړم مګر د خیر کارونه داسې د خیر کارونه چې هغه زما بد کارونـه ټول خلک هیر کړی او په خوا به دوی زما د بدو کاروپه مقابـل کـې رانه په ویره او لړزه کې وه او چا له یوی خبرې دوه راسره نـه کـولی اوس به زما د ښو کارو پـه مقابـل کـې یـوه خبـره لا ونکـوي ، اول خدای(ج) او دوهم که ته انجنیر صیب راسره مرسته وکړی .

انجنیر شمشاد وویل ،قوماندان صیب زه هر وخت تاته د خیر په کار کې حاضر یم.

قوماندان حضرت خان وویل انجنیر صیب زما زړه دی چـې اول خـو خپله هغه جومات چې ما سوځولی دی جوړ کړم ، یو ښوونځی جـوړ کړمچې تر دوولسم ټولګی پوری هلکـان او انجـونی سـبق پکښـی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وواى دا بس دى چې موږ نا پوړه او بسواده لويان شولو زموږ اولادونــه او د سيمې د خلكو اولادونه بې تعليمه پاتى نشى او ټول ستا د مــور شينخالى په شان ډاكټراناو ستا په ډول انجنران شى ، يــو روغتــون جوړوم يو داوبو بند ،او يو ښوونځى چې سپين ږيرى په عمــر پخــى ښځې ، پيغلى.او ځوانان د سواد زده كړى وكوي .

دا مرسته ته راسره وكوه چې امر ممر يې راته واخلى نور د جو مــات ځمكه خپله د خلكو ځمكه ده او نور د ښوونځيواو روغتون ځمكه او نورو او هم يو د اوبو بند جوړومچې زموږ كر وندگر و ته خپله ماته او زموږ ځمكوته يې اوبه راشى او ځمكې مو ابــادى شــى هــر څــومره مصرف چې كيږى هغه يې زما په غاړه.

انجنير شمشاد وويل .

قوماندان صيب حضرت خانه دا خو داسې ښا يسته پلان او نيک كار دى چې ددولت له لوړو مقامونو نه نيولى د كلى او ســيمې تــر يــوه كوچنى ماشوم پورى به ټول درنه خــوښ او خوشــحاله شــى كــه د سيمې خلک اوس خوښ نشى او څه خفه غوندى شــى چــې زمــوږ ماشومان اوس مكتبيان كيږى خو چې كله ددوى اولادونه ډاكټــران شى ، ښونكې او انجنران شى بيا به نو دوعاگانى درته كوي تر نيمــو شپو قوماندان حضرت خان او انجنير شمشــاد پــه دى خبــرو ســره لگياه وو .

وروسته انجنير شمشاد ورته وويل ، كوم كارونه چې ددې سيمې په والى ، د پو هنى په ودير ،ښاروالى او د صحت وزارت پــه نمــا ينــده پورى اړه لرى دابه زه در سره مرسته وكړم او په دفترونو به درســره

(c) ketabton.com: The Digital Library

وګرزم ، او کوم کارونه چې په اړوند وزارتو پوری اړه لری زه به لیــک هم درکړم او په تیلیفون به له خپل پلار قاضی میوند او خپلــې مــور شینخالی سره هم خبرې وکړم د هغو کارونو به دوی هلتــه در ســره مرسته وکړی .
شپه تیره شوه سهار دچای څښلو نه وروسته قوماندان حضرت خان او انجنیر شمشاد اول وار د والی دفتر ته لاړل بیا نورو اړوند څانګوته په یوه اونی کې په ولایت کــې کارونــه خــلاص شــول او قومانــدان حضرت خان له خپلو درخو استیواو وړانیزونو سره چې والی او نــورو اړوند څانګو ورسره هو کې کړی و د هېواد دمر کز پخوا روان شو .

ه ه ه ه

ه ه ه ه

کله چې د هېواد مرکز ته ورسیده د موټرو په تم ځــای کــې قاضــی میوندورته ولاړ و او قوماندان حضرت خان د قاضی میوند ســره پــه موټر کې کېښنو ست او قاضی میوند د خپل میلمه قوماندان حضــرت خان سره خپل کورته لاړ، د چای او ډوډی خوړلو نه وروسته قاضــی میوند قوماندان حضرت خان ته مخ مخ راواړاوه او ورته یې وویل زما زوی انجنیر شمشاد چې ته دوه ښونځی یو جومات ، یو روغتــون،او یو داوبو بند جوړوی نمونه دی هم ورباندې ایښی چې ښونځی د چــا په نوم ، روغتون په کوم نوم دی او نور نور .
قوماندان حضرت خان وویل ؟ قاضی صیب باور دی وشه چې ان پــه خپل ولایت کې له والی نیولی بیا تر ستا قاضیانو پوری ټولــو همــدا

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه خبره کوله خو زما شرط همدا دی چې په دغو ټولو به نمونــه زه خپله ور باندې ړدم ولی اوس نه یوازې په هغه ورځچې دا ټول ګټــې اخیستنی ته چمتو شی.

قاضی میوند وویل ؟ قوماندان صیب حضرت خانه باور ولره ستا څخه دومره خوشحاله شوی یم چې هیڅ حد او اندازه نلری یو خو دا چــې مور ته د مډالو اخیستلو مبارکې او سوغاتونه رالیږلیواو بــل پــه دی چې ټوله اسلحه دی دولت ته تسلیم کړه او اوس دی بیــا د خیــر او ثواب دا کارونه پیل کړی د ښونځی ،روغتون ، بنــد جــوړول تــر دی چې د سواد د زده کړی ښونځی هم جوړوی ، هغه پخوا دشر، مــرګ ژوبلی او د هیرو ینو د قاچاق کار ته د ګوره او اوس ددې خیر او فلاح کارونو ته حتمی د خدای توبه قبوله کړی اویا ملا یکوپه غوږ کې څه درته ویلی دی.

قوماندان حضرت خان وویل که بــاور د کیــږی او کــه نــه کیــږی او ریښتیا درته وایم دا ستا میرمن شینخالی د انجنیر صیب مور درتــه ښیم دا پر ښته ده پرښته او که پرښته نه وی نو خدای(ج) همد غــه ماته پرښته ګر ځولی او ماته یې د پرښتی په جامه کــې را لیږلــی او همدغه شینخالی وه او ددې ښه سلوک چې نور نو زه یې له بدو کارو ،غلا، سړی وژنی،او د حرامو خوړلو څخــه را و ګــر ځــولم دا خــدای (ج)ماته یوه پرښته کړه په ښو او بدو یې پوهــه کــړم، دادی خــدای نوره هم تکړه کړی او خدای د ددې ژوند نورهم اوږد کړی خــدای د زما عمر هم دی ته ورکړی هغه خو یــو زړه ســوی لــری د ناروغــانو درملنه به وکړی زه او زما په ډول سړی و ژونکې ، قا تــلان او ســړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وژونکې ببله دی چې د خلکو ژوندواخلی ، د خلکو مالونه چور او تـا لان کړی نور به څه وکړی خدای د اول ماته او بیا نورو زما پــه شــان خلکوته سمه لاره و ښیی.

شپه تیره شوه سهار قاضی میوند او قوماندان حضــرت خــان دواړه هغو اړوندوزارتونو ته لاړل چېرته چې ددوی کار ور پوری اړه درلوده ، په دی اوله ورځ ډېر کارونه خلاص شول او ما ښام نا وختــه کورتــه راغلل د ماښام ډوډی یې وخوړله قاضی میوند لاړ چــای یــې راوړی چې په دی وخت کې د قاضی میوند کو چنی لور ملالی کــوټی تــه را ننو تله قوماندان حضرت خان چې انجلی ته وکتل انجلی یې تر لاس ونیوه او قاضی میوندته یې وویل دا د کوچنی لور ده؟

قاضی میوند وویل همدا یوه لور لرم او هغه یــو زوی شمشــاد درتــه ښیم دا لور می هم

انشا الله اوس دوکلوته رسیږی .

قوماندان حضرت خان وویل ما شا الله ټنډه خــو یــې د خپلــې مــور شینخالی غوندی ده دا به هم لکه خپله مور انشــا الله ډاکتــره شــی ډاکتره، قاضی صیب خنګه به شی او که به لکه د خپل ورور شمشاد غوندی انجنیره شی.

قاضی میوند وویل یاره قوماندان صیب زه چې فکر کوم نه په ډاکتره شی نه به قاضی شی او نه به هم انجنیره شی داسې راتــه بــر یښــی چې دا به یوه هنر منده شی هنر منده ځکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تما مه ورځ یې یا رادیو ته غوږ نیولی وی یا تلو یزیون ته نا سته وی او یا د موسیقی له وسا یلو سره سا تیری کوي نو ځکه وایم چې هنر منده به شی.

قوماندان حضرت خان وویل هنر مند لا څه ته وایې دا تاسی د ښـار خلک خو داسې خبرې کوي چې زموږ ښځه مودا خپله ژبه لا هیـره کړه .

قاضی میوند وویل قوماندان صیب هنـر منـد هغـه تـه وایـې چـې سندری وایې ،ارمونیه غږوی، رباب وهی،ودی ته هنر مند وایې هنـر مند.

ښه قاضی صیب خو سم دم ووایه چې ډمه کېږی هنر مند لا څه دی موږ هغو ته چې سندری وایې، ډولک وهی ، ارمونیه غږوی او یا رباب وهی ورته ډم وایو ډم.

قاضی میوند وویل ؟

نه قوماندان صیب اواز ویل او نور د مو سیقی الا تو غږول دا یـو ډول هنر دی ،مسلک دی او بیا د هر چا خپله خوښه چې هر ډول مسلک ځان ته خوښوی او بیا د هنر مندانو د روزنی د پاره هم مکتبونه شته همداسې فا کولتی لری او نور قوماندان صیب ته خپله ووایه چې میر من پروین، مهوش، نغمه،هما،ناشناس،استاد سراهنګ،بېلتون ،خـان قره باغیاو داسې نور هنر مندان ځومره یې د هېواد خلک هغـه خـو ښوی هر چېرته په رادیو تلو یزیون او ټیپونو کې ددوی سندری نـه اروی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوماندان حضرت خان په خنداکې وویل قاضی صــیب دا څنګــه دی اول د ښځینه هنرمندانو نومونه وا خیستل او بیا د نارینه هنر مندانو نومونه دا تاسو چې وایاستی چې د ښځو او نا رینه و حقوق مســاوی دی نو باید اول د نارینه و بیا د ښځو نوم د اخیستس وای تا ټول اول د ښځو هنر مندانو نمونه واخیستل بیا د نارینه هنر مندانو نمو نــه د نارینه و حقوق د تر پښو لاندی کړل.

قاضی میوند که څه هم د قوماندان دی پو ښتنی حیران کړ نو یې ژر ورته وویل نه قوماندان صیب خبره خو داده چې اول خو په هر څــه کې د ښځو حق دی او بل دا چې همدا اوس زموږ په کــور کــې دوی ښځې دی چې یوه شینخالی ده او بله هم ملالــی ، ملالــی خــو هــم راتلونکې مور ده او زه یو نارینه په دی کور کې یم بیاهم رایه دوی را نه وړی چې دوی دوه دی او زه یو نو ځکه می د ښځینه هنر منــدانو نمونه اول یاد کړل .

قوماندان حضرت خان په کړس،کړس وخندل او وه یې ویــل زه هــم دلته ناست یم ما لکه چې په نــا رینــه و کــې نــه شــمیری او کــه د مساوات خبره وی نو باید دیوی ښځینه هنر مندی او بیــا د یــوه نــا رینه هنر مند نوم د ا خیسلای وای ، رښتیا دا زما غوندی نا رینه خو و لا که یا په ښځو کې حسا بیږی او نه په نارینه و کې دا زمــوږ د قــا تلانو نمونه باید په ځنا ورانو کې حساب شی په ځناورانو کې.

قاضی میوند ددې د پاره چې خبره خو ځینی تللی وه هغه یــو متــل دی چې وایې تر ورخ تیری اوبه بېرته نــه را ګــرزی نــو د قومانــدان حضرت خان د ډاډینی د پاره چې خفه نشی نو یې ورته وویل ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوماندان صیب خدای د نکړی چې په ځناورا نو کې حساب شی خبره ما د خپل کور درته کوله چې یعنی همدا اوس چې زموږ د کورنی غړی چې حا ضر دی ښځې اکثر یت دی ځکه می دا خبره ادی چا خبره تر خبرې پوری درته وکړه او بل دا چې د نمونو په یادولو کې می کمی او زیاتی ندی کړی ځلو ر می د ښځینه هنر مندانواو څلور می د نارینه هنر مندانو نمونه یاد کړل.

قوماندان حضرت خان وویل قاضی صیب خبره دی بېرته سره وګنډله او لاره دی ورته جوړه کړه خو یاره قاضی صیبه ته دا راته وواېه چې قاضی د ملا پلار ده او که ملا د قاضی پلار ده او که قاضی او ملا سره ورونه دی ، په خدای چې ددې زمانی قاضیان او ملا یان دواړه داسې دی چې سپین به درته تور او تور به درته سپین کړی او هیڅ به ورباندې پوهه هم نشی داخبره می دا ستا د پورته ځواب په باره کې هم ده او د څو کلونو او اوسنیو کلونو خبره هم ده .

دا څو کاله مخکې چې دروس سره مو جګړه وه په هغه وخت کې هم کوم دښونځی هلک ،ښونکې چې به مو ونیول ملا یانو به ویل دا مکتب وایې دا کافر دی او د مرګ سزا به یې ورته ورکړه . خو هغه قوماندان چې لس او یا شل کاله پخوا یې همدا ښونځی ویلی وه او په همدی ښونځی کې یې د ښونکې دنده درلوده او نن د قوماندان صیب سره یو ځای

لو ټماری،غلا سړی وژنه کوله هغه پاک مسلمان و.اوس تا هغه پخوانی کړه وړه را په یاد کړل بس ده نور به د ټوکو او ټکالو څخه تیر شودولت پو هیږی د ښځو حقوق یې پوهیږی قوماندانان

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوهیږی او د بشر حقوق څنګه چې یې جوړوی هغسی دی یې جوړه کړی خوته انجنیر صیب ته یو تیلیفون وکړه چې زه ورسره کار لرم .
قاضی میوند د جیب څخه مبا ییل را وایست غو ښتل یې چې زنګ ووهی قوماندان حضرت خان وویل قاضی صیب واخله دا زما مبا یل واخله د خپل مبا ییل څخه زنګ وه وهه ګوره چې ستا مبا ییل به کارت لری او کنه او بیا تاسو څه لری یوازې یوه تنخوا لری چې هغه هم دوه یا دری میاشتی وروسته درکوله کېږی خدای خبر چې دا څو شپی زه دلته یم تاسو دا خوراک مراک له کومی خوا په قرض او پور راوړی او که څنګه.
قاضی میوند وویل نه قوماندان صیب داسې هم نده لکه دا تـه چې وایې شکر دی زه هم تنخوا لرم او شینخالی هم تنخوا اخلی ددواړو په تنخوا مو ښه ګذاره کېږی .
په دی وخت کې قاضی میوند د مبا ییل شماری ووهلی وروسته له روغبړ څخه یې وویل دادی قوماندان صیب حضرت خان درسره خبرې کوي انجنیر شمشاد وویل زه پو هه شوم چې قوماندان صیب له تاسو سره دی ما یې د مبا ییل شمیره و پیژ ندله.
انچنیر شمشاد د قوماندان حضرت خان سره په خبرو بوخت شواو قوماندان حضرت خان ورته وویل انجنیر صیب کارونه انشا الله په دا څو ورځوکې خلا صیږی تر څو چې زه درځم نقشی مقشییې جوړې کړه فکر د ونیسه چې د روغتون او ښونځی ددواړو نقشی دوه ،دوه پو ړیزه وی نور یې په تیلیفون کې دیوه او بل سرهخدای په اما نی وکړه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوره یوه اونی قوماندان حضرت خان د قاضی میوند په کور کې وه او د ورځې لخوا په اړوند وزارتونو کې د کـاروونو د خــلا صــولو د پــاره کښته پورته ګر ځیدل.

دادی وروسته له څو شپو او څو ورځو قوماندان حضرت خان کورتــه راغی دوه ورځې یې په کور کې لا نه وی تیــری کــړی چــې انجنیــر شمشاد ته ورغی او خپله ټوله کېسه یې انجنیر شمشاد ته وکــړه او انجنیر شمشاد ته یې وویل یاره انجنیر صیب ستا مور او پلار ته دی خدای خیر ورکړی زما کارونه یې داسې په چټکې سره خلاص کــړل که دوی نه وای ولا که می په یوه کال کې خلاص کړی وای ډېر خلک راغلی وه چې ډېر یې سوداګران وهغو ښتل یې چې په خپله ســیمه کې روغتون یا ښوونځی جوړ کړی میا شتی ،میاشتی یې تیری کړی وی د کارونو سر او بر یې نه وه معلومېدی وزارت خانی او دفتــر تــه چې به ورغلی په خدای باور وکړه او په ما ګنهګار یې مکــوه د یــوه کوچنی کار د خلا صولو د پاره به یې د ما مو رینو او کارمندانو ســتر ګی ستا د جیب په خوا کړی وی ما ویل چې مورِ ورِی یواو د ډوډی د پیداکولو د پاره په تورو شپو کې ګرزو راګرزو دادولت مامور ښ خــو ولالکه ورِی لیوان په روڼا ورځ یې چور او تــا لان جــوړ کــړی ووکــه داسې حال وی والله چې خلک د خپلو کومکونو څخه تیر او پښیمانه شی.

انجنیر شمشاد ورته وویــل قومانــدان صــیب پیــداکېږی هــر ډول انسانان خدای پیداکړی چې ځنګله ته ورشی هلتــه هــم ډول،ډول ونی او بوټی شته د یوه لاس ګوتی لا یو ډول ندی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوماندان صیب دادی نقشی وه یې ګوره خو ښیږی دی او کنه .
قوماندان حضرت خان چې نقشی سره واړولی راواړولی هیڅ نــه پــو هیده انجنیر شمشاد ورته وویل صیب دا نقشه د ښــونځی ده دایــې اول پوړ، دایې دوهم پوړ، دا ټولګی ده دا څــه او داڅــه د قومانــدان حضرت خان خو په هیڅ سر نه خلا صیده نو یې ورته وویل انجنیــر صیب زه خو ولا که په هیڅ پو هیږم او که پو هیدای تا ته به مــی نــه ویلای یوازې دومره درته وایم چې ښه نقشه وی ،ودانی یې ښــکلی وی او ډیری خونی ولری چې د سیمې ټول هلکان پکښی ځای شی ، روغتون هم ښه ښکلی جوړ کــړه وړکتــون او نــوری ټــولی ودانــی ښایسته او ښکلی جوړې کړی نور زه نه پو هیږم ټول کارونه یې هــم ستا پر غاړه دی خو هر کله چې راځی راشه ځمکه او ځای یې درتــه وښیم یو څه پیسی به هم درکړم زه نو بیا له خیــره ســره بیــت الله شریفی ته د حج او توبې کولو د پاره ځم کله چې راغلم بیا به نــوری پیسی هم درکړم خو ته یوازې دومره راته ووایه چې په څومره وخت کې دا جو ړیږی او تر هغه چې زه له حج څخه راځم څــومره پیســی بس دی داسې نشی چې د پیسو دکموالی له کبله کار ودریــږی هــو انجنیر صیب یوی خبرې ته دی پام وی په نورو کارونو د زه کار نلرم او نه ورباندې پوهیږم خو داخبره می ښه واوره چــې دهــری ودانــی ددروازی ښی لاسته په دیوال کې دومره ځــای چــې بیــا دودانــی د پرانیستلو نیټه او دودانی نوم یعنــی ښــونځی،روغتون د مرمــر پــه ډبرینه ولیکو او هلته یې پکښی و درووو (ولګوو).

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه ورځ ورسته انجنير شمشاد سره د څو نورو انجنيرانواو د ولايــت د لوړو مقاماتو د قوماندان حضرت خان کلی تــه ورغلــل قومانــدان حضرت خان ، جومات،د بند ځای د ښونځی ځای ، دروغتون،کلنيک ځای او د سواد د زده کړی ځايونه ورته په نښــه کــړل او ددې ټولــو ودانيو ځمکه قوماندان حضرت خان لــه خپلــې شخصــی او پلرنــی ځمکې څخه ورکړه .

انجنير شمشاد په څو ورځو کښېبری،شګه،او نور دودانيو دجوړولو د اړتيا وړ شيان راوړل او کار ګران يی ونيول او د ودانيو پــه جوړولــو پيل وشو .

انجنير شمشاد د ورځې لخوا په ټولو ودانيو ګر زی راګرزی او د ټولو ودانيو کارونه تر څارنی لاندی نيسی چېر ته چې کومــه خرابــې پــه ودانيو کې وينی هغه کار ګرانو ته ور په ګوته کوي .

څو اونی وروسته قوماندان حضرت خان د حج د فريضی د اداکولو د پاره بېت ا لله شريفی ته لاړ.

ه ه ه ه

ه ه ه ه

کله چې قوماندان حضرت خــان بېــت الله شــريفی تــه لاړ انجنيــر شمشاد هم د نموړو ابادیو په کار داسې چټک کار کاوه چې ګوته پــه غاښ ورته نيوله کېدله په دوو دريو اونيوکې ډېر ګار پر مختګ وکــړ ټول خلک ورته حيران پاتی وو انجنير شمشاد هم شپه او ورځ ورته يوه کړی وه تر څو د قوماندان حضرت خان تر راتلو پوری کار ښه پر مخ لاړ شی تر دی چې د سيمې خلکو او په تيره بيا ځوانانو هم کله

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله د حشر په ډول ورسره کار کاوه په څو اونیو کې د ټولو تعمیرونو سرونه وتړل شول او دسیمې خلکو به ویل وګوری د انجنیر کبصرخان لمسی شمشاد ته چې د خلکو دپاره څومره خواری او زحمت ګالی ټولو خلکو ورته افرین او شاباس ویل خو ځینو ځینو به ویل څنګه به زحمت نه باسی پوهیږی چې د چا لمسی دی اخیر د هغه چا لمسی دی چې ټول هېواد یې خپل کور باله .

دادی قوماندان حضرت خان هم د حج د فریضی دادا کولو نه راغی او خپله انجنیر شمشاد ،شاه پرو، شینخالی، او قاضی میوند ته یې له مکې معظمی څخه سوغاتونه راوړی و چې په هغو کې د هریوه د پاره جای نماز خو حتمی وه خو نور سوغاتونه یې هم ورته را وړی وو .

کله چې قوماندان حضرت خان د هغو میلمنو څخه چې ده ته د حج دمبارکې د پاره راتله خلاص شو نو یوه ورځ د ودانیو په کار و ګرځیده اول یې د هغو ډبرینو ځا یونه وکتل اندازه یې کړل او اندازه یې له ځانه سره واخیستلی او انجنمیر شمشاد ته یې وویل انجنیر صیب کارونه ډېر پر مخ تللی دی ما خو دومره نه ګڼله چې داسې ژر دی دا ودانی له ځمکې پورته شی انجنیر شمشاد ورته وویل قوماندان صیب ولسی خلکو په تیره بیا ځوانانو

ډېر د حشر کارونه پکښی وکول ټول په خپله خوښه او شوق راتله او کارونه یې کول او ویل یې دازموږ ښونځی او روغتون او دا ټول زموږ د پاره دی .

قوماندان حضرت خان وویل خدای د دوی ته برکت ورکړی او ثوابونه دی ورته ورسیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوماندان حضرت خان د هغو مرمرينو اندازه له ځانه سره واخيستله ښار ته لاړ او د ټولو مرمرينو ډېرو اندزهاو څه بايد وربانـدې وليكـل شي د ډېرو توږلو كسب كارانو او دوكاندارانو ته فر مايش وركړ .
د څو مياشتو په اوږدو كې د اوبو بند، كلنيک،او نوري ټـولي ودانـی ګټې اخيستو ته چمتو شوی نو انجنير شمشـاد قومانـدان حضـرت خان ته وويل ټول كارونه سرته ورسيدل او د ګټې اخيســتو د پـاره چمتو دی ، او قوماندان حضرت خان ته يې ټولی هغه نيمګړ تيـاوی چې هغه با يد دولت وكړی د ښونځی له ميزو، چوكېو ،كتابونو،بيـا د روغتون تر درملو پوری ټول پوره ليست يې قوماندان حضرت خـان ته وركړ قوماندان حضرت خان له ولايتــه نيـولی بيـا د هېـواد تــر پا يتخته پوری ټولو اړوند وزار تونو او دفترونو يو وار بيا و ګرځيــده او له ځانه سره يې له ډاكټره او ښونكو نيولی بيا د وړكتون او ښــونځيو تر ميز او چوكېو پوری ټول يې پوره او د ولايت او له ولايته د خپلــې ولسوالی په لور روان شو او ټول شيان يې له خپل ځان سره راوړه.
او هغه ډېرينی چې يې تياری كړی وی انجنير شمشاد ته يــې دنــده وسپارله چې دا به په هغه ورته جوړشويو ځايونو كې و لګــوی مګــر هغه ليكنی چې په ډېرينو شويدی هغه به نه ګــوری او نــه بــه هغــه مخصوص ټوكر چې وربانډې پروت دی ليری كــوي خــو يــوازې بــه دومره كوي چې د هری ودانی ډېره چې پر ټوكر ليكل شويدی هغــه به په هغه ودانی كې ټينګوی .
انجنير شمشاد همدا كار د قوماندان حضرت خان په غوښتنه او وينا هما غسی وكړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دوو نورو ورځو کې پرا نستلو ته تیاری شوی .
کله چې انجنیر شمشاد قوماندان حضرت خان ته پوره ډاډ ورکړ چې ټول کارونه چمتودی اوس باید والی او نور د ولایت لوړو کسانو ته خبر ورکړو چې هغوی راشی او ودانی د ګټې اخیستنی د پاره پرانیزی .
قوماندان حضرت خان وویل انجنیر صیب نور می سر مه خوږوه هر څوک چې راغواړی هغه را وغواړه مګر پام چې ستا پلار قاضی میوند، ستا مور ډاکټرصیب شینخالی ، ستا انا شاه پرو او خپله ته باید هرو مرو حاضر واوسی او را وه یې غواړه زما دی په خپل حج قسم وی تر څو همدا کسان نه وی چې ریس جمهور هم راشی که یوه ودانی راڅخه پرانیزی .
انجنیر شمشاد هک حیران شو نو مخا مخ د والی دفتر ته ورغی او د سیمې والی ته یې د قوماندان حضرت خان خبرې یو په یوه وکړی د سیمې والی د تلیفون په سلسله یی د دولت لوړ مقام ته خبر ورکړ.
ددولت لوړ مقام پریکړه وکړه چې دنموړی ولایت والی او په ولایت کې داړوند څانګو مسو لین دی په دی پرانیزه غونډه کې بر خه واخلی .
هغه وه چې سهار په شپږو بجو قاضی میوند او ډاکټر صیب شینخالی دهغه ولایت هوایی ډګر ته څانونه ورسول او له هوایې ډګر څخه برا بر دهغه ولایت د والی دفتر ته یې څانونه ورسول کله چې والی او راغلو میلمنو یعنی قاضی صیب میوند او ډاکټر صیب شینخالی یوه یوه پیاله چای و خوړلی قوماندان حضرت خان هم دوالی د د فتر په

(c) ketabton.com: The Digital Library

دروازه ورننوت د سلام او روغبړ کولو نه وروسـته د نمـوړی ولایـت داړوند ځانګومسو لین (ښاروال،د روغتیا مسول ،د پوهنی مـدیر)،او نور مسولین هم را ورسیدل ټولو دیوه اوبل سره روغبړ وکړ ، پـه دی وخت کې د قوماندان حضرت خان ستر ګی د شینخالی په لور ملالی و لګیدلی ور ولاړ شو او ملالی يې په غیږ کې ونیوله او د مخ په دواړو خوا يې ښکل کړه او ورته يې وویل ملالی جانی غټه شوی یـی هغـه څو میاشتی مخکې چې زه ستا سو کورته درغلی وم هلتـه خـودی خاپوړی کولی .

قاضی میوند وویل قوماندان صیب دا خو د ستا سو ددوعا برکت دی
.

وروسته د سیمې والی وویل راځی چې ځو او خپل کارونه سره را لنډ کړو ټولو غوښتل چې ولاړ شی قوماندان حضرت خان وویل ؟ والـی صیب او راغلو میلمنو مخکې له دی چې ولاړ شو زه بـه یـوه خبـره درته وکړم خدای د وکوي چې زما دا وروستنی خبره هم ومنی .

ټولو په یوه غږ وویل قوماندان صیب حضرت خانه وایه څه وایی ستا یوه خبره نه سل خبرې د منو .

قوماندان حضرت خان وویل زما یوه هیله ده د تاسو قدر منو میلمنو څخه هغه دا چې زه خو اول دا چې لیکونکې او لوستونکې نـه یـم د تاسو په شان چې د کاغذ او یا کتاب له مخی خبرې وکړم نـو ځکـه وایم چې زما خبرې ښېله د کاغذ او کتاب له مخی ومنی ، اوبـل دا زه غواړم چې زما د قومانـدانی د ورځونـه همـدا نـن ورځ وروسـتنی

(c) ketabton.com: The Digital Library

قومانداني وکوم او هغه دا څه چې زهوایم او کوم پروګـرام چــې مـا جوړ کړی تا سو یې راسره ومنی همدا زما هیله او ارزو ده .
ټولو ورته وویل همدا ستا حق دی ځکه چې موږ خو ستا میلما نه یو نو حتمی او ضروری څه چې ته وایې هغه به منو او هما هغسی به کوو نه دی دی اروېدلی چې وایې(مرده به دست زنده)نو نن موږ میلمانــه یو او ته د کور خاوند یې قوماندان حضرت خان وویل کــور مــو ودان ځی چې ځوخو شاه پرو نه ښکاری هغه چېری ده ، انجنیــر شمشــاد وویل هغه اوس رارسیږی کله چې والی ،ًقوماندان حضــرت خــان او راغلی میلمانه د ولایت له انګړ څخه راووتل شاه پرو هو د ولایــت د انګړ دروازی ته راورسیدله ،دوی ټول په ګډه په داسې حال کې چې د قوماندان حضرت خان موټر تر مخ روان واو نور وروســته پــه څــو موټرو کې ورپسی روان و.
دادی اول ښونځی ته راورسیدل ټول له موټرانو راکښــته شــول او د پرانستلو د پټی په مخ کې سره را غونډشــول، پــه دی وخــت کــې قوماندان حضرت خان وویل ، د محترمی شــاه پــرو ،ډاکتــر صــیب شینخالی ،قاضی صیب میوند او انجنیر صیب شمشاد د څلــورو واړو څخه هیله کیږی چې د مرمرینی ډبری څخه د پردی په بېرته کولــو سرهد ښونځی ودانی پرانیزی ،دوی څلور واړه ورته را دمخه شول او په یوه وار څلورو واړو د مرمرینی څخه پرده کش کړه کله چې پــرده کش شوه په ډبرینه دا جملی (د انجنیر کبصــر خــان عــالی لیســه) لیکلی وی ټول هک پک او حیرانه پاتی شول په دی وخت کې د شاه پرو،او شینخالی له ستر ګو د خوشحالی او پریشــانی اوښــکې تــوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوی یو وار ټولو راغلو میلمنو او دسـیمې سـپین ږیـرو قوماندان حضرت خان ته افرین او شا باس وواېه تر دی ګړی پـوری هیڅـوک حتی انجنیر شمشاد چې دا ودانی یې جوړه کړی هم وه خبـر نـه وه چې دا ښونځی د چا په نوم دی ،په دی وخت کې قوماندان حضـرت خان دوه جلا،جلا کاغذونه له جیبه را و استل

او د پوهنی او د پوهنی مدیر ته یې وویـل پـه دی لسـت کـې زمـا دکورنی د انجونو او هلکانو نمونه دی چې باید ښونځی ته شامل شی ،او په دابله پاڼه کې زما،زما دمیر منی او زما دکورنی نور نا رینه او په عمر پخو ښځو نمونه دی چې دسواد د زده کړی په ښونځی کې باید شامل شی ،او هم یې د سیمې د سپین ږیرواو ځوانـانو څخـه هیلـه وکړه چې ټول هلکان او انجونی ښونځی تهاو په عمر پاخه نارینـه او ښځې د سواد د زده کړی ته ور وپیژنی.

ددې نه ها خواته د روغتون ودانی وه هغې خواته لاړل او هلته بیـا د روغتون په دروازه کې ټول سره را غونډ شول او قومانـدان حضـرت خان وویل و محترمی خور شاه پرو ته بلنه ورکومچې د ډبرینی څخه د پردی په استه کولو سره روغتون پرانیزی، شاه پرو وردمخه شوله او د مرمرینی څخه یې پرده کش کړه ټولو ولیدل چې پـه مرمرینـه لیکل شوی وه د شینخالی روغتون د سیمې والی راغلـو میلمنـو او دسیمې خلکو کله قوماندان حضرت خان ته کتل او کله به یـې هـم شینخالی او کله د روغتون ودانی ته، اوبیا لاړل دسـواد د زده کـړی ودانی ته هلته بیا قوماندان حضرت خان را دمخه شواو وه یـې ویـل زما میلمنو او عزیزانو د پوهنی محترم مدیر صیب ته بلنه ورکـوم او

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددې ودانۍ له مرمرينې ډبرې څخه پرده پورته کړې او د سواد دزده کړې ودانۍ پرانيزې د پوهنې مدير صيب راغې او د ډبرينې څخه يې پرده پورته کړه چې په دې ډبرينه ليکل شوې و(دميرمن شاه پرو د سواد دزده کړې ښونځی).

وروسته دنوي جومات نوې ودانۍ ته راغلل قوماندان صيب حضـرت خان د ولايت د جا مع جومات له ملا امام څخه غو ښتنه وکړه چې د مرمرينې څخه د پر دې په کشولو سره نوې جومات پرانيزی هغـه و چې د ولايت د جامع جومات ملا امام راغی او د ډبر ينې څخـه يـې پرده کش کړهاو ليدل شول چې په ډبرينه ليکل شـوي و د(قاضـی ميوند جومات) قاضی صيب ميوند يوې اوبلې خواته وکتل ټولو راغلو ميلمنو او دسيمې خلکو قاضی صـيب ميوندتـه مبـارکې ورکـړه او شينخالی هم د ګلو يو ه ګيډۍ د جومات په مرمرينه کېښوده.

له همدې ځايه د وړکتون د ودانۍ خواته ټول روان شول کلـه چـې دوړکتون د انګړ دروازې ته ورسيدل نو قوماندان حضرت خان وويل ميلمنو او دوستانو وين چې د وړکتون په مرمرينه هيڅ نـدی ليکـل شوی چې دا وړکتون د چا په نوم يې ياد کـړو نـو زه د ولســوالی د جامع جومات له مولوی صيب او څلورو نورو ملا صـاحبانو او مولـوی صاحبانو څخه دچې ټول پنځه کسان کېږی دا عالمان چې پـه سـر کې يا ددې کميسون ريس د ولسوالی د جامع جومات مولوی صـيب دی په دی وړکتون د دوی نوم کېږدی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د عالمانو ټا کل شوی کمیسون د وړکتون دیه دیوال له څنګه ســره ودریدل او ددې وړکتون د نوم په ایښودلو یوی موافقی ته ورسیدل او د کاغذ په مخ یې لا سلیک وکړ د عالمانو ټاکل شــوی کمیســون راغی او راغلو میلمنو ته یې وویل ددې وړکتون نوم هغه وخت اعــلا نیږی چې موږ ټول وړکتون ته ننوزو او بیا بېرتــه راووزو بیابــه اعــلا نیږی دا زموږ د عالمانو پریکړه ده .

په دی وخت کې د پوهنی مدیر وویل راځی ددې وړکتون پرانیستل ددې کوچنی ماشومی چې د قاضی میوند لور ده دا به دا چا کلیــټ و دغو میلمنو ته په خپل لاس وویشی او اول به دا وړکتون ته ننــوزی ځکه چې دا وړکتون دی او د ماشومانو دپاره دی نو څنګه چــې بــل کوچنی ماشوم زموږ په او تاسو سره نشته او همدا یوه ماشومه ده نو ددې ماشومی په ننوتلو سره وړکتون ته وړکتون پرا نســتل کیــږی وروسته نو رو ټولو د پوهنی د مدیر خبره ومنله او همداسې وشول د قاضی میوند لور په ټولو خوږه وویشله او یو څه خوږه یې د وړکتــون د ننو تلو په دروازه کې و شیندله او ټول په داسې حال کــې چــې د قاضی میوند لور یی دمخه وه د وړکتون د وړکتون په دروازه ننوتل ، ټولګی،د شیدو خوړلو او د خوب خونی یې یو پر بل پسی وکتلی او د وړکتون څخه را ووتل ، دلته بیا ټول د وړکتون مخی ته ودریدل تــر څو ددېنی عالمانو د کمیسون پریکړه د وړکتون د نــوم ایښــودلو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاره خلکوته واوروی ، ددپنی عالمانو د جوړ شوی کمیسون ریــس د ټولو تر مخ ودریده او دايې وويل ؟

ورونړو مورږ داسې پریکړه کړی چې که هر څوک اول ددې وړکتون په دروازه ننوزی وړکتون به دهغه په نوم وی او یادیږی او دادی ټــول د کمیسون غړو لاسلیک هم کړی اوبیا يې ددپنی عالمانو کمیسون ته مخ راواړاوه او وه يې ویل ملا صاحبانو همداســې پریکــړه وه او کــه څنګه هغوی ټولو وويل هوکې همداسې پریکړه وه .

نو دکمیسون ریس وويل څنګه چې تاسو ټولو ولیدله چې خوږه هــم دی ماشومی وويشله او وړکتون ته هم دا ماشومه انجلی ننو تله نــو تاسو ووایاستی چې ددې ماشومی انجلی نوم څه شی دی ؟شاه پــرو د شینخالی مور ورته وويل ددې ماشومی انجلی نوم ملالی ده ملالی .

نو مولوی صیب وويل ددې وړکتون نوم شــود(ملالی وړکتون)،ټولــو راغلو میلمنو او دسیمې خلکو لاسونه وکړپول او د وړکتون ددروازی په مرمرینی يې په توش قلم ولیکل د ملالی وړکتون .

شینخالی د ملالی مور د وړکتون هغې دروازی ته چې مرمرینه ډبــره لګیدلی وه رانژدی شوه او ددې ډ برینی یوی خواته شینخالی او بلی خواته يې خپله لور ملالی ودروله او انجنیر شمشاد د شینخالی زوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپلې مور او خپلې خور د هغې مرمرینی سره چــې وربانــدې پــه توش قلم لیکل شوی ود ملالی وړکتون یادګاری عکسونه واخیستل.

په دی وخت کې دسیمې والی وویل قوماندان صیب حضــرت خانــه څنګه اوس داوبو بند پرانیزو،؟

قوماندان حضرت خان په ټوکو او مسخرو کې ورته وویل والی صیب څنګه د اوبو د بند نوم دی واخیستی لکه چې تږی شوی یې نن ټوله ورځبه زما په قومانده کارکوي ځکه چې زما د قوماندانی همــدا نــن یوه ورځ ده بیا به نه قوماندانی وی او نه بــه څــوک راتــه قومانــدان حضرت خان ووایې نو پریږده والی صیب چې نن خو زما قومانده هم وچلیږی ورځ لویه ده هغه به وروسته پرانیزو اوس دډوډی وخت دی ډوډی خورو ما د ډوډی بندو بست کړیدی ډوډی تیاره ده دادی اوس می زوی راغی او راته یې وویل چې ډوډی تیاره ده ما لا سهار ستا په دفتر کې تاسو ټولو ته وویل چې زه دکاغذ او کتاب له مخــی خبــرې نشم کولای

زما کار ټول د صحرایانو کاردی نو اوس د ډوډی خوړلو قومانده ده د ډوډی خوړلو په وخت کې دوی ټول د قوماندان حضرت خان د کــور انګړ ته ننوتل او د لیږ ځنډ نه وروسته د ډوډی په خوړلو پیــل وشــو قوماندان حضرت خان هم داسې په خــرپ ډوډی تیــاره کــړی وه او

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولو داسې په خوند،خوند خوړله تا به ویل چې د کابل د انترکانینتل هوټل کې دا خوراکونه پا خه او تیار شویدی .

راغلو میلمنو ټولو دی مصرف او دی خوراکونو ته ګوتی په غاښ نیولی وی او هک حیران وه چې دا باندې وګوره او داخوراکونه او د راغلو میلمنو څخه یوه وویل

قوماندان صیب دومره مصرف دی کړی دی دومره مصرف ته هیڅ ضرورت نه وه .

قوماندان حضرت خان وویل نه بابا داڅه مصرف دی بیا د تاسو قدر منو میلمنو د پاره دا هم کم دی ؟

د سیمې والی وویل نه قوماندان صیب هر څه ډېردی خدای(ج)دی تاته نور هم توان او قدرت درکړی چې نور هم د خیر کارونه وکړی،.

قوماندان حضرت خان په داسې حال کې چې په خوله یې لیرِ موسکا خپره شوه او په ټوکو کې یې وویل هر څه ډېر دی خو هغه یو هغه چې تاسو او د ښار خلک ورسره ډېره مینه لری هغه نشته هغه دی د هغه په ځای می ښی تروی او شړومبې درته ایښی دی .

داوبو او بر یښنا ریس وویل ، قوماندان صیب حضرت خانه خپله خبره خودی وکړه مورِ ټول درباندې وپو هیدلو او دا خبره د ببرته واخله ځکه مورِ د هغو کسانو له ډلی څخه نه یو کوم چې ته فکر کوي او بیا زمورِ سره خو پوهیږی چې قاضی میوندهم شته او قاضی

(c) ketabton.com: The Digital Library

صیب میوند خو ته پیژنی چې په قضا کې د هیڅ چـا طرفـداری نــه کوي او که مورِ هم بیا داسې کار وکړو او هغه چې ته یې یادوی هم نه یې خورو ځکه چې قاضی صیب په خپله وینی نو بیــا قاضــی صــیب شاهد ته اړتیا نلری ولا چې ته خبر یږی مورِ به بیــا د قاضــی صــیب میوند تر دورو تیر شوی یو.

قوماندان حضرت خان وویل ټوکه می وکوله یوه،یوه ټوکه چې نه وی خوراک هم خوند نه کوي .

ټولو په یوه ځای او په ډېره خوشحالی د غرمــی ډوډی د قومانــدان حضرت خان په کورکې وخوړله اودســونه یــې تــازه کــړل او د مــا سپښین لمونځ هم ټولو یو ځای سره ادا کړنو قوماندان حضرت خان د سیمې والی صیب ته مخ ورواړاوه او ورته یې وویــل والــی صــیب ځنګه اوس به داوبو د بند په خوا لاړ شو.

د اوبو بند ته ټول په ګډه لاړلاو هلته بیا قوماندان حضرت خان د بند د مرمرینی له ځنګه

چې ټوکر وربانديې غوړیدلی وو ودریده او داسې یــې وویــل محتــرم والی صیب او داوبو اوبریښنا ریس صــیب تــه بلنــه ورکــووچې لــه ډبرینی ځخه د پردی په ایسته کولو سره د اوبو بند پرا نیزی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اوبواو بریښنا ریس او وا لی صیب راغلل او د پردی په ټولولـو یـې ولیدل چې په مرمرینه ډبره لیکل شوی وودانجنیـر شمشـاد داوبـو بند.

قاضی میوند،شاه پرو او نور دسیمې او ولایت سپین ږیـرواو دولتـی چار واکو د انجنیر شمشاداو د قوماندان حضرت خان ددواړو غاړوته دومره ګلان ور واچول چې نور نو دواړو خپلې غاړی د ګلانـو څخـه هسکې نشوای نیولای او ټول انجنیر شمشاد او قومانـدان حضـرت خان ته مبارکې ویلی او د بند اوبه په ویالو او نهرونو کې پـه بهیـدو راغلی خلک هم حیران شول چې قوماندان حضرت خان ته وګوره او دومره عقل داسې نمونه یې ورباندې ایښی دی فقط لکه لـه کتـاب څخه یې را اخیستی وی..

دلته دسیمې والی او نورو راغلـو میلمنـو وویـل قومانـدان صـیب حضرت خانه نور نو موږ ته رخصت راکړه چـې ځوانشـا الله کارونـه خلاص شول .

قوماندان حضرت خان راغلو میلمنو ته وویل ما سهار لا درته وویـل چې زه همدانن د تاسو او دسیمې قوماندان یم هر امر چې کوم هغـه به منی کارونه چېری خلاص دی یو کار او وروستنی کار لا پاتـه دی راځی پر ما پسی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول په موټرو کې کېنا ستل او د قوماندان حضرت خــان پــه مــوټر پسی یو قطار موټری روانی شوی د قوماندان حضرت خان دمخــه او نوری موټری ور پسی روانی وی .

دادی د قوماندان حضرت خان موټر دســيمې د هــديری لــه څنګــه ودریده د سیمې خلک او راغلی میلما نه هم لــه موټرانــو را کښــته شول او پلی له قوماندان حضرت خان سره د هدیری پــه مــنځ کــې روان شول ،خو د راغلو میلمنو له ډلی څخه یوه میلمانــه قومانــدان حضرت خان ته په ټوکوسره وویل قوماندان صیب حضرت خانه موږ ټولوته دی قبرونه جلا جلا جوړ کړی او که دی ټولو ته د....په شان یو قبر جوړ کړی قوماندان حضرت خان وویل ځومره وار خطا یاســتوار خطا کېږی مه اخیر نه اخیرمو دا ځــای دی څــوک وروســته څــوک وړاندی ، په دی وخت کې قوماندان حضرت خان دیوه لوی قبرچــې له څنګه سره ییبل یو کوچنی قبرواو دواړه په ښــو مرمرینــو ډېــرو جوړاو ښایسته شوی وودریده او ددې قبر په مرمرینه داسې لیکل شوی و(دشهید ارواح ښادانجنیر کبصرخان ارام ځای).

شهید انجنیر کبصر خان او دده وړوکې زوی شمشادچې د قوماندان حضرت خان پــه قومانــده یــې خپــل خوږژوندلــه لاســه ورکــړی خدای(ج)ددوی شهادت قبول او په جنت کې یې ددوی دواړو ځــای غواړو ، او په وروستی برخه کې یې لیکلی وددوی قبرونه د قوماندان

(c) ketabton.com: The Digital Library

حضرت خان په شخصی پیسو جوړ شویدی ،ټولــو راغلــو میلمنــواو دسیمې خلکو دا لیکلی کرښی ولوستلی .

وروسته له څو دقیقو چو پټیا څخه قوماندان حضرت خان را دمخــه شواو دولاړو کسانومخی ته ودریده او داسې یې وویل؟

ګرانو میلمنو او راغلو دسیمې سپین ږیروغواړم یو څولنډی خبــرې وکړم او هغه دا چې تاسو ټو هیــڅ چــې زه یــو جګــړه مار،ســړی وژونکې،غل،او قاچاق وړونکــې وم او دا دوه قبرونــه چــې وینــی دا دانجنیر کبصر خان او دده د ماشوم زوی شمشاد قبرونــه دی چــې دوی دواړه زما په امر او قومانده شهیدان شویدی نو زه په خپلو تیرو ټولو عملونو او کارونو پیښمانه یم نو ځکه دا قبرون ما جــوړ کــړه او ښکلی می کړل د ملایانو څخه می اروېدلی چې که هر څوک د خپلو خپلوانو زاړه قبرونه جوړوی نو باید خیرات وکړی نو ما هم دا قبرونه جوړ کړیدی او هغه دی دوه غوایان می راوستی دی چــې دلتــه یــې ددې قبرو د جوړولو په خاطر حــلال کــړم او ددې خیــرات ثوابونــه انجنیر کبصر خان او ددې هدیری ټولو مرده ګانو ته ورسیږی نو پــه دی وخت کې یې په خپلو سړو غږ وکړ او وه یې ویــل چــې غوایــان حلال کړی ، دده سړو د غوایانو په حلالولواو د غوښو په ټوټــه کولــو پیل وکړ .

قوماندان حضرت خان خپلې خبرې داسې پسی اوږدی کړی ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګرانو ميلمنو او قدرمنو عالمانو بله خبره داده چې مـا مخکــې هــم وويل او تاسوهم خبر ياستی چې انجنير کبصر خــان او دده وړوکــې زوی زما په امر او قومانده مړه شويدی.

نو د انجنير کبصر خان له مړمنې شاه پرو ، دهغه د لور شينخالی ، د قاضی صيب ميوند ځخه چې د شينخالی مېړه ده هيله کوم چې ماته تر دی ګناه راتير شی او ماته که څه هم

د بښلو وړ نه يم راته عفوه وکړی او ما وبښی تر څو می زړه په امــان او ډاډه شی.

په دی وخت کې شاه پرو ،شينخالی ،قاضی ميونــد،او شمشــاد ددې ځای څخه ليرې ببرته لاړل او هلته سره کښينا ستل او څه يــې ســره ويل.

او قوماندان حضرت خان خپلې خبرې داسې پســی اوږدی کــړی او داسې يې وويل ، بله خبره داده چې دا دولايت نــه راغلــی ميلمانــه ،والی صيب ،دسيمې،کلی او ولسوالی خلکوته به حتمی سوال پيــدا شوی وی چې د اوبو له بنده،روغتون،ښونځی ،جومات دا ټول د يوی کورنی په نوم شول دا څنګه چل دی ؟

نو ورونو زه تاسوته دا ويلای شم چې که ددې کورنی غړی په خاصه توګه همدغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکټر صیب شینخالی درته ښیم که نه وای او زه یې نه وای پو هولی باور وکړی چې په دی هدیره کې لا څه په نورو هدیرو کې به اوس د مړی ځای لا نه وای پیدا شوی او نه به ما د خیر کـارونو تـه لاس ور وړی وای یامی مخه ورته کړی وای.

بیا یې خپله ټوله کیسه دده د مېرمنې له ناروغی چې په اولد ناروغه وه ، بیا خپله دده ناروغی چې تپی شـوی وه دا ټـولی کیســی یــې وکولی نو ځکه دا ټول ځایونه ما ددوی په نوم کړل.

او بله خبره داده چې زه دا څو میاشتی کېږی چې د حج د فریضی له ادا کولو وروسته کور او کلی تـه راغلـم او هلتــه یعنــی پــه بېـت ا للهشریفه کې می په اخلاص تــو بــه ایســتلی ده چــې بیابه،وژنــه، قتل،حرام خوری او قاچاق نکوم نو له تاسو ټولو هیلــه لــرم او هغــه څوک چې دلته نشته هغوی ته هــم تاســو ووایاســتی چــې لــه دی وروسته ماته قوماندان حضرت خان

ونه وایاستی له دی وروسته ماته حاجی حضرت خان ووایاستی بس همدغه نوم زما د پــاره افتخــار دی بــس همدغــه زمــا خبــرې وی خدای(ج)د وکړی چې خفه شوی نه یاستی.

په دی وخت کې شاه پرو ،د شینخالی مور را ولاړه شــوه پــه داســې حال کې چې د خپل مېړه کبصر خان د قبر دسر خواته ودریده او وه یې ویل ګرانو ورونړاو محترمو میلمنو مخکې حاجی صــیب حضــرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

خان زما د خدای ښښلی مېړه کېصر خان د شهادت پــه بــاره کــې د ښښنی خبره یاده کړه او تا سو ولیدل چې زموږ د کورنی ټــول غــړی هلته سره په خبرو شوو

نو زه د خپلې کورنی په نما ینده ګی موږ خپله پریکړه داسې اعلانوو ځنګه چې خدای (ج)

په خپل کلام کې ویلی دی چې څومره ثوابونه چې په عفوه کــې دی په غچ اخیستنه کې نشته نو موږ ددې دپاره چــې د انجنیــر کېصــر خان شهادت ته کوم تاوان ونه رسیږی او بل دا چــې حــاجی صــیب حضرت خان په تیرو پښیمانه دی او تو به یې ایســتلی زمــوږ لخــوا ورته عفوه ده عفو.

په دی وخت کې ټولو خوښی وکړه او د ولسوالی د جا مع جومات ملا امام هم شینخالی او ددې د کورنی له غړو څخه مننه وکړه او هــم د سیمې یو سپین ږیری پورته شواو وه یې ویل موږ د ســیمې د والــی صیب څخه هیله کوو چې ډاکټر صیب شینخالی په همدغه روغتون کې قوماندانه مقرره کړی قوماندانه .

د سیمې والی صیب وویل په روغتون کې قوماندانی نشته روغتــون قوماندانی ته اړتیا نلری ولی ریس ته اړتیالری ریس د روغتون ته ؟

هغه سپین ږیری وویل والی صیب موږ ریس نه پیژنو موږ اوس یوازې او یوازې قوماندان پیژنو قوماندان بیــا چــې تاســو وایاســتی چــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوماندان ته اړتیا نشته نــو بیــا همدغــه ډاکتــره صــیبه دی ددې روغتون ریسه مقرره کړی.

دلته حاجی حضرت خان ولاړ شواو وه یې ویــل ورونــو او د ســیمې سپین ږیرو ډاکتره صیبه شینخالی چې ددې روغتون ریسه مقــرره شی دومره خدمت نشی کولای په دی وختو کــې ولســی جرګــی او ولایتی شوراګانی جوړیږی ولی ولسی جرګی ته یې نه انتخــابو چــې ټول ولایت ته خدمت وکړی.

د سیمې والی او راغلو میلمنو وویل دادوروسته کار دی بیا بــه ســره کښینو چې ولسی جرګی ته یې کاندید کړو او که دلته پــه روغتــون کې دا کار مشوری ته اړتیا لری .

نور نو دسیمې والی او راغلو میلمنو له حاجی حضرت خان څخه دده د خدمتونو په اړوند مننه وکړه او ددولت د ریس جمهور له خواهغــه ستا ینلیک چې حاجی حضرت خان ته یې رالیږلی وه د والی صــیب لخوا حاجی حضرت خان ته ورکړل شو.

په درنښت

یارمحمد سهار

25. 5. 1384 کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه او کور ودانی

د افغانستان ملي تحریک له هېواد پال او فرهنګپال شخصیت ښاغلي (نجیب احمدزي او ملګرو) څخه یې د زړه له تله مننه کوي چې د دې اثر چاپ ته یې اوږه ورکړه. ملي تحریک ویاړي چې د علمي اثارو د چاپ لړۍ یې پیل کړې ده. دا لړۍ به دوام لري. موږ له ټولو درنو هېوادوالو څخه په خورا درنښت هیله کوو چې په خپل معنوي او مادي وس د کتابونو د چاپ دا لړۍ لا پسې وغځوي.

یو ځل بیا د دې اثر له لیکوال او چاپوونکي څخه د زړه له تله مننه کوو چې د دې اثر د لیکلو او چاپولو جوګه شول.

په فرهنګي مینه

د افغانستان ملي تحریک

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ليکوال لنډه پېژندنه:

انجنير يار محمد سهار د ملا امير محمد سليمانخيل زوی او د اميرخان بابا لمسی په (۱۳۳۳) لمريز کـال د پکتيکا ولايت د جانيخېلو ولسـوالی د (هستي ممي) نومي کـلي په يوه منوره او مذهبي کورنی کې يــې دنــيا ته سترګې غړولي او د شاتورو د برنس په کلی کې يې خاپوړې کړې دي، پلرنی ټاټوبی يــې د امنو شاتوری دی څنګه چې د نو موړي پلار يو دينی عالم و، کله په يوه سـيمه او کله په بله سيمه او کلي کې ا مامت کاوه او ورســره يــي دکتــوازو پــه ډيــرو مکتبونو(ښو ونځيو) کې د ښو ونکی دنده هم سرته رسولې ده.

انجنير يارمحمد سهار تر درېيم ټولګي د هستي په د هاتي ښونځي کې زده کړې کړې دي تر نهم ټولګی پورې يې د غزني د کوچيانو په ليليه کــې او لېســه دوره يې د کټوازو د سليمان بابا په لېسه کې او لوړې زده کړې يې د پخواني شــوروي او اوسني روسي د لينينګراد په ښار کې سر ته رسولې دي، د نوموړي دا لانــدی ليکنې چاپ ته چمتو دی:

او مړوخبری کولې(د لنډو کيسو ټولګه)

سو ځېدلی بڼ (د لنډو کيسوټولګه)

د وزی پاټک(طنزی ټو لګه)

نا مطلوب (طنزی ټولګه)

د افغانستان ملي تحريک
www.melitahrik.com

د خپرونو لړ: ۱۱۷

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library